

COLEGIUL MILITAR LICEAL
“MIHAI VITEAZUL”

Inimi sub drapel

Alba Iulia 2014

Nr. 24

Colectivul redacțional:

Colonel Marcel DOMȘA
Colonel Gheorghe URIAN
Profesor Dorina TRIFON
Profesor Teodora DĂNCILĂ
Profesor Cosmina MIRCEA
Profesor Simona MUREȘAN

Foto:

Referent relații publice Daniela FILIMON
Psiholog Darius DURIGA

Coperta și poster:

Psiholog Darius DURIGA

Procesare foto și concepția grafică:

Ajutor analist programator Aurora ITU

DTP:

Dragoș ANGHELACHE

ISSN 1844-4857

B: 00516 C: 00000

Imprimat la

Centrul Tehnic-Editorial al Armatei

Tel+fax: 021-224 26 34

e-mail ctea_smg@yahoo.com

CUPRINS

- ROLUL ȘI LOCUL COLEGIILOR MILITARE ÎN CADRUL EDUCAȚIONAL NAȚIONAL** p.2
Șeful Instrucției și doctrinei din Statul Major al Forțelor Terestre
General de brigadă dr. Vasile ROMAN
- EDUCAȚIA — FENOMEN ȘI ACT SOCIAL** p.5
Comandantul Colegiului Militar Liceal „Mihai Viteazul”
Colonel Marcel DOMȘA
- ȘCOALA ÎN ...EXAMEN** p.7
Directorul adjunct al Colegiului Militar Liceal „Mihai Viteazul”
Profesor Dorina TRIFON
- CONDUITA ETICĂ ÎN INSTITUȚIILE MILITARE DE ÎNVĂȚĂMÂNT** p.8
Locțiitorul comandantului Colegiului Militar Liceal „Mihai Viteazul” Alba Iulia
Colonel Gheorghe URIAN
- PERFORMANȚA DESCHIDE ORIZONTUL VIETII ÎN COLEGIUL MILITAR LICEAL „MIHAI VITEAZUL”** p.9
Profesor drd. Cosmina MIREA
- GALA PERFORMERILOR** p.12
Elev sergent Daniela-Onița ANI, XII D
- DRUM SPRE CUNOAȘTERE** p.13
Profesor Dorina FILIPESCU
- EDUCAȚIA ÎN DIMENSIUNE MULTICULTURALĂ** p.14
Responsabil cu activitatea de integrare și cooperare internațională
Profesor dr. Paraschiva FĂRCAȘ
- PROIECTELE EDUCAȚIONALE, UN ALT MOD DE A ÎNVĂȚA** p.16
Profesor Lucia LUPU
- FUNDAȚIA COMUNITARĂ ALBA — CINCI ANI DE INVESTIȚIE ÎN TINERI** p.17
Director executiv Fundația Comunitară Alba Dorin SAVA
- GALA VOLUNTARILOR** p.18
Elev fruntaș Silviu ISPAS, X E
Elev sergent Delia SFECTU, XII C
- EXPERIENȚE INTELLECTUALE ȘI CULTURALE** p.19
Elev fruntaș Raluca ANGHEL, IX E
- GÂNDIREA CRITICĂ ȘI POLEMICĂ ÎN LABIRINTUL FIȚIUNII** p.20
Profesor drd. Cosmina MIRCEA
- VALORI AUTENTICE** p.22
Elev fruntaș Denisa BUȚURCĂ, X D
- O ALTFEL DE LECȚIE** p.23
Elev caporal Raluca BORȘ, XI B
- DIN PALMARESUL ARTIȘTILOR NOȘTRI** p.24
Elev sergent Delia SFECTU, XII C
Elev caporal Ghișoiu RADU, XI C
- REVERBERAȚII ARTISTICE ÎN CADENȚĂ** p.26
Profesor drd. Cosmina-Maria MIRCEA
- EXPERIENȚE CULTURALE UNICE** p.29
Consilier pentru Proiecte Educative
Profesor Carmen-Cecilia ROMAN
- BATTHYANEUM-UL ÎN STRAIE DE SĂRBĂTOARE** p.30
Elev caporal Oana IANULESCU
Elev caporal Mădălina COLOJI, X A
- DRUMEȚIE ÎN INIMA SĂRATĂ A ARDEALULUI** p.31
Elev fruntaș Bianca BARSTAN, X B
Elev fruntaș Bogdan CERNEATEAN, X C
- COLEGIUL MILITAR — NOUA MEA FAMILIE** p.32
Elev fruntaș Ioana-Florina ARGATU, IX E
- ÎNCEPUTUL VIETII DE L.M.-IST** p.33
Elev Alexandru JALGOCZY, IX B
- DE VORBĂ CU MINE ÎNSUMI** p.34
Elev caporal Cosmin Emanuel CREȚU, X B
- TRECEREA DE LA O LUME, VÂRSTA COPILĂRIEI, LA ALTA, CEA ADOLESCENTINĂ** p.35
Elev fruntaș Bianca BARSTAN, X B
- TIMPUL TÂRZIULUI DIN NOI ÎNȘINE** p.36
Elev sergent major Ioana BOZDOGHINĂ, XII A
- COMORILE PERSONALITĂȚII NOASTRE** p.37
Elev plutonier-adjutant Paula CÔMȘA, XII A
- AMINTIRI, VISE, REFLECȚII** p.38
Elev plutonier-major Andreea TIMIȘ
Elev plutonier Mădălina CĂMBREA, XII B
- CRÂMPEIE DIN VIAȚA NOASTRĂ** p.39
Elev sergent Delia SFECTU
Elev sergent — major Dorian GLĂMAN, XII C
- PALMARESUL SPORTIV AL COMPANIEI A II-A** p.40
Elev sergent Tudor-Aurel CIORBEA, XII C
- ANII DE LICEU** p.41
Elev sergent major Andreea CRĂCIUNICĂ
Elev sergent Mirela PANTEA, XII D
- AUTOPORTRET PE O BERETĂ** p.44
Elev sergent major Mirela — Aurel STANCU, XII D
- ZBOR SPRE ÎMPLINIRE** p.45
Profesor Simina DURA
- MAI MULT DECÂT O EXPERIENȚĂ JURNALISTICĂ** p.46
Referent relații publice Daniela FILIMON
- MODEL AL REUȘITEI SPORTIVE** p.47
Profesor Felicia Adriana VANCEA
- LA FINAL DE DRUM** p.48
Comandantul Companiei 2 elevi
Maior Sebastian SÎRBU
- STEAGUL ROMÂNIEI ÎN AFGANISTAN** p.50
Comandantul companiei 1 elevi
Căpitan Raul TURIC
- ADOLESCENȚĂ ÎN UNIFORMĂ** p.52
Profesor Lucian IRIMIE
- DESCHIDERE SPRE NOI ORIZONTURI** p.53
Referent relații publice Daniela FILIMON
- COLEGIUL MILITAR — PUNCT DE INTERES PENTRU ȘCOLILE GENERALE** p.54
Elev fruntaș Eduard GLAZOV, X D
- FILE DE JURNAL** p.55
Elev fruntaș Andreea Claudia TERTEREANU, X E
- PERSPECTIVA DE A FI ELEV MILITAR** p.56
Elev caporal Alexandra IACOB, XI D
- OPȚIUNI PENTRU VIITOR** p.57
Elev fruntaș Silviu ISPAS, X E
- ACTIVITATEA DE CONSILIERE ȘI ORIENTARE** p.58
Elev caporal Claudiu Marian PĂDURARU
Elev caporal Laurențiu DRAGOMIR, XI D
- PAȘI SPRE DRUMUL CUNOAȘTERII** p.59
Elev Alexandra PAUL, IX E
- O LECȚIE PRACTICĂ DE PREGĂTIRE MILITARĂ** p.60
Elev caporal Alexandra CĂTINEAN, X D
- PAȘI SPRE VIITOR** p.61
Elev fruntaș Marian MUȘAT, XI D
- PROMOVAREA IMAGINII PRIN INTERMEDIUL REȚELELOR DE SOCIALIZARE** p.63
Referent relații publice Daniela FILIMON
- BIBLIOTECA — MODALITATE DE STIMULARE A INTERESULUI ELEVILOR PENTRU LECTURĂ** p.64
Bibliotecar Livia DOMȘA
- MANAGEMENTUL DIVERSITĂȚII SUBUNITĂȚII DE ELEVI DIN COLEGIUL MILITAR LICEAL** p.65
Comandantul companiei 4 elevi Căpitan Gabriel BUTUZA
- ALGORITMICA ÎN SPRIJINUL DEZVOLTĂRII GÂNDIRII ȘI PERSONALITĂȚII ELEVILOR** p.67
Profesor Luminița — Maria MARIAN
- EXAMENUL SUFLETULUI NOSTRU** p.68
Profesor Ioan NISTOR
- LECTORUL ADOLESCENT** p.69
Profesor Simona—Simina MUREȘAN
- IMPACTUL GRUPULUI DE PRIETENI ASUPRA ADOLESCENTULUI** p.71
Profesor Adela TUDOR
Profesor Simona MUREȘAN
- BAREME MARI, PERFORMANȚE MAI MICI** p.74
Profesor Iancu SECĂREANU
- CONSILIUL ELEVILOR** p.76
Elev caporal Aurora PAVEL, X C
- POȚI FI UMAN ÎNTR-O SOCIETATE PE CALE DE DEZUMANIZARE?** p.77
Profesor Simina-Camelia DURA
- MOȘTENIRE DE FAMILIE** p.78
Elev caporal Casiana FUSU, XI E
- SUNT SUFLET DIN SUFLETUL NEAMULUI MEU** p.80
Profesor Teodora DĂNCILĂ
- ÎNȚĂLNIREA DINTRE LUMI** p.81
Elev Alexandru JALGOCZY, IX B
- PATRIOTISM** p.83
Elev caporal Alexandru ENOIU, XI B
- PUBLICAȚIILE COLEGIULUI** p.84
Ajutor analist programator Aurora ITU

ROLUL ȘI LOCUL COLEGIILOR MILITARE ÎN CADRUL EDUCAȚIONAL NAȚIONAL

Actualitatea socială națională și informațională ne determină să reflectăm de foarte multe ori, poate și nostalgic, la ceea ce se așteaptă de la sistemul educațional. Reflectările, fie ele și subiective, sunt determinate de opinia critică pe care o avem despre prezent, de varietatea de modele educaționale și, poate, cel mai mult, de interminabila tranziție care, dorim sau nu, aduce alături de plusuri și multe minusuri.

Educația, în înțelesul ei academic, trebuie să aducă nu doar cunoaștere, ci și dorința intensă de permanentă dezvoltare cognitivă. Tendința de a simplifica, automatiza și diversifica în exces sistemul educațional pare, de multe ori, că slăbește bagajul de cunoștințe, că fragmentează cultural omul și, poate, uneori, îl lasă în zona „ignoranței” educative.

Nu critica va rezolva problema și nici întoarcerea la trecut nu este soluția, ci doar menținerea și dezvoltarea a ceea ce avem ca esență în structurile educaționale.

Cei șapte ani de acasă (mai nou, cinci sau șase) sunt marcanți pentru viața individului, dar, cu siguranță, cei doisprezece ani de educație sunt cei care aduc permanenta plus valoare intelectuală.

Așteptările sociale privind colegiile militare

Instituția militară nu poate face excepție de la provocările sociale, dar are un mare atu în menținerea standardelor pentru că are o trăsătură proprie – conservarea, care nu trebuia luată în sens peiorativ, ca rezistență la schimbare, face ca structurile educaționale de bază – colegiile militare – să fi rezistat trecerii timpului și să se fi menținut într-o poziție fruntașă în clasamentele naționale.

Argumentele, în opinia mea, sunt date, în primul rând, de cerințele valorice pe care Armata le impune

sistemului educațional propriu, dar și de valoarea corpului didactic și a candidaților din această instituție. Analizând așteptările, ca mai apoi să prezint și instrumentele la îndemână, subliniez cele patru zone înspre care se îndreaptă educația militară: cultură generală, cunoștințe de specialitate, aptitudini și deprinderi și, nu în ultimul rând, o bună înțelegere a rolului comunicării intra și interinstituționale.

Cultura generală reprezintă partea importantă ce trebuie să fie cuprinsă în aria curriculară, pornind de la nevoia educării holistice. Istoria, geografia, psihologia, științele naturii sunt doar câteva dintre disciplinele solicitate spre a fi însușite de elevi ca bază a viitoarei lor dezvoltări. A ști, a vedea cu ochii minții, a percepe

fenomene și procese, a înțelege oamenii ca structură psiho-fizică și relațională sunt absolut necesare viitorilor lideri militari. Cunoștințele de specialitate sau poate, mai bine spus, partea de real a învățământului – matematica, fizica, chimia sunt nu doar discipline concurențiale în dezvoltare, ci reprezintă modalități atât de cunoaștere, cât și de exersare a logicii și a rațiunii.

Instituția militară nu se poate lipsi de acest mod de educație pentru că managementul violenței, chiar cel profitat în război clasic, nu solicită emoții, ci raționamente logice, soluții subtile, artă și știință organizațională. Abilitățile și deprinderile, nu neapărat cele militare, sunt necesar de dezvoltat la adolescenți, pentru că ele prefigurează „talentele” viitoare, duc individul spre zona în care, cu siguranță, va performa.

Din această arie, centrul de greutate se îndreaptă spre abilități și deprinderi de lider, de organizator, de planificator, de responsabilitate în echipă.

Deși o analizăm în final comunicarea rămâne, în opinia mea, un factor extrem de important, având în vedere că ea se încadrează mai mult în zona inteligenței emoționale și solicită atât cunoștințe de psihologie și sociologie, dar mai mult capacitatea de a empatiza cu grupuri sociale mari sau mici. Comunicarea nu reprezintă doar vorbirea lejeră și corectă, ci înțelegerea modului de a structura mesajul, percepția publicului și, de cele mai multe ori, comunicarea cu mass-media.

Și iată, toate aceste așteptări solicitate de instituția militară trebuie să fie realizate într-un efort comun al măștrilor și discipolilor.

Educația pentru performanță

Dacă instituția militară solicită calitate, tot ea este cea care, prin efort, asigură cadrul necesar de manifestare a educației. Colegiile militare necesită elemente particulare de educație, management și susținere logică a procesului de formare, poate și pentru că trebuie să realizeze acest obiectiv – oameni extraordinari pentru viitoarea societate.

Partea educațională, și aici nu voi analiza infrastructura, ci corpul profesoral, beneficiază de atenția cuvenită, având în vedere faptul că, pentru profesorii de mare valoare, colegiile militare reprezintă o provocare. Calitatea corpului profesoral se identifică cu performanțele olimpilor, cu gradul de promovabilitate a examenului de bacalaureat și, bineînțeles, cu pro-

centul de peste 90% a absolvenților admiși în academiile categoriilor de forțe sau facultatea de medicină militară. Corpul profesoral, prin atitudine, nu dezvoltă doar cunoaștere, ci se îndreaptă spre formarea caracterului, spre dezvoltarea armonioasă a personalității adolescenților și, prin har și dar, spre pregătirea mentalității de învingător pentru că nu putem vorbi de militar dacă acest spirit nu-i este caracteristic.

Managementul, în opinia mea, poate subiectivă, se îndreaptă spre cadrul legal, disciplinar și etic, pe care colegiul militar liceal îl oferă atât prin regulamente și norme, cât și prin prezența corpului militar (ofițeri, subofițeri și, în diferite etape, chiar elevii gradați) care fac de așa natură încât viața să fie metronomică în majoritatea timpului. Tot în această zonă se situează și preocuparea pentru dezvoltarea relației colegiu militar – familie și profesor – instructor militar – elev și părinți. Fără modestie, pot afirma că acest gen de relație este aproape inexistent în instituțiile civile de educație.

Preocuparea responsabilă a echipei de management a colegiilor este reprezentată de logistica educațională,

cu referire la asigurarea echipării, hrănirii, cazării și, nu în ultimul rând, a dotării sălilor de clasă și a laboratoarelor. Această preocupare poate părea banală, dar ea nu mai apare în nicio altă instituție, având în vedere că uniforma școlară apare doar în liceele elitiste (ea este proprietatea elevului), căminele – internat aproape că au dispărut ori și-au pierdut din căutare (astăzi închirierea unui spațiu privat a devenit o modă), iar dezvoltarea deprinderilor de socializare a trecut din zona camerei de cămin în zona facebook-ului.

Condițiile de dezvoltare nu sunt doar rod al cerințelor instituției, ci reprezintă standarde de viață care-i educă pe elevi spre estetic, funcțional, responsabilitate, atenție, disciplină, respect pentru efortul celor din jur.

În loc de concluzii

Așa cum am afirmat la începutul acestui articol, cred că înaintea rațiunii, atunci când analizez nevoia existenței colegiului militar și valoarea acestei instituții, apare emoția dată de faptul că sunt absolvent al Liceului Militar Liceal „Mihai Viteazul” Alba Iulia, promoția 1980.

Apartenența la elita LM-iștilor și noua postură de responsabil cu domeniul instrucției și educației va

face ca unele concluzii să vină mai mult din experiență decât dintr-o gândire critică.

Colegiile militare au câteva caracteristici indubitabile și anume: formează și modelează caractere, beneficiază de tot ce are mai bun societatea: profesori și elevi care au dat, dar și vor da societății oameni de valoare care se manifestă în toate domeniile vieții sociale; rămân în continuare școli în care patriotismul, altruismul, camaraderia, cinstea, corectitudinea nu sunt termeni de dicționar, ci valori cultivate. Sunt locul în care se intră în raport cu valoarea psihică, fizică și intelectuală a adolescentului și nu în raport cu apartenența la o categorie socială; sunt locuri în care tineri și tinere învață să fie Oameni și să conducă oameni.

Parafrazându-l pe Andrei Pleșu care spune că suntem suma cărților citite, dar mai mult a oamenilor pe care i-am întâlnit în viață, cred cu tărie că în colegiile militare se află locul devenirii Oamenilor. ■

*Șeful Instrucției și doctrinei
din Statul Major al Forțelor Terestre
General de brigadă dr. Vasile ROMAN*

EDUCAȚIA – FENOMEN ȘI ACT SOCIAL

„Educația întregii lumi este mai presus decât orice.” (Larousse)

Educația oamenilor a constituit o problemă ce a fost tratată cu interes de toate popoarele lumii. Sigur că, păstrând proporțiile, într-un fel vorbim despre educație în anii în care au trăit Herodot, Aristotel, Constantin cel Mare și alții, și altele sunt dimensiunile educației în zilele noastre.

Conform *Dicționarului de neologisme al limbii române*, educația este explicată ca fiind un proces de influențare sistematică și conștientă a dezvoltării facultăților intelectuale, morale și fizice ale copiilor, tineretului, iar o altă semnificație a educației se referă la totalitatea metodelor folosite în scopul autorealizării, ridicării metodice a nivelului ideologic, cultural, profesional.

Privită din acest punct de vedere, educația reprezintă un complex amplu și sistemic având ca obiectiv dezvoltarea fizică, intelectuală, morală, culturală, profesională, ideologică, științifică, a individului și a societății în ansamblul său, având ca sursă, experiența socială acumulată la un moment dat de comunitatea umană.

În acest context educațional, omul îndeplinește concomitent rolul de educador și educat, fiind în același timp, cauză și efect, deci este în centrul tuturor preocupărilor întregii societăți, iar ca urmare, este investiția cea mai valoroasă pe care o poate face societatea cu membrii săi, pe termen lung. Procesul educațional se desfășoară într-o formă sau alta în toate instituțiile societății, dar, mai ales, în Familie, Școală,

Biserică, Armată, devenind astfel, prin sfera preocupărilor sale și, în mod special, prin efectele dorite, principala responsabilitate a societății.

Actualmente, nu se mai poate concepe o evoluție socială fără îndeplinirea acestui deziderat, fără abandonarea acestui fenomen educațional cu toată seriozitatea, indiferent că vorbim despre creștere economică, progres tehnologic sau despre reconciliere socială, religioasă sau națională. Fenomenul educațional se manifestă, deci, la toate nivelurile existenței sociale, atât ca formă de exprimare a comportamentului uman în diferitele momente ale istoriei, cât și în sensul determinării evoluției umane, prin participarea efectivă a omului, a manifestării personalității sale. Educația apare ca manifestare socială, odată cu evoluția omului pe scara istoriei, la început, o necesitate de supraviețuire, iar, mai târziu, ca necesitate a transmiterii experienței acumulate de membrii unei comunități de-a lungul timpului. Educația s-a dezvoltat ca fenomen și act social odată cu creșterea posibilităților de comunicare, cu creșterea cantității și calității informației vehiculate de comunitate. Simultan cu apariția diferitelor forme de comunicare socială, apar tot atâtea forme de

educație socială, astfel, se poate vorbi de educație civică, economică, tehnologică, muzicală, literară, științifică, morală, religioasă.

Educația este un profund act social prin care individul își descoperă propria personalitate, prin care își manifestă aspirațiile și idealurile sociale. Educația este aceea care trebuie să-i ofere tânărului capacitatea de a percepe esențialul.

Immanuel Kant spunea că: „Omul lipsit de educație nu știe să se folosească de libertatea sa.” Interesul pentru atenția ce trebuie acordată educației a crescut foarte mult în ultima vreme, acest lucru fiind valabil la nivel global. Astfel, cred că cea mai importantă concepție despre educație este cea a profesorului Howard Gardner, care vorbește despre un consens uimitor privind „crența că un factor important, poate cel mai important al succesului unei națiuni în acest secol și în viitor va fi calitatea sistemului educațional”. ■

*Comandantul Colegiului Militar Liceal
„Mihai Viteazul”
Colonel Marcel DOMȘA*

ȘCOALA ÎN ...EXAMEN

Învățământul românesc este într-o permanentă reformă, într-o căutare de identitate curriculară, de a-și asuma rolul esențial al instruirii și educării tineretului, prin dobândirea unei culturi generale solide, a unei culturi profesionale adecvate, a unor competențe și valori care să-i permită integrarea socio-profesională ulterioară. Succesul unei școli se datorează, în primul rând, resurselor ei. În viziunea omului de cultură Andrei Pleșu, o școală bună, cu profesori devotați, cu program de învățământ bine dozat și examene finale riguroase, garantează, nu doar strălucirea câtorva vârfuri, ci o bună pregătire a celor mai mulți dintre absolvenții săi. Așadar, colegiul nostru se înscrie cu succes în această tipologie de instituții care reușesc formarea unui model uman și profesional, furnizarea unei resurse umane de calitate către învățământul militar superior.

După cum se observă, examenele finale – bacalaureatul și admiterea pe bază de examen și nu simulacru de examen - îndeplinesc încă rolul de barometru al gradului de cultură asimilată de tineri în decursul anilor de liceu, tineri care, ieșind din adolescență, cu înzestrări biologice și intelectuale diferite, au nevoie, pe lângă modele, și de criterii de testare a cunoștințelor, de departajare și selectare a competențelor umane, de identificare obiectivă a valorii individuale prin raportare la anumite standarde științifice, culturale și civice, de evaluare a eficienței cu care au fost parcurse

etapele procesului de cunoaștere; au nevoie, de asemenea, de repere solide în procesul de autocunoaștere și de cunoaștere a șanselor de integrare într-o societate aflată într-o permanentă evoluție și schimbare. De aceea, testele, verificările, examenele apar ca necesare și firești în nevoia de certitudine și de raportare a tinerilor la propria generație și la lume (conștientizată abia după trecerea cu/fără succes a acestora). Iată de ce, fiecare examen, oricât ar fi de dificil, trebuie înțeles ca fiind răul necesar și nu o formă de agresiune a factorilor educativi asupra personalității tânărului care, de altfel, poate dovedi forță și ambiție ce duc la reușită. Examenul trebuie înțeles ca o comunicare competentă și avizată, ca o comuniune cu cei care au contribuit la formarea tinerei personalități, care le-au evidențiat anumite laturi ale personalității și care pot direcționa un traseu evolutiv; el este, în cele din urmă, tributul pe care tinerii îl datorează școlii pentru strădania ei de a le deschide orizonturile cunoașterii, de a-i învăța că viața însăși este un permanent proces de învățare cu teste, verificări, examene, iar atâta timp cât elevii militari și absolvenții colegiului promovează cu brio toate formele de evaluare, înseamnă că instituția și-a promovat propriul examen, îndeplinindu-și misiunea pe care o are de mai bine de 90 de ani. ■

*Directorul adjunct al Colegiului Militar Liceal
„Mihai Viteazul”
Profesor Dorina TRIFON*

CONDUITA ETICĂ ÎN INSTITUȚIILE MILITARE DE ÎNVĂȚĂMÂNT

ÎN ultima vreme, se vorbește tot mai mult de conduită, reguli de etichetă care, deși nu sunt noi, par să-și fi pierdut din semnificație, din tradiție.

Regulile de conduită s-au regăsit, de-a lungul timpului, în eticheta militarului, dar și în regulamente, norme ce alcătuiau o anumită „pedagogie militară”. Scrise sau nu, ele s-au transmis, s-au însușit și respectat. Uniforma militară a fost mereu însoțită de o atitudine corespunzătoare, a impus și atras mereu respect și admirație.

Primul impact al celor care aleg să participe la examenul de admitere în colegiul militar și să îi urmeze cursurile este cel al uniformei. La întâlnirile cu cei tineri se manifestă o curiozitate plină de afecțiune pentru tradiția oștirii, pentru statutul ei moral și spiri-

Plecarea din mediul familial, desprinderea de cei dragi nu este ușoară, determinând, vrând nevrând, o maturizare precoce, o anumită responsabilitate, intrarea într-un mediu al disciplinei, al rigurozității, al colectivității camaraderești. Apoi, însușirea normelor de politețe, ale celor interne, specifice colegiului militar, duc încet și cu un efort de voință sporit, ajutat de puterea exemplului găsit la colegii mai mari, la cadrele militare coordonatoare, la „șlefuirea caracterului”. Absolvenții Colegiului Militar Liceal „Mihai Viteazul” Alba Iulia au devenit puncte de referință și de atracție pentru societatea civilă, uneori debusolată în încercarea de a găsi sensurile libertății totale și a împlinirii în democrație.

Cunoașterea și aplicarea unor reguli de etichetă, de bună conduită sporesc personalitatea militară cu atri-

tual, pentru exemplaritatea destinului ei istoric. Asta obligă! Purtând uniforma, aparții unei alte lumi: cu alte reguli, cu alte idealuri, cu alte finalități. Felul cum porți uniforma militară, cum o respecti, arată cum te respecti! Respectul față de tine este cel care face diferența. Însușirea unor gesturi de politețe atât de ignorate de civili la vârsta adolescenței, duce la detașarea netă în societate, întorcând priviri pline de admirație.

butele care, trecând-o dincolo de zidurile instituției de învățământ, o integrează societății la locul de frunte pe care condiția de cadru militar o impune. ■

*Locțiitorul comandantului Colegiului Militar Liceal „Mihai Viteazul” Alba Iulia
Colonel Gheorghe URIAN*

PERFORMANȚA DESCHIDE ORIZONTUL VIETII ÎN COLEGIUL MILITAR LICEAL „MIHAI VITEAZUL”

Rezultatele de excepție obținute de elevii colegiului militar albaulian la olimpiadele și concursurile din acest an școlar se datorează unei pregătiri temeinice, sub îndrumarea cadrelor didactice preocupate de aplicarea, la standarde optime, a competențelor pedagogice și organizatorice în procesul instructiv – educativ. În Colegiul Militar Liceal „Mihai Viteazul” s-a demonstrat în fie-

care an că strategia managementului didactic se bazează întotdeauna pe comunicare, motivare, participare și formare, relații armonioase între membrii actului educațional, ducând astfel la un învățământ performant și de calitate.

Elevii au înțeles prin activitățile derulate în cadrul orelor de pregătire că scopul performanței e revelația în forme sensibile sau raționale a tainelor cunoașterii și autocunoașterii, iar în vraja lor participă simbolic la universul transfigurat sofianic, fiind obișnuiți cu munca asiduă, cu efortul individual deprins în activitățile desfășurate la clasă, în cadrul sesiunilor de comunicări, în cercuri. Emoțiile lor dispar, naturalețea exprimării prin mijloacele pe care le oferă disciplinele de studiu își face

loc în suflete și încununază succesul.

În vederea pregătirii pentru performanță, elevii militari se inițiază în tehnica documentării și informării, țin discursuri, analizează și interpretează, propun soluții problemelor existențiale, aparent, insolubile, se apropie de sacru, creează modele matematice, își cizelează continuu stilul de lucru. Întreg spectrul cromatic al lumii se răsfrânge în lucrările lor și nu rămân fără ecou, dovadă fiind premiile obținute și calificarea la etapa națională a olimpiadelor și concursurilor școlare din acest an.

Gândirea matematică în postulate și teoreme, investigația științifică experimentală și teoretică, și-au găsit reprezentarea în lucrările elevilor Denis Stănescu (XII B) și Vlad Șchiopu (XI D), ambii pregătiți de d-na prof. Filipescu Dorina. Eficacitatea evaluării consecințelor proceselor și acțiunii produselor chimice asupra propriei persoane și asupra mediului a fost încununată de succesul calificării elevul Paul Cîrje, clasa a X-a A, la etapa națională a olimpiadei de chimie, pregătit de prof. Lucian Irimie. Interdisciplinaritatea

științelor pământului va fi reprezentată la etapa națională a olimpiadei cu același nume, prin elevii Denis Stănescu, XII B, și Vlad Șchiopu, XI D, sub îndrumarea profesorilor Filipescu Dorina, Macarie Valer, Tudor Adela, Irimie Lucian.

Capacitatea de evaluare a fenomenelor și proceselor economice, de gestionare a resurselor financiare a fost demonstrată de calificarea elevei Chiorean Amalia (XII C) la etapa națională a olimpiadei de economie, pregătită de d-na prof. Simina Dura și dl. prof. Darius Duriga. Studiul comprehensiv al realității sociale în totalitatea ei și al mecanismelor relațiilor interpersonale s-au concretizat în lucrările de psihologie și sociologie, apreciate cu locul I la etapa județeană și calificarea la națională: Ghenciu Thudoraș (XI E) pregătit de d-na prof. Simina Dura și Timiș Diana (X A) pregătită de dl. prof. Duriga Darius. Geografia și-a evidențiază funcția educațională de disciplină integratoare între științele despre om și societate și cele despre natură, prin performanța calificării la etapa națională a elevului Mirel Stancu din clasa a XII-a D, îndrumat de dl. profesor Macarie Valer. Organizarea statelor moderne, aprecierea valorilor trecutului prin raportarea la actualitate, raportul dintre om și istorie au fost demonstrate în cadrul olimpiadei de istorie de către eleva Roxana Ploscar din clasa a X-a A, pregătită de d-na prof. dr. Paraschiva Fărcaș.

Calificarea la etapa națională a olimpiadei de religie a elevelor Medvei Mirabela (XII D) și Borș Raluca (XI B) pregătite de dl. prof. Nistor Ioan, demonstrează că elevii noștri se raportează în existența lor la valorile specifice moralei creștine, aplicând învățătura de credință în viața proprie și a comunității, formându-și

atitudini morale apreciative față de lume și viață. Pledoaria pentru lectură – cheie spre dezvoltarea abilităților de viață, a creativității, a gândirii critice și analitice – va fi susținută la etapa națională a olimpiadei „Lectura ca abilitate de viață” de elevii Comșa Paula (XII A) și Crețu Cosmin (X B) îndrumați de prof. Simona Mureșan și prof. Cosmina Mircea.

Performanța sportivă a fost atinsă la tenis de masă prin calificarea la etapa națională a elevului Rancea Alexandru, clasa XI E, antrenor Grozav Florin.

Prin varietatea domeniilor în care s-au obținut rezultate meritorii se realizează o simbioză între componenta estetică și cognitivă a personalității elevilor noștri. Rezultatele de excepție demonstrează că, pentru ei, performanța a fost dintotdeauna arta desprinsă din orizontul vieții, din preocupările lor intelectuale, ce pun în mișcare imaginația, gândirea, cu ajutorul cuvintelor sau cifrelor. Însoțit de culoarea potrivită, generatoare de ambiție, LOGOSUL diferitelor discipline dobândește proprietățile lumii, atât de diferită de la o generație la alta, însă minunată mereu!

Îi felicităm pentru rezultatele frumoase, le urăm succes și le mulțumim că fac cinste învățământului românesc și, înainte de toate, colegiului militar albaiulian în care își desăvârșesc pregătirea continuu și își dezvoltă personalitatea.

Dialectica lumilor care au fost și care vor să ființeze se odihnește, așadar, pe umărul lor, redându-le bucuria de a fi ei înșiși convinși, asemenea lui Michelangelo, că orice performanță sau operă de artă este un autoportret. ■

Profesor drd. Cosmina MIREA

Laurii succesului

Rezultate obținute la faza națională a olimpiadelor școlare

- Ploscar Roxana, X E – istorie, mențiune Ministerul Educației Naționale*
Medvei Mirabela, XII D – religie, mențiune Ministerul Educației Naționale
Șchiopu Vlad, XI D – fizică, mențiune de onoare Societatea Națională de Fizică
Stancu Mirel, XII D – geografie, mențiune de onoare Societatea Națională de Geografie
Borș Raluca, XI B – religie, premiu special
Crețu Cosmin, X B – Lectura ca abilitate de viață, premiu special

GALA PERFORMERILOR

ÎN seara zilei de 15 decembrie, la Alba Iulia, pentru al treilea an consecutiv, Consiliul Județean Alba a organizat „Gala Performerilor”, eveniment în cadrul căruia au fost recompensați elevii merituoși și cadrele didactice din județ. Recompensele au constat în diplome și premii în bani pentru toți elevii din clasele IV-XII din județ care au obținut, în anul școlar trecut, locul I la etapa județeană a olimpiadelor școlare sau locurile I, II și III la etapa națională a olimpiadelor școlare. De asemenea, au fost premiate și cadrele didactice care i-au pregătit și susținut pe elevi în obținerea performanțelor. Din Colegiul Militar Liceal „Mihai Viteazul” au fost premiați 8 elevi și 2 absolvenți ce s-au remarcat la aceste concursuri. Este vorba de elevul caporal Șchiopu Vlad și elevul sergent-major Stănescu Denis, olimpici la fizică; elevul sergent-major Stancu Mirel olimpic la geografie, absolventul Pătruțiu Dan și eleva sergent Ani-Onița Daniela la religie, eleva plutonier Chiorean Amalia la economie, eleva plutonier-adjutant Comșa Paula la psihologie, eleva plutonier Cambrea Mădălina la limba franceză, elevul sergent Drugă Ilie și absolventa Oltean Alexandra la istorie. Cadrele didactice premiate au fost: doamna Filipescu Dorina (fizică), doamna Lupu Lucia (limba franceză), doamna Dura Simina (psihologie), doamna Fărcaș Paraschiva (istorie), domnul Macarie Valer (geografie), domnul Duriga Darius (economie) și domnul Nistor Ioan (religie).

Tot la „Gala Performerilor” a fost organizată și premiarea pentru proiectul educațional „Școala de nota 10”, realizat pentru al doilea an consecutiv de Consiliul Județean Alba și Inspectoratul Școlar Județean Alba sub forma unei competiții între unitățile de învățământ din județ. Din cauza numărului redus de înscriși în competiție (unități de învățământ 36 din 130, cadre didactice 450 din 4.600, elevi 96 din 348, numărul maxim de participanți fiind 3 elevi/unitate de învățământ), pentru categoria unități de învățământ și cadre didactice nu s-a acordat premiul I.

Așadar, la categoria *liceu-urban*, Colegiul Militar Liceal „Mihai Viteazul” a ocupat locul II deși a avut punctajul cel mai mare, cu un premiu de 15 000 lei. La categoria cadre didactice la nivel liceu, doamna director adjunct, profesor Dorina Trifon a ocupat locul II, iar doamna profesor Fărcaș Paraschiva – locul III. La secțiunea elevi, toate cele trei locuri au fost ocupate de reprezentanții colegiului militar albaulian. Astfel, locul I a fost obținut de către absolventa Oltean Alexandra, locul II de către elevul sergent-major Stancu Mirel, iar locul III de eleva plutonier-adjutant Comșa Paula. ■

Elev sergent Daniela-Onița ANI, XII D

DRUM SPRE CUNOAȘTERE

ÎN acest an școlar, Ministerul Educației Naționale a organizat pentru prima dată o simulare națională a examenului de bacalaureat, după o încercare mai puțin unitară, cea de anul trecut fiind sub egida Inspectoratului Școlar Județean Alba.

De data acesta, s-a respectat metodologia examenului de bacalaureat, gradul de dificultate al subiectelor fiind unul de nivel mediu și s-au propus subiecte la toate disciplinele la care elevii susțin probe scrise: limba și literatura română, matematică, iar la probele la alegere elevii colegiului nostru au optat pentru fizică, biologie, chimie și informatică.

Elevii au tratat cu seriozitate maximă acest examen, mediile obținute pe cele trei discipline fiind peste 8 la clasele a XII-a. Pregătirea eșalonată, bine planificată și evaluată periodic i-a ajutat pe elevi, ca în fiecare an de altfel, să obțină aceste rezultate, colegiul militar clasându-se din nou pe primul loc în ierarhia liceelor din județ.

Rezultatele simulării constituie un preambul pentru ce va urma în această vară, examenul de bacalaureat și admiterea în academiile categoriilor de forțe, elevii și profesorii fiind deopotrivă conștienți că eforturile trebuie intensificate, mai ales, în etapa premergătoare examenelor finale.

Tuturor, mult succes ! ■

Profesor Dorina FILIPESCU

EDUCAȚIA ÎN DIMENSIUNE MULTICULTURALĂ

Începând cu acest an școlar, Colegiul Militar Liceal „Mihai Viteazul” derulează două proiecte de cooperare internațională prin intermediul „Programului de învățare pe toată durata vieții”: un parteneriat multilateral *Comenius* în limba engleză „Mens Sana in Corpore Sano-Let`s Find the Ballance” în colaborare cu instituții de învățământ liceal din Suedia, Italia, Bulgaria, Turcia și Grecia și un parteneriat bilateral *Comenius* în limba franceză „Trois Langues, Deux Cultures, Une Meme Famille Latine” în colaborare cu Istituto D'Istruzione Superiore „A. Motti” Reggio Emilia (Italia).

Proiectul multilateral *Comenius* „Mens sana in corpore sano - Let`s find the ballance” își propune să identifice problemele cu care tinerii de astăzi se confruntă și să găsească soluții pentru a pune în practică celebrul dicton latin în societatea contemporană. Activitățile din cadrul proiectului vor viza toate aspectele unei vieți sănătoase: activitate fizică, alimentație,

gândirea pozitivă, igiena etc. Pe parcursul celor 7 reuniuni de proiect și a activităților ce vor fi desfășurate de către echipele de proiect, în fiecare școală parteneră, vor fi elaborate următoarele produse de proiect: logo-ul proiectului, pagina web, ghidul pentru o viață sănătoasă, cartea de bucate și ghidul alimentație sănătoase, revista proiectului, galerie foto, jurnalul pro-

iectului. Numărul mare de țări implicate în acest proiect asigură diversitatea culturală, elevii având astfel ocazia să cunoască diverse culturi, să compare stilul de viață al partenerilor de proiect din 7 regiuni diferite și, nu în ultimul rând, să-și dezvolte cunoștințele de limba engleză, limba de lucru a proiectului. Pentru acest an școlar, au fost planificate în cadrul proiectului trei reuniuni de proiect, două s-au derulat deja în Grecia și Italia, iar următoarea, în Bulgaria.

La reuniunea de proiect desfășurată la Edessa, Grecia, au participat 28 de cadre didactice și 38 de elevi din țările partenere: România, Grecia, Turcia, Suedia, Italia, Portugalia și Bulgaria, aceasta a constat în activități diverse, în acord cu obiectivele stabilite la nivel de proiect. Astfel, elevii au participat la cursuri, unde au experimentat un nou sistem de învățământ, iar cadrele didactice au asistat la ore, au participat la dezbateri și discuții cu partenerii lor, toate fiind un adevărat schimb de experiență. Fiind prima reuniune a proiectului, au fost prezentate liceele de proveniență, sistemul de învățământ și țara pe care o reprezintă fiecare echipă în parte. Au fost primiți de către primarul orașului Edessa, care a ținut să precizeze importanța acestor parteneriate și, mai ales, valorile europene pe care le promovează și le dezvoltă.

În programul reuniunii, delegația albaiuliană a efectuat și vizite de documentare la Thesalonic, Vergina Pella și Naoussa, prilej de a studia stilul de viață din antichitate până în contemporaneitate și rolul pe care celebrul dicton latin „Mens sana in corpore sano” l-a avut în evoluția istorică a societății.

Delegația colegiului militar liceal albaiulian a fost compusă din profesor Dorina Trifon – director adjunct, profesor Paraschiva Fărcaș – responsabil proiecte *Comenius*, profesor Valer Macarie, elev plutonier - adjutant Paula Comșa, elev plutonier Stănescu Denis, elev sergent - major Chiorean Amalia, elev sergent-major Tudor Burzo și elev sergent Coropețchi Iulian.

Cea de-a doua reuniune de proiect s-a desfășurat în perioada 29.03 – 02.04.2014 în localitatea Bari, Italia, unde delegația colegiului, formată din

col. Marcel Domșa, prof. Paraschiva Fărcaș, prof. Dura Simina, el.plt. Cambrea Mădălina, el.sg.maj. Stancu Mirel, el.sg.maj. Drugă Alexandru, el.sg. Nica Dan și el.sg. Ani Daniela, a prezentat un studiu despre stilul de viață al tinerilor și modul în care școala și familia influențează stilul de viață al adolescenților. În cadrul work-shopurilor organizate de instituția gazdă, a fost realizat un schimb de bune practici privind modalitățile prin care tinerii pot fi ajutați să adopte un stil de viață sănătos. Pentru pregătirea acestei reuniuni au fost aplicate chestionare în fiecare instituție, rezultatele obținute oferind o imagine de ansamblu asupra stilului de viață al tinerilor și asupra problemelor cu care aceștia se confruntă. Cele mai frecvente probleme semnalate au fost: alimentația nesănătoasă, lipsa activității fizice, relația deficitară cu familia, stresul și gradul scăzut de conștientizare a necesității adoptării unui stil de viață sănătos.

Pe parcursul reuniunii, elevii și cadrele didactice au participat la programul de studiu al instituției - gazdă, work-shopuri pe tema: managementul stresului, consiliere și orientare nutrițională. În programul reuniunii, delegația albauliană a efectuat și vizite de documentare la: Castelo del Monte, Polignano, Trani, Primăria orașului Bari.

Parteneriatul bilateral „Trois Langues, Deux Cultures, Une Meme Famille Latine” își propune să dezvolte competențele lingvistice ale elevilor în limba franceză și limba italiană, respectiv limba română, prin valorificarea patrimoniului cultural al fiecărei regiuni și a moștenirii latine comune. În cadrul proiectului, se vor desfășura activități de cercetare și documentare, activități artistice, cursuri de limbă italiană pentru elevii români și de limbă română pentru elevii italieni. Vor fi realizate produsele finale ale proiectului : un ghid turistic al fiecărei regiuni, o carte de bucate, o pagină web, un DVD cu dansuri medievale, logo-ul proiectului, târguri turistice, un dicționar trilingv și un spectacol de teatru. Prima vizită de proiect se va derula în perioada 04 – 15.05.2014 la Alba Iulia, un grup de 21 de elevi și 3 profesori vor participa pe parcursul a 10 zile de activități la ateliere de teatru, dans medieval, cursuri de limbă și civilizație românească, vizite de documentare, activități de socializare.

Cele două proiecte vor contribui la dezvoltarea dimensiunii europene în colegiul nostru, iar beneficiile acestora vor fi resimțite atât de către elevi, cât și de cadrele didactice. Elevii vor avea prilejul să învețe despre diversitatea culturală, să își dezvolte creativitatea

și spiritul antreprenorial; de asemenea, proiectele vor prilejui un schimb de experiență și bune practici între cadrele didactice din cele două instituții partenere.

Comenius este prima componentă a Programului de învățare pe tot parcursul vieții. Se adresează instituțiilor de învățământ preuniversitar de stat și private (de la grădinițe la școli postliceale) și tuturor membrilor comunității educaționale care își desfășoară activitatea în acest sector: elevi, categorii de personal didactic, precum și autorități locale, asociații de părinți sau ONG-uri care activează în domeniul educațional. *Comenius* sprijină financiar realizarea de parteneriate școlare, proiecte de formare a personalului didactic, rețele de parteneriat școlar, precum și participarea la stagii de formare inițială și continuă pentru a crește calitatea și a consolida dimensiunea europeană în educație.

Acest proiect a fost finanțat cu sprijinul Comisiei Europene. Această comunicare reflectă numai punctul de vedere al autorului și Comisia nu este responsabilă pentru eventuala utilizare a informațiilor pe care le conține. ■

***Responsabil cu activitatea de integrare
și cooperare internațională
Profesor dr. Paraschiva FĂRCAȘ***

PROIECTELE EDUCATIONALE, UN ALT MOD DE A ÎNVĂȚA

Scoala înseamnă știință, cunoaștere, educație. Acestea încep cu siguranță în familie, dar se desăvârșesc în școală. Școala este datoră astfel să ofere un spațiu propice dezvoltării complete celor ce se află pe băncile ei.

Se spune că suntem suma experiențelor trăite. Deci, pentru a experimenta, pentru a ne forma ca oameni trebuie să experimentăm, să vedem, să cunoaștem. În acest sens, proiectele educaționale se constituie nu numai ca un suport real al învățării, ci, mai ales, ca o pârghie esențială a motivării.

La un astfel de proiect a participat și instituția noastră, un proiect educativ interjudețean, în care am avut ca parteneri două licee teoretice, „Liceul Aurel Lazăr” din Oradea și Colegiul Național „Gheorghe Lazăr” din Cluj Napoca.

Se știe că școala este factorul esențial care contribuie la dezvoltarea personalității umane. Și totuși, oricât de bogate ar fi conținuturile disciplinelor de învățământ, de foarte multe ori nu se poate acoperi nevoia de explorare, investigare, creativitate a elevilor. Ei sunt dornici să se implice în activități în care să se simtă liberi, să exerseze un comportament civic în

alte medii decât cel școlar. Limba maternă reprezintă pentru fiecare dintre ei cea mai directă expresie a propriei noastre culturi. Dar societatea dinamică în care trăim impune limbile străine ca o prioritate absolută, o deschidere spre dialog și cunoaștere.

Proiectul amintit mai sus, cu denumirea sugestivă „Orașul meu - oraș european”, promovează elemente de cultură și civilizație românească, favorizând în același timp dezvoltarea competențelor lingvistice în limba franceză și engleză.

Astfel, plecând de la scopul pe care ni l-am propus, și anume acela de a prezenta și promova aspecte istorice, geografice, culturale, administrative ale orașului natal în limbile de mai sus, am participat cu un număr de zece elevi la cele două întâlniri de proiect organizate în orașele Oradea și Cluj, urmând ca la cea de a treia reuniune să fim

noi gazde, la Alba Iulia.

Elevii au manifestat un interes deosebit, desprins din dorința de a promova vestigiile și monumentele orașelor natale, dar și-au manifestat și plăcerea de a descoperi valorile românești din cele trei zone, de a lega prietenii noi și durabile. ■

Profesor Lucia LUPU

FUNDAȚIA COMUNITARĂ ALBA – CINCI ANI DE INVESTIȚIE ÎN TINERI

Tinerii uimesc prin maturitatea și ingeniozitatea cu care implementează proiecte importante, care le solicită nu doar abilități de management și leadership, ci și abilități de comunicare, financiare, de marketing etc. Fundația Comunitară Alba și partenerii săi investesc încredere și resurse în tineri astfel încât, în viitor, aceștia să procedeze la fel cu generația tânără. Investim încredere pentru că dorim să-i învățăm să fie mici antreprenori. Să învețe sau să se perfecționeze în a concepe, implementa, monitoriza și evalua un proiect. Să învețe să comunice cu ceilalți și să se comunice pe ei cât mai bine. Să își dorească să învețe și să fie mai buni, pentru a reuși pe piața muncii și în viață. Să învețe să nu caute și să nu adopte o mentalitate de asistat social. Și să învețe să dăruiască și să aibă încredere în ceilalți așa cum noi toți avem încredere în ei acum. Vor perpetua, în acest fel, în societate și comunitate, un model, un exemplu de care avem atâta nevoie.

Fundația Comunitară Alba are ca scop principal mobilizarea și distribuirea de resurse pentru inițiative de dezvoltare locală în județul Alba. De departe, cel mai important program derulat de fundație, de la înființarea sa în 2010, este programul YouthBank, prin care sunt susținuți liceenii din Alba Iulia și inițiativele lor în comunitate, este încurajată inițiativa civică, antreprenoriatul social, responsabilitatea și asumarea de către tineri a rolului de lideri. Prin YB, tinerii se implică în mod practic în acțiuni și decizii locale, prin crearea și utilizarea unui fond care susține inițiativele colegilor lor de generație. În cei cinci ani de program, Fundația Comunitară Alba a acordat 47 de granturi liceenilor din Alba Iulia, în valoare totală de peste 81 000 lei, finanțând astfel inițiativele în comunitate a câtorva sute de liceeni, numărul total al beneficiarilor fiind de peste 17 000. Programul se desfășoară având ca partener național Asociația pentru Relații Comunitare.

La „Gala Voluntarilor”, edițiile 2012 și 2013, Programul YouthBank a fost desemnat cel mai bun

program de voluntariat în educație din județul Alba. La nivel național, YouthBank a fost desemnat „Cel mai bun proiect educațional al anului” în cadrul Galei Premiilor în Educație 2010, în anul 2011 a primit premiul II la categoria „Proiecte pentru tineret” în cadrul Galei Societății Civile, iar în anul 2012, la aceeași gală, programul a primit premiul III la categoria „Comportament civic și participare publică”, o confirmare în plus că YouthBank este o excelentă școală de dezvoltare personală, mai ales, pentru elevii militari care, de a lungul timpului, s-au dovedit deosebit de implicați și activi, depunând la fiecare ediție, cel puțin două proiecte care, apoi, au beneficiat de sprijinul YouthBank. ■

*Director executiv Fundația Comunitară Alba
Dorin SAVA*

GALA VOLUNTARILOR

În noaptea, 5 decembrie 2013, la Sala Unirii din Alba Iulia a avut loc „Gala Voluntarilor Județului Alba”, eveniment organizat cu ocazia Zilei Internaționale a Voluntarilor, în cadrul căruia voluntarii, proiectele și coordonatorii de voluntari au fost premiați pentru activitatea din acest an. Astfel, a fost răsplătită munca depusă în diferite domenii precum educație, sănătate, artă, cultură, drepturile omului, și cei mai buni inițiatori, apreciați atât de comunitate prin vot pe rețeaua de socializare, cât și de un juriu format din nouă membri.

Colegiul Militar Liceal „Mihai Viteazul” a fost nominalizat la Gala Voluntarilor 2013 cu cele două proiecte de voluntariat desfășurate în acest an prin Programul YouthBank al Fundației Comunitare Alba. Este vorba de „Astăzi aleg să zâmbesc” (63 puncte) în cadrul secțiunii „Activism civic și drepturile omului” și „Concursul de Orientare Turistică și Sportivă pentru Liceeni” (77 puncte) la secțiunea „Sport și recreere”, ambele câștigând premiul III. La aceeași secțiune „Sport și recreere”, elevul caporal Alex Deceanu a primit premiul II pentru voluntarul anului. La decernarea premiilor, au fost prezenți elevii lideri ai echipelor de proiect (Sfetcu Delia, Ispas Silviu și Cîrje Alex), coordonatorii proiectelor (Daniela Filimon și Darius Duriga) și comandantul colegiului, colonel Marcel Domșa.

Organizatorii, Centrul Județean de Voluntariat cu sprijinul Federației Volum, și-au dorit ca această Gală a Voluntarilor 2013 să aducă voluntarii, proiectele de voluntariat și coordonatorii de voluntari în atenția publicului larg, pentru a ridica profilul voluntariatului în județul Alba și a oferi o binemeritată recunoaștere publică a oamenilor minunați care își dedică aproapele pe o parte din timpul, energia și abilitățile lor. Putem dărui din ceea ce suntem, putem ajuta, mângâia, bucura. Sufletul este o sursă inepuizabilă de bunătate, umanitate, o fărâma de divinitate. Dacă pe acestea le oferim, ele se multiplică și se întorc sub aspectul mulțumirii și al satisfacției sufletești. Tot ceea ce oferim vieții este direct proporțional cu ceea ce ne oferă viața.

Recunoașterea acestor activități în slujba aproapelei încurajează implicarea tinerilor într-o mai mare măsură în activități de voluntariat, precum și susținerea și promovarea eforturilor depuse de organizațiile, instituțiile și autoritățile locale pentru a crea la nivelul societății civile din județul Alba condiții favorabile voluntariatului.

Premiile au fost înmânate de membrii Gărzii Romane de la Apulum și de cei din trupa Dacilor din cadrul Muzeului Național al Unirii din Alba Iulia, dar și de directori de instituții și asociații neguvernamentale din Alba, oficialități locale și reprezentanți ai presei. ■

*Elev fruntaș Silviu ISPAS, X E
Elev sergent Delia SFECTU, XII C*

EXPERIENȚE INTELECTUALE ȘI CULTURALE

Încă din primele luni de la admiterea mea în colegiu, mi-am manifestat dorința de a participa la activitățile științifice și culturale, convinsă că și în acest mod mă pot desăvârși pe plan intelectual și artistic. Aveam deja în minte și experiențele traversate de fratele meu, absolvent al colegiului albaiulian. Astfel, m-am înscris la dansurile de societate și am participat deja, alături de colegii mei, la spectacolele organizate în colegiu și în localitate. De asemenea, pasiunea pentru limba engleză m-a determinat să particip la *Sesiunea de comunicări* organizată cu ocazia zilei colegiului, cu lucrarea intitulată „Music în London”.

Mi-am propus să realizez o incursiune în istoria muzicii clasice londoneze, tocmai pentru a face, mai apoi, trecerea la ritmurile pline de energie ale genului Hip-Hop, la ecourile de rebeliune ale muzicii rock, la eleganța jazz-ului. Am vrut să surprind prin toate acestea explozia de sentimente contradictorii pe care le traversăm deseori în adolescența noastră, convinsă că muzica,

indiferent de gen, ne deschide sufletele, precum roua deschide bobocul păvădiilor.

A fost o experiență frumoasă, m-a ajutat să dobândesc mai multă încredere în forțele mele, să mă eliberez de emoții, să-mi dezvolt abilitățile de comunicare în limba engleză. Cu siguranță, sesiunea de comunicări deschide pentru orice tânăr orizontul explorării științifice și facilitează accesul la noi zone de cultură pe care, de altfel, nu le va putea descoperi decât călătorind. De asemenea, sesiunea de comunicări deschide calea spre cercetare și documentare, atât de necesare în devenirea noastră profesională. Prin exemplul personal, îi încurajez și pe colegii mei de clasa a IX-a să participe cu dăruire la toate activitățile școlare și extrașcolare organizate în colegiu deoarece, în acest mod, își dezvoltă abilitățile de comunicare și devin mai sociabili. ■

Elev fruntaș Raluca ANGHEL, IX E

Un porumbel șchiop

*Spre sfârșitul toamnei trecute
am primit în dar de la Moș Grăciun
un porumbel șchiop.*

*Eu mai avusesem un porumbel șchiop acum ceva timp,
însă acela era olog de un picior
putând numai să zboare haotic neîncetat
izbindu-se de clădirile oamenilor.
pe acel porumbel nu l-am putut bandaja,
căci eu sunt om și nu pot zbura destul de rapid ca să îl prind,
însă celui primit în dar îi puteam oferi primul ajutor
el fiind olog de o aripă
putând doar să meargă "lipa-lipa"
Și niciodată să zboare.*

Elev caporal Cosmin CRETU, X B

GÂNDIREA CRITICĂ ȘI POLEMICĂ ÎN LABIRINTUL FICTIUNII

Călătoria în labirintul lecturii este, de fapt, călătoria pe care o facem spre noi înșine, zborul în noi înșine, o experiență ascetică, psihanalitică. Acest univers se interiorizează și se constituie în orizont cu adevărat emblematic pentru individualitatea fiecăruia dintre noi. Lectorul pornește în periplul său de la situația concretă în care se află, față de care reacționează în felul său personal, care lasă adesea urme adânci asupra configurației operei pe care o parcurge, deoarece se constituie în experiență ce-i structurează personalitatea. E o experiență unică, nedisimulată, pe care elevii noștri o traversează voluntar și asumat ca pe o nouă viață dincolo de concret.

Pentru al doilea an consecutiv, elevii colegiului militar albaiulian reprezintă județul Alba la Olimpiada „Lectura ca abilitate de viață”, etapa națională. Anul școlar trecut, eleva caporal (acum sergent) Fusu Casiana, pregătită de profesor Teodora Dăncilă, a reprezentat atât colegiul, cât și județul la etapa națională a olimpiadei, ediția I, desfășurată la Bistrița, în perioada 6 – 9 iunie 2013. Premiul special pe care l-a obținut Casiana a demonstrat că știința și arta se îmbină perfect atunci când ai libertatea de a te juca cu textul și că jocul de-a arta nu se încheie decât atunci când încetează să te mai mire. Casiana a înțeles că fără un veșmânt de calitate – cunoștințele pe care le-a dobândit prin studiu intens -, un text bun va fi greu de descoperit; a demonstrat-o și prin participarea la etapa națională a concursului Poveștile Cangurului, unde a obținut premiul I și o excursie în Austria. În acest an școlar am avut doi reprezentanți pentru liceu: eleva plt.adj. Comșa Paula, pregătită de profesor Simona Mureșan, și elevul caporal Crețu Cosmin, pregătit de profesor

Cosmina Mircea. Indubitabil, experiența concursurilor și a olimpiadelor școlare și-a pus amprenta asupra ambiției lor de a se manifesta plener în acest labirint al cărții. Paula Comșa și-a demonstrat competența în cadrul olimpiadei naționale de psihologie, pentru doi ani consecutiv, anul școlar trecut obținând mențiune, iar Cosmin Crețu s-a făcut remarcat la olimpiada județeană de limbă și comunicare, februarie, 2014, a obținut premiul III pentru creație la etapa națională a concursului „Ocrotiți de Eminescu”, Blaj, 2014 și premiul I pentru creație la concursul de creație literară „Valeriu Bârgău”, ediția I, Deva, 2014, premiul II la Concursul de creație „Urme de condeie”, organizat de colegiul economic „David Pop Marțian”, în colaborare cu Universitatea „1 Decembrie 1918”, Alba Iulia, laureat al Concursului de creație „Tineri condeie”, 2013, faza națională.

Reconsiderarea lecturii în termeni de competență cheie, capabilă să dezvolte elevilor abilități de viață prin care aceștia să se ancoreze în concretul imediat, să se regăsească, să comunice și să relaționeze corect reprezintă o pledoarie pentru formarea unor cetățeni activi, adaptați societății și timpului lor. Ce presupune competiția în cadrul olimpiadei? La proba scrisă concurenților li se evaluează competențele de lectură, constând în înțelegerea textelor ficționale și nonficționale sau a unor texte multimodale (compuse din text și imagine), capacitatea de a reflecta asupra acestora, de a stabili conexiuni între texte, de a formula opinii, argumente și interpretări proprii în scris sau în cadrul unei prezentări/ dezbateri. Calificarea pentru susținerea probei orale este condiționată de obținerea unui punctaj care să situeze concurenții pe primele 20 de locuri, punctajele fiind, de regulă, foarte strânse. Proba orală constă în prezentări pentru elevii claselor de gim-

naziu și dezbateri pentru elevii claselor de liceu, pe teme legate de mesajul unor lucrări din literatura universală și de modalitatea în care acestea pot influența dezvoltarea personală a individului (ex. model și antimodel în literatură). Formatul dezbaterii este de tip Karl Popper, în cadrul căreia concurenții joacă rolul de negatori/ afirmatori, iar lucrările propuse spre lectură și dezbateri admit perspective multiple de interpretare: psihanalitică, psihologică, filosofică, mitică, simbolică, literară, semiotică. De aceea, elevii trebuie să aibă o vastă cultură generală, să stăpânească foarte bine arta argumentării astfel încât, în 5–10 minute, să demonstreze că au abilități oratorice, că pot aborda domenii variate pentru o mai bună înțelegere a lumii reale reflectate în cea fictivă.

Elevii noștri s-au prezentat foarte bine și au reușit să obțină punctaje frumoase, grație gândirii lor logice și coerente, gustului critic și polemic: 88 de puncte din 100 și premiu special pentru Crețu Cosmin, 80,5 puncte pentru Paula Comșa. Îi felicităm și avem convingerea că fiecare lectură va fi

pentru ei o nouă viață, iar paradisul va fi mereu închipuit de ei ca o bibliotecă în care coexistă arta complicată, generatoare de noi resorturi imaginative și arta care se dezbracă de învelișul ei profund și se relevă în puritatea ei originară. Participarea lor afectivă la actul lecturii este travaliul creator pe care-l încearcă artistul în genere: se detașează sau empatizează cu personajul, se dedublează sau își reprezintă fenomene mentale, gândește în imagini, focalizează și face extensii.

Celebrând cartea prin lecturi repetate, reiterează ceremonialul primordial al creației, descoperind poezia vieții și viața poeziei, după cum spunea N. Stănescu în *Cartea de citire*: „A trebuit să vin a doua oară, pentru că prima oară, abia acum îmi dau seama, nu există niciodată”. Existența cărții devine, așadar, conținutul conștiinței lor, iar drumul spre descoperirea ei echivalează cu descoperirea sensului lumii și a zonelor nerevelate ale personalității umane. ■

Profesor drd. Cosmina MIRCEA

VALORI AUTENTICE

Amfitheatrul Colegiului Militar Liceal „Mihai Viteazul” a găzduit în seara zilei de 15 ianuarie „O seară de muzică și poezie”, prilejuită de celebrarea celor 164 de ani de la nașterea poetului național, Mihai Eminescu. S-au recitat și s-au interpretat muzical versuri eminesciene, s-au lecturat fragmente din opera și corespondența poetului, dar și creații proprii ale membrilor cenaclului literar „Mihai Eminescu” și s-a realizat un moment confesiv intitulat „Mesajul tău pentru Eminescu”. Pentru aproximativ două ore participanții s-au transpus în lumea lui Eminescu: „o lume ce gândea în basme și vorbea în poezii”. „La această lume încercăm să ne întoarcem din când în când, să facem popasuri în creația genului eminescian, ca să ne racordăm la valorile noastre autentice care ne individualizează și ne definesc ca români. Elevii noștri se raportează frumos și sincer la

cultura românească, împărțind tuturor stropi de apă vie și de bunăstare sufletească prin tot ceea ce poate spune o poveste despre români” a precizat doamna profesoară Teodora Dăncilă. ■

Elev fruntaș Denisa BUȚURCĂ, X D

Iubirea e cel mai interesant lucru pe care îl putem face acum

*iubește-mă,
vreau să ne contopim ca siamezii
pe care doctorii încearcă să-i despartă chirurgical.
iubește-mă,
iubirea e cel mai interesant lucru
pe care îl putem face acum,
așa că iubește-mă până la lumină
până la apă până la nori până la biserică
iar dacă între timp va apărea ceva mai mișto decât iubirea,
să mă iubești din nostalgie,
de dragul vremurilor.
iubește-mă cu zgârieturile tale de pisică ursuză dimineața,*

*până când bătrânețea îți va tăia ghearele,
apoi iubește-mă cu pernulele fine de pisică timpurie.
știi că eu doar aștept căderea cerurilor
ca să te pot iubi pe viață eternă,
așa că și tu,
la fel de greu
la fel de pur
la fel de lumină la fel de apă
la fel de nori la fel de biserică
la fel de imposibil
la fel de, iubește-mă.*

Elev caporal Cosmin CRETU, X B

ALTFEL DE LECȚIE

SE spune că poeții sunt tentați să ne arate că ei văd ce nu văd alții; Nichita Stănescu, magician al cuvintelor și necuvintelor ne dezvăluie și el o lume a perfecțiunii. Poezia „Lecția despre cerc” a fost abordată din punct de vedere geometric, filozofic și spiritual de elevii militari în cadrul activității interdisciplinare „Hermeneutica textului poetic”, coordonată de doamnele profesor Mircea Cosmina și Dăncilă Teodora, desfășurată în cadrul Cercului pedagogic al profesorilor de limba română, din data de 28 septembrie 2013. Activitatea a transpus în practica școlară ideile teoretice tratate de doamna profesor Mureșan Simona în referatul „Interdisciplinaritatea – aspect inovator al învățământului românesc”. Elevii s-au întâlnit, au dezbătut modul în care va fi comentată poezia, au hotărât câteva surse bibliografice ca punct de pornire, iar mai apoi și-au lăsat talentul creativ să interpreteze creația literară.

În deschidere, eleva caporal Fusu Casiana, pasionată de lectură și deschisă spre tot ce este nou și neobișnuit, ne-a împărtășit câteva informații despre romanul grafic „Persepolis” de Marjane Satrapi, pe care l-a aprofundat participând la concursul „Lectura ca abilitate de viață”, etapa națională, unde a obținut un premiu special. A dat astfel o definiție a romanului grafic, ca fiind un gen al benzii desenate, care se adresează unui public de adulți, prezentând subiecte dificil de înțeles de către cei mici; a precizat așezarea în pagină și componentele romanului și a menționat și câteva aspecte cum ar fi faptul că este o autobiografie cu o problematică tabu: condiția femeii în lumea islamică. Făcând o astfel de introducere, Casiana a surprins și câteva idei despre viziunea artistică stănesciană în „Lecția despre cerc”, pentru ea, poezia fiind o lecție artistică ce transfigurează metaforic raporturile omului cu sine, regăsirea conștiinței, unificarea contrariilor. A urmat concepția matematică abordată de elev caporal Toma Robert, pentru el, textul poetic fiind prilej de intuire a esențelor matematice ale lumii prin forme geometrice – cercul și pătratul ca modele ale totalității și perfecțiunii.

În continuare, eleva caporal Borș Raluca a vorbit despre simbolistica cercului: perfecțiune, omogenitate, absența împărțirii sau a distanțelor, dar și reflectarea asupra acestuia în teologie, simbolizând divinitatea, pe plan cosmic, simbolizând pământul și din punct de vedere al timpului, veșnica reîncepere. Perspectiva religioasă din care a fost înțeleasă opera s-a referit la căderea în genunchi ce reiterează metania, simbolizând mântuirea. A urmat un discurs

despre reprezentarea grafică a poemului printr-un desen al elevei sergent major Bozdoghină Ioana care, prin *coincidentia oppositorum* (yin și yang) și prin simbolistica mâinilor, a evidențiat unitatea uman-divin (omul care aspiră spre absolut și transcendența care înalță ființa). Eleva plutonier-adjutant Comșa Paula, olimpică națională la psihologie, a realizat o interpretare a cercului din punct de vedere psihanalitic, împărțindu-l în cele patru cadrane. A prezentat astfel simboluri ale cifrei patru (patru stări de spirit, patru brațe ale crucii, patru evanghelii, patru litere în numele primului bărbat Adam, patru litere în numele lui Dumnezeu, totalitatea celor create și a celor revelate, dar a spus câteva cuvinte și despre Tetraktisul pitagoreic. În final, elev caporal Ghișoiu Radu ne-a încântat cu melodia „Home” pornind de la premisa că omul, dintotdeauna, și-a căutat învelișul cosmic perceput ca o casă a sinelui ce-i poate asigura reîntregirea ca ființă.

Toți cei implicați au primit aprecieri din partea publicului auditoriu, format din profesori de limba și literatura română din municipiul Alba Iulia, ce a rămas impresionat de îmbinarea perspectivelor de abordare a temei. Deși au făcut o prezentare în fața unor noi profesori, elevii s-au descurcat, nu au avut emoții și au fost încântați că au învățat nu doar o lecție despre cerc, ci și o lecție despre noi orizonturi ale cunoașterii. ■

Elev caporal Raluca BORȘ, XI B

DIN PALMARESUL ARTIȘTILOR NOȘTRI

Liceenii militari aplaudați la nivel național...

În data de 6 martie 2014, cu prilejul Zilei Internaționale a Femeii, în Aula Ministerului Apărării Naționale s-a desfășurat spectacolul omagial „Pentru tine, draga mea” la care au participat 40 de elevi artiști ai Colegiului Militar Liceal „Mihai Viteazul”.

Manifestarea a fost una dintre activitățile culturale importante din Armata României, distingându-se prin programul său, selectat cu grijă, ancorat în realități prezente, prin numărul participanților, prin sinceritatea, acuratețea, talentul, dăruirea interpreților și, nu în ultimul rând, prin frumusețea costumelor. Audiența la public, deseori aplauze la scenă deschisă au demonstrat că momentele prezentate și-au atins scopul, aducând bucuria în inimile spectatorilor, dar mai ales în cele ale sărbătoritorilor.

Pe scena de la București, alături de prestigiosul ansamblu artistic „Doina” al Armatei, artiștii în uniformă de la colegiu militar au prezentat o suită de dansuri populare (Someș și Făgăraș), dans de societate,

dans grecesc, dar nu au lipsit soliștii vocali de muzică populară și ușoară, momentul umoristic inspirat din interpretările artistice ale actorilor de comedie Vasile Muraru și ale regretatului Nae Lăzărescu și prezentat de către grupul satiric „Impuls”.

... și local

Nu au fost uitate doamnele și domnișoarele colegiului. După spectacolul susținut la București, a urmat cel de pe scena instituției. Alături de elevii colegiului,

trupa Chillout din Alba Iulia, solistul Gino și elevi ai Liceului de Muzică „Regina Maria” din Alba Iulia au încântat inimile sărbătoritorilor. Diversitatea momentelor artistice, implicarea și calitatea actului artistic din Colegiul Militar Liceal „Mihai Viteazul” reușesc, de fiecare dată și cu fiecare ocazie, să bucure și să încante sufletele tuturor.

...și individual

„Muzica... reflectă toate trăirile mele sufletești. De la cinci ani, muzica populară a avut un loc foarte important în viața mea. Îmi amintesc cu drag cum cântam alături de bunica mea, Ana, al cărei suflet se reflecta atât de bine în al meu. Datorită ei am dobândit o dragoste profundă

pentru folclorul autentic românesc. Cânt cu drag cântece de joc, de dor, de înstrăinare, de cătănie, cu precădere doine prin care îmi exprim diversitatea senti-

mentelor ce mă încercă. Îmi trăiesc bucuriile și tristețile prin muzică, mai mult decât atât, simt că prin glasul meu ating sufletele tuturor celor care mă ascultă.”

Premii:

- ✧ Premiul I la Festivalul de muzică populară „Flori de mai”, 2012
- ✧ Premiul II la Festivalul de muzică populară „Cântec străbun”, 2012
- ✧ Participare la Festivalul național de muzică populară „Strugurele de Aur”, 2013
- ✧ Premiul II la Festivalul de muzică ușoară „Vocile cetății”, Alba Iulia, 2013

Elev sergent Delia SFETCU, XII C
Elev caporal Ghișoiu RADU, XI C

REVERBERAȚII ARTISTICE ÎN CADENȚĂ

Colegiul Militar Liceal „Mihai Viteazul” Alba Iulia a găzduit întâlnirea elevilor și studenților militari pe tărâmul artelor, în cadrul celei de a X-a ediții a „Atelierelor de creație literar-artistică ale elevilor și studenților militari”. Evenimentul artistic organizat de către Statul Major al Forțelor Terestre a reunit, în acest an, elevii Colegiului Militar Liceal „Mihai Viteazul”, ai Colegiului Militar Liceal „Dimitrie Cantemir” Breaza, ai Colegiului Militar Liceal „Ștefan cel Mare” Câmpulung Moldovenesc, studenții Academiei Forțelor Terestre „Nicolae Bălcescu” Sibiu și, pentru prima dată, elevii Școlii Militare de Maiștri Militari și Subofițeri „Basarab I” Pitești.

În acest an, programul atelierelor a fost foarte bine organizat și structurat, prin grija doamnei profesor Carmen Roman, consilier proiecte educative,

astfel încât fiecare participant să aibă șansa de a-și valorifica talentul artistic, de a-și demonstra pasiunea pentru frumos. Au avut, de asemenea, ocazia de a schimba păreri cu elevii și studenții militari și au legat prietenii care, sperăm noi, se vor păstra într-un cufăr din marea poveste a muzelor. Nu în ultimul rând, s-au bucurat de prezența și îndrumarea unor personalități de renume ale județului Alba, reprezentanți ai instituțiilor partenere: Liceul de Arte „Regina Maria” prin profesorii Teodora Zărnescu și Ioan Chiciudean, Școala de Arte a Centrului Cultural „Augustin Bena” prin doamna profesor Leontina Fărcaș, Biblioteca „Batthyaneum” prin doamna Doina Biro Hendre, Cenaclul literar „Sunetul muzicii” prin domnul Petru Făgăraș, Centrul Cultural Bucerdea Vinoasă prin părintele Nicolae Bolea și doamna Ana Maria Grigoruț.

„Atelierelor de creație literar-artistică ale elevilor și studenților militari”, aceste punți de culoare, de note muzicale și de reverberații metaforice ne-au oferit în fiecare an șansa de a pătrunde, în pași de dans sau prin cuvânt, în marea poveste a muzelor, al cărei început s-a scris în urmă cu 10 ani. Dorința de a demonstra talentul artistic, de-a reitera harul cu care elevii au fost înzestrați și pe care, prin multe ore de repetiții pe scenă și în cadrul cercurilor, l-au convertit în artă, i-au reunit și în acest an, la Alba Iulia. Datorită lor, elevii și

studenții militari demonstrează că sunt capabili să simtă și să se exprime și altfel, nu doar în cadență și pas de defilare, că sunt infinit mai uniți și mai profunzi în urma acestor experiențe. Din îngemănarea artelor se revarsă emoții, metafore ale vieții trăite adolescentin, menite să teaurizeze conștiința de sine a unei lumi regale, care se decriptează în cadențe ale gândului curat, pași prin imaginație făcuți cu sinceritate, candoare juvenilă. În acest periplu al artelor frumoase se deschid porți spre cultură, ferestre spre frumos, căile către filiațiile unei lumi sensibile, o adevărată floare a darurilor, grație gându-

lui exprimat frumos, cizelat, a responsabilității față de componenta criptică a vârstei pe care ei o reprezintă și pe care ne-o revelează cu fiecare vers cristalin, cu fiecare frază. E un ceremonial și un act investit cu funcția esențială a celebrării artei: pictura i-a slujit pe zei, poezia le-a dat glas, dansul i-a venerat și le-a geometrizat formele la nivel ideal, muzica a deschis drumul spre armonie și frumusețe spirituală. E o armonie graduală care sălășluiește în sufletul fiecărui eu ce reiterează meditativ prin cuvânt, dans sau muzică ▶▶

tainele deslușite și pe cele indefinite ale materiei universale, care se disimulează mereu.

Dorința de a reflecta experiențe unice de viață, preocuparea pentru descoperirea propriei individualități și, implicit, a umanității, a determinat confidența literară în cadrul atelierului de creație artistică. Talentul, afirmarea subiectivității prin reconstrucția poetică a evenimentelor culturale și biografice, de cel mai acut și imediat interes pentru timpul lor, le-au favorizat elevilor și studenților militari atingerea stării de grație prin intermediul poeziei sau prozei, în acorduri fine de chitară. Prin dialogul artistic s-au armonizat complice elemente proprii actului artistic și ale prozaismului cotidian, s-au deschis punți de comunicare lipsite de animozități. Ne-am bucurat, de asemenea, de prezența agreabilă a membrilor cenaclului literar „Sunetul muzicii” din Sebeș, jud. Alba, care ne-au împărtășit crâmpie din experiența lor culturală. Activitatea a fost îndrumată și moderată de profesoarele Cosmina Mircea, Teodora Dăncilă și Simona Mureșan.

În cadrul atelierului de arte plastice, elevii s-au inițiat în tehnica șervețelului, în arta și tehnicile grafice, sub îndrumarea profesoarei Noemi Kusztos. Într-un veritabil joc de lumini și umbre, prezentul și trecutul pictorului, artistului în genere, s-au contopit trăsându-și liniile reunite în cercuri care au captat atenția și

au îmbogățit vizual spectrul lumii cazone într-o expoziție de excepție.

În cadrul atelierului de conservare a tradițiilor populare s-a efectuat un periplu cultural la Bucerdea Vinoasă, unde participanții au descifrat „din slovele bunicilor”, inscripțiile chirilice încrustate pe icoane, au deprins meșteșugurile tradiționale sub îndrumarea doamnei Ana Maria Grigoruț și a preotului Nicolae Bolea.

Sub pașii lor se încheagă cele trei dimensiuni temporale; omul e ales din umbra timpului mare, iar în suflet timpul se neantizează. O adevărată corolă prin de contur; în ea se îngemănează tradiția și modernitatea, perenitatea spiritului autohton își scrie cartea solemnă în virtuțile universalității, prin oameni și locuri memorabile, reînviată prin dans. Atelierul de dansuri populare și-a atins scopul și în acest an, sub atenta îndrumare a domnului Bradea Vian, a domnului plutonier-adjutant principal Florin Florea și a domnului plutonier-adjutant Mihai Borca.

Melodiile desprinse din muzica sferelor s-au reunit în mănunchiuri de ethos popular sau în partituri de canto clasic în cadrul atelierului de interpretare a cântecului popular, sub îndrumarea profesorilor Leontina Fărcaș, Teodora Zărnescu, Ioan Chiciudean.

Ca un corolar al dăinuirii prin frumos, spectacolele de înaltă ținută artistică, susținute de cele cinci insti-

tuții de învățământ militar, au încheiat seria activităților organizate în cadrul celei de a zecea ediții a „Atelierelor de creație literar-artistică ale elevilor și studenților militari”. Mulțumim reprezentanților eșalonului superior, domnului colonel Nicolae Mitu, doamnei inspector dr. Georgiana Mîndrilă și echipei manageriale a colegiului militar albaulian pentru desfășurarea deosebită a ediției jubiliare a „Atelierelor de creație literar-artistică”, pentru implicarea, dăruirea și profesionalismul manifestate în promovarea culturii și artei în instituțiile militare de învățământ din țară. ■

Profesor drd.

Cosmina-Maria MIRCEA

EXPERIENȚE CULTURALE UNICE

ÎN cadrul activităților desfășurate în perioada 07–11.04.2014, în săptămâna intitulată „Să știi mai multe, să fii mai bun!”, am petrecut o dimineață de neuitat la Biblioteca *Batthyaneum* în compania d-nei profesoare Anamaria Fuia și a clasei a X-a A care se află sub îndrumarea mea. Această săptămână este inclusă în calendarul școlar, dar este dedicată activităților extracurriculare, drumețiilor, vizitelor, activităților recreative, excursiilor; o perioadă fără bănci, fără caiete, fără teme și fără note, în care instituția școlară devine mai puțin rigidă, mai prietenoasă, într-un cuvânt, mai pe placul elevilor.

Această bibliotecă albaiuliană este o filială a Bibliotecii Naționale a României și este închinată publicului, fiind necesare demersuri prealabile pentru a obține permisiunea de a o vizita. Biblioteca *Batthyaneum* a fost înființată în 31 iulie 1798, din inițiativa episcopului romano-catolic al Transilvaniei Batthyány Ignác (1741-1798). Alături de un observator astronomic, mai multe colecții cu caracter muzeal, biblioteca reprezenta o parte a fundației culturale de interes public creată de acesta cu denumirea de Institutum Batthyani.

Nucleul de astăzi al Bibliotecii *Batthyaneum*, totodată fondul-tezaur al acesteia, îl constituie colecția formată din 18.000 de unități bibliografice, tipărituri și manuscrise data-te începând cu secolul al IX-lea.

Cea mai reprezentativă sală a bibliotecii, Aula Magna, cea în care am pășit cu sfială ca să nu tulburăm liniștea incunabulelor, palimpsestelor și a manuscriselor seculare care își odihnesc aici trupurile lor de pergament încondeiat cu slove colorate, meșteșugit desenate, dar neatinse de trecerea necontenită a vremurilor, păstrează amenajarea de la sfârșitul secolului al XVIII-lea și începutul secolului al XIX-lea. Aula a fost decorată în stilul austriac „Zopf”, amestec de Neoclasicism și Rococo, având aceeași structurare interioară a spațiului în nava suprainălțată de o galerie, altar și cor. În 1912, s-au pus aici bazele unui valoros muzeu de arheologie și de artă sacră, ce și-a îmbogățit colecțiile în perioada interbelică, perioadă din care datează și denumirea de *Batthyaneum*. Valoarea Bibliotecii este dată și de cele două arhive ale Transilvaniei, a Conventului de la Cluj-Mănăștur și a Capitlului de la Alba Iulia.

În tezaurul bibliotecii este adăpostit și cel mai vechi codice medieval occidental an luminat din România. Este un fragment de evangheliar latin, scris pe pergament și pictat cu cerneală de aur și culori vegetale, în scriptoriul școlii de curte (Schola Palatina) de la Aachen (Aix la Chapelle), în anul 810, la comanda lui Carol cel Mare. Este vorba despre *Codex Aureus* sau *Das Lorscher Evangeliar* Partea I, cum este recunoscut manuscrisul în literatura de specialitate din Occident. Am avut bucuria de a admira în copie această piesă inestimabilă care sintetizează într-o manieră superlativă performanțele caligrafice și artistice ale Renașterii carolingiene.

De asemenea, am avut și emoția de a ține în mână și a citi, în frumoasa limbă română scrisă cu litere latine, ceea ce este o raritate pentru epoca respectivă, rugăciunea Tatăl Nostru din *Oratio Domenica*, scrisă pe la 1700 în 30 de limbi vii și moarte.

D-na dr. Doina Biro-Hendre, directorul bibliotecii, ne-a îndrumat cu măiestrie pașii șovăielnici pe cărările sinuoase ale istoriei, străjuite de evenimente marcante, măriri și decaderi, războaie și momente glorioase, printre vechi pagini de tipărituri bălgrădene, unde am fost întâmpinați de personalități importante ale cetății, cărturari, principii și episcopi, militari, prințese și curteni. Ne-am plimbat alene printre file de istorie scrise în vremuri demult apuse, dar reinviate pentru noi de pasiunea și dăruirea doamnei Biro-Hendre căreia îi rămânem recunoscători pentru acest privilegiu. ■

*Consilier pentru Proiecte Educative
Profesor Carmen-Cecilia ROMAN*

BATTHYANEUM-UL ÎN STRAIE DE SĂRBĂTOARE

ÎN acest an școlar, colegiul nostru a inițiat activități de colaborare cu Biblioteca Batthyaneum din Alba Iulia. În cadrul acestui proiect, trupa noastră de dansuri medievale "MedioEvo" a fost invitată să participe, în compania d-nei profesor Carmen Roman și a d-lui psiholog Darius Duriga, la festivitatea de deschidere a expoziției de piese de vestimentație, armuri și obiecte personale, aparținând principilor transilvani, principeselor, episcopilor catolici și altor personalități istorice care au fost înmormântate, de-a lungul veacurilor, în catedrala catolică din străvechea cetate a Bălgradului.

Aceste morminte au fost deschise cu un secol în urmă, în timpul unor lucrări de întreținere, iar obiectele respective, restaurate și recondiționate, au fost păstrate, departe de ochii publicului, în depozitele bibliotecii. Prin grija d-nei director dr. Doina Biro-Hendre, acestea au fost organizate în expoziția care ocupă primul etaj al clădirii.

Într-o sală alăturată expoziției, în superbe costume de secol XVII, de inspirație italiană, în pași de *salta-rellero* și de alte de alte dansuri la modă în epocă, colegii noștri au evoluat spre încântarea publicului.

Tinerii noștri au creat atmosfera de epocă, au adus un strop de culoare, un crâmpeli de viață și de suflu tineresc printre vestigiile trecutului. Ecurile pașilor lor între zidurile bătrânei biblioteci au trezit, din uitare, umbrele trecutului, iar grația, candoarea și frumusețea lor au însuflețit paloarea exponatelor.

Un tânăr turist belgian, student, aflat în public, a admirat talentul și frumusețea tinerilor noștri dansatori, iar după încheierea spectacolului, aflând că studiem limba franceză, a ținut să ne vorbească preț de câteva minute despre farmecul, eleganța, dar și despre dificultățile acestei limbi. Tânărul ne-a precizat, plin de umor, că verbele franceze și conjugarea lor, reprezintă o piatră de încercare chiar și pentru vorbitorii nativi. Am fost încurajați să studiem cu asiduitate limbile străine, iar în încheiere, pentru a ne da un exemplu de bună practică, ne-a adresat

câteva cuvinte, spre marea noastră surpriză, într-o română aproape perfectă.

"Sparta a descoperit prea târziu că, numai prin cultură, ceea ce moare în noi poate cuceri o fărâma de eternitate". Noi am descoperit, sperăm, destul de devreme, că numai ceea ce trăiește în noi are șanse să dăinuie. ■

*Elev caporal Oana IANCULESCU
Elev caporal Mădălina COLOJII, X A*

DRUMETIE ÎN INIMA SĂRATĂ A ARDEALULUI

După o lungă perioadă de muncă asiduă, a venit și pentru noi, elevii militari, un prilej de recreere în cadrul activităților derulate în cadrul săptămânii „Să știi mai multe, să fii mai bun!”.

În debutul acestei săptămâni, noi, elevii claselor a X-a C și a X-a B, am părăsit „cuibul de șoimi” al Albei, împreună cu profesorii diriginți, Tudor Adela, Irime Sanda și dl. plt. major Bodea Arthur. Înarmați cu grătare, ceauri, conserve și voie bună am pornit în periplul descoperirii unor noi orizonturi, acompaniați de cântatul cocoșilor întârziți, iar drumul urma să întindă în fața noastră parcă mii de kilometri de asfalt până la Salina Turda, aceasta fiind prima noastră destinație. După clipe lungi de așteptare a biletelor care ne permiteau accesul în lumea subterană a sării, grupul nostru a pătruns într-un univers al minunilor create de mâna omului, cu ajutorul naturii.

Coloanele lungi care străbat Turda dintr-un capăt în altul cotesc alene, ducându-ne cu liftul sau pe scări, într-un mic centru de distracție. Aici, în funcție de interesele și preferințele fiecăruia, ne-am împărțit, unii alegând distracțiile de uscat – bowling, biliard, minigolf, tenis de masă – alții, mai curajoși, au ales o

minicroazieră pe lacul din cel mai adânc loc al Salinei.

Cu greu ne-am lăsat desprinși din acel univers, descins deopotrivă din basme și lumea tenebrelor; doar gândul că urmează pauza de masă și

popasul în Cheile Turzii ne-a animat dorința de a purcede la drum. Locul l-am ales cu grijă, iar sarcinile au fost distribuite în mod echitabil: băieții s-au ocupat de focul pentru ceauri și grătar, iar fetele, mari gospodine, au pregătit meniul demn de concursul „Masterchef”. După o masă extrem de copioasă (cea mai bună fasole mâncată vreodată!) am pornit cu mare greutate spre culmile cheilor, unde ne așteptau peisaje rupte parcă din rai.

Cu mici popasuri și momente de respiro am învins gravitația și, totodată, înălțimea impresionantă a versanților ce străjuiesc valea, asemeni unui lanț de lauri. Ședința foto la mare altitudine a încununat această minunată zi, în care ne-am hrănit pe deplin cu puritatea aerului de munte. Coborârea de pe versanți a fost o nouă provocare, iar activitatea de ecologizare a zonei în care am campat a venit din respectul pe care îl avem față de legile naturii.

Drumul spre Alba Iulia a fost presărat de cântec și voie bună, bucuroși că ne-am simțit liberi, aproape de cer, aproape de pământ și unii de alții.

Excursia a fost un prilej de cunoaștere a lumii subterane, de contemplare a minunilor create de natură, un refugiu din aglomerația cotidiană. ■

*Elev fruntaș Bianca BARSTAN, X B
Elev fruntaș Bogdan CERNEȘTEAN, X C*

COLEGIUL MILITAR – NOUA MEA FAMILIE

Pașii ne duc acolo unde voința vrea să ajungă. Dar cât de departe ne poate duce un vis ? Pe mine nu m-a dus atât de departe: doar la 20 kilometri de casă. Când am decis că vreau să urmez liceul militar, nu m-a susținut nimeni. Tuturor li se părea că acest drum nu este potrivit pentru o fată, însă acest fapt m-a determinat mai mult să aspir spre cariera militară.

Vacanța de vară de dinaintea anului școlar 2013-2014 a fost cea mai lungă. Seară de seară adormeam cu gândul la cum va fi viața de elev militar, cum va fi când mă voi despărți de familia mea, de tot ceea ce înseamnă acasă? La scurt timp după începerea anului școlar, mi-am dat seama că acasă poate fi numit orice loc unde sunt persoanele care ne sunt dragi. Să mă adaptez nu a fost greu. Colegele mele de cameră au fost de la bun început foarte drăguțe. A fost puțin greu să mă obișnuiesc să spun „Să trăiți !” Mi se părea că dacă cineva îmi va spune „La loc comanda!”, voi vrea să mă ascund undeva din cauza rușinii. Au fost situații în care salutăm astfel și elevii caporali pentru a fi sigură că nu trec fără să salut elevii gradați.

Treptat, mi-am făcut mulți prieteni și m-am obișnuit cu stilul de viață militar. Eram tot mai mândră de uniforma mea. Și încă sunt, mereu voi fi.

Reacția părinților, când m-au văzut prima dată în uniformă, este de neuitat. Își spuneau unul altuia, din priviri: „Uite că a reușit!”

Sunt și zile mai puțin bune, mai grele, dar nu imposibile. Liceul militar mi-a deschis noi orizonturi și nu-mi pare rău că am ales să vin aici. ■

Elev fruntaș Ioana-Florina ARGATU, IX E

Foaie de adaos

*Dacă mă voi pierde
în obsesia devenirii
și voi căuta izvorul
din privirea ta de gheață,
voi mai găsi edenul
din focurile reci
ale infernului celest?*

*Să-ncepem o idilă nouă,
să ardem legea sfântă,
să ne iubim în siglul furtunii,
să râdem de moarte și de zei...
Mă condamn la nemurire
Alături de inima-ți nebună.
Te sărut... Păgâna mea atee!*

Elev fruntaș Bogdan CERNEȘTEAN, X C

ÎNCEPUTUL VIETII DE L.M.-IST

SĂ fii L.M.-ist este complicat. Poate mulți au o cunoștință, un prieten în liceul militar de la care află cum e să fii elev într-un colegiu militar de renume, dar, oare, știu toți cum începe această aventură fantastică? Am să încerc să descriu. Pentru început, trebuie să-ți dorești cu adevărat, să nu ai nicio îndoială că această viață nu ți se potrivește, trebuie să lupți pentru a-ți atinge acest vis. După ce ești sigur, trebuie să muncești, să înveți pentru admitere pentru că examenul este greu și să te pregătești fizic pentru probele sportive. În cazul meu, pot spune că m-am născut pentru armată. De mic copil, mi-am dorit să devin militar, iar liceul militar a fost primul pas. M-am pregătit pentru probe, am învățat pentru examen și iată-mă elev la Colegiul Militar Liceal „Mihai Viteazul”. Încă din ziua în care am pășit pe poarta acestui colegiu, viața mea s-a schimbat. Am fost cucerit de noua lume. Aici este un stil de viață total diferit, unde se îmbină armonios utilul cu plăcutul, prin alternarea activităților curriculare și celor extracurriculare. Se insistă asupra pregătirii școlare, rezultatele fiind confirmate la olimpiadele județene și naționale, la bacalaureat și admitere. Cu toate acestea, rămâne totuși o întrebare: ce înseamnă, de fapt, să fii elev de liceu militar? L.M.-istul este acel tânăr zâmbitor, dar totuși sobru și decis, bucuros, fericit, mulțumit cu ceea ce are, mereu încurajat de prieteni și sociabil, integrat colectivului, este acel om căruia îi poți citi bucuria și mulțumirea în ochi. ■

Elev Alexandru JALGOCZY, IX B

Prea puține

*Coloram cu tine scoarța roșie
și jucam în privire
sinceritatea ce cade toamna în abis.
Îmi place abisul -
are personalitate,
iar firele verzi de iarbă,
arse-n asfințit
mă fac să simt
cum semiluna
numără sub pleoapele ude
...rădăcini...
și...ramuri...
și...frunze...prea puține.*

Elev Sorin SANDA, X B

DE VORBĂ CU MINE ÎNSUMI

Simt nevoia să scriu, ocazional. Scriu doar ocazional, când simt nevoia. De cele mai multe ori, pierd foile cu versuri, nici nu vreau să le vadă cineva, doar eu - să le pot reciti eu, e suficient. Nu aş putea spune că îmi face plăcere să scriu, căci, de cele mai multe ori, scriu doar când ating apogeul suferinței metafizice, însă nu e ceva la care aş putea renunța și nici ceva la care aş vrea să renunț... Poezia mi-a arătat că melancolia nu este un sentiment de blamat, ci unul creator, m-a învățat să fiu fericit cu tristețea mea și să apreciez toate trăirile inerente omului.

„De unde-ți vin ideile astea?” e o întrebare care mi se adresează de multe ori, în special în cazul versurilor abstracte sau absurde, scrise în nopțile târzii de vară. Ca răspuns, zâmbesc și ridic din umeri, căci ar fi prea ciudat să spun „pisici, muzică, perdele, adidași de sport”; adevărul e că inspirația mea vine din cele mai obișnuite lucruri ale cotidianului. Am obiceiul de a căuta simboluri echivoce în locurile în care simbolurile nu ar avea ce să caute și, de cele mai multe ori, imaginația mea este cât se poate de fascinantă. După ce am găsit un simbol insolit, îl aștern într-un vers, iar subconștientul meu face restul. Mi se întâmplă ca mâna să scrie prea încet, atât de încet, încât o groază de idei se pierd prin cine știe ce colțuri ale creierului, înainte ca să le pot înțelege. Poate tocmai de asta prefer să scriu pe calculator, care e mult mai rapid decât pixul. Bineînțeles, nu am scris niciodată, nici măcar un vers, fără ca venele mele să fie inundate de

iubire, dar mereu am crezut că iubirea este, prin definiție, necesară oricărui act creator, așa că nu am ținut să o precizez.

Cred că aş fi același eu și fără carapacea de poet. Am remarcat că există o concepție generală a societății cum că poeții ar fi ceva mai empatici decât restul oamenilor. În perioada de 3 luni în care nu am scris nimic, m-am simțit mai sensibil și mai sentimental decât oricând altcândva, perioadă în care zbuciumul meu metafizic a atins cote cosmogonice. Atunci aveam impresia că nu există combinația de cuvinte care să poată exprima ce simt, și atunci, la ce bun să mai pun pe hârtie?! Cunosc persoane pe care le consider mai empatică decât mine și care nu dau dovadă de har creator în niciun domeniu al artei – că sunt și ele iubitoare de artă și dependente de arta altora, asta e altă poveste!

Dacă cineva înțelege mesajul original al poeziei sau nu, contează prea puțin. Fiecare trăiește în felul lui, iar poezia mea nu a transmis niciodată sentimentele mele, ci a stârnit în cititor sentimentele lui. În fond, de ce ar avea cineva nevoie de sentimentele mele?! De multe ori nici măcar eu nu am nevoie de ele. ■

Elev caporal Cosmin Emanuel CREȚU, X B

TRECEREA DE LA O LUME, VÂRSTA COPILĂRIEI, LA ALTA, CEA ADOLESCENTINĂ

ÎN toamna anului 2012, viața mea a trecut într-un scurt timp de la copilărie la o perioadă cu multe dificultăți și neînțelegeri, perioada pasiunilor și a sentimentelor profunde numită adolescență. Pentru mine, această perioadă a început odată cu intrarea în colegiul militar, această reușită, acest vis împlinit având un efect pozitiv asupra mea și asupra colegilor mei.

În primul rând, efectul pozitiv constă în faptul că am început să am mai multă încredere în mine și în deciziile mele, pentru că hotărârea de a încerca să dau la acest liceu mi-a aparținut în totalitate, dar nu fără sprijinul necondiționat al părinților mei. Tatăl meu, fiind cadru militar, nu a fost de acord, crezând că nu mă voi putea acomoda cerințelor de mare strictețe ale acestui liceu.

În al doilea rând, la începutului anului școlar 2012-2013, în clasa a IX-a, am învățat într-un scurt timp, respectiv trei zile, o mulțime de lucruri noi: un week-end plin de emoții de început, o elevă sergent-major minunată, Oana Morcotan, care m-a ajutat și m-a îndrumat în toate, instrucția de front – și aici vreau să adaug faptul că, deși sunt fată, mi-a plăcut și-mi place în continuare - chiar dacă la început am avut ceva probleme cu întoarcerea la stânga, respectiv la dreapta.

După toate ceremoniile și emoțiile începutului de an, a început școala: colegi noi, alți profesori, cadre militare și, în fine, viața în colectiv. Acomodarea pentru mine nu a fost una dificilă, datorită faptului că sunt o fire puternică și, la început, eram un punct de sprijin pentru toate colegele mele de dormitor. Motivându-le pe ele, m-am motivat pe mine, astfel nu am simțit lipsa familiei sau a somnului, dulcele somn de care aveam parte în școala generală.

Viața de liceu m-a învățat să fiu disciplinată, ordonată, să dobândesc trăsături morale specifice. Trecerea de

la școala generală la liceu - liceul militar, de la mediul rural la mediul urban, de la copilărie la adolescență, pentru mine a fost un pas mare pentru viitor, o trecere dintr-o lume în alta, toate fiind întoarse la 360 de grade. Pe parcursul unui an și jumătate de liceu militar am participat la multiple activități printre care: cenaclul literar, dansuri de societate, tenis de masă în clasa a IX-a, șah, cât și la multe concursuri: Crosul bobocilor, atletism, olimpiade școlare, Cupa majoretelor. Toate m-au ajutat să mă maturizez foarte mult și să-mi dezvolt capacitățile de comunicare și de muncă în echipă.

În concluzie, aș vrea să vă mărturisesc că nu mi-ar ajunge pagini infinite să scriu tot ceea ce am simțit și prin tot ce am trecut până acum în liceul militar, adunările, uniforma, apelurile de seară, ultimul apel din fiecare an care se lasă cu ploii de lacrimi urmate de stări jubilarilor, cât și toate poeziile scrise noaptea târziu, când afară vremea era monotonă, dansurile care mă fac să simt că plutesc... nimic nu se va pierde din inima și sufletul meu! ■

Elev fruntaș Bianca BARSTAN, X B

TIMPUL TÂRZIULUI DIN NOI ÎNSINE

S-AR zice că ne-am cunoscut în primele zile de școală. Ne-am adunat entuziaști pe platou și un necunoscut a strigat: „Clasa a IX-a A!”. Însă nu ne păsa prea mult de ceilalți, doar numele nostru, al fiecăruia, ne răsuna în minte după ce era citit, de parcă cineva ne-ar fi chemat să ne dea vreun premiu. Nu rețineam figurile colegilor noștri și toți eram preocupați să facem cel mai bine tot ce ni se spune.

Așa ne-am ignorat la început, uitând că vom avea să ne petrecem aproape 4 ani împreună. Abia odată cu obligația de a sta tăcuți la studiu, am început să vrem să ne cunoaștem cine este din oraș? cine este din sud? din nord? cine stă cel mai departe?... Și așa au început să se formeze prietenii despre care toți colegii mai mari ne spuneau: „durabile și de neclintit”. Primele săptămâni au fost poate cele mai „lejere”, eram menajați de toată lumea datorită statului nostru de boboci, ce se acomodau mai greu. Abia apoi, cu cât s-a apropiat iarna, ne-a fost tot mai greu și noi ne-am dorit tot mai mult să mergem acasă.

În timp, am întâmpinat și momente plăcute și mai puțin plăcute, însă prin toate am trecut împreună, am vrut să arătăm că suntem independenți și că ne descurcăm singuri, chiar dacă, de cele mai multe ori, lipsa de comunicare în afara colectivului nostru era condamnată și considerată greșită.

Repede sau nu, timpul a trecut și acum suntem puși în

locul celor pe care-i priveam cu admirație în fiecare an și despre care ne gândeam că trebuie să fie nerăbdători să plece, dar, totuși, supărați să ne lase în urmă. Și dacă stăm să ne gândim acum, când atât de puțin timp ne-a mai rămas, nu putem conștientiza cum au trecut 4 ani, cum nu mai ieșim în oraș fără să ne pese de nimic altceva, cum nu mai putem copia o temă la matematică pentru că asta ne-ar face mai mult rău și cum nu mai putem găsi pretexte să nu mergem la ore pentru că asta ne-ar dezavantaja.

Ne gândim la cei pe care îi vedeam cum merg la simulări, se pregăteau pentru poze, plângeau când scădea numărul locurilor la academie și nu ne vine să credem că noi suntem cei care trecem prin toate acestea acum.

Am ajuns și noi în clasa a XII-a, 27 de elevi, 27 de țeluri, 27 de suflete speriate de ceea ce urmează, 27 de speranțe nutrite în secret de a ne reîntâlni toți cu grade, pentru că așa am învățat – prietenii din liceul militar țin pentru totdeauna. ■

Elev sergent major Ioana BOZDOGHINĂ, XII A

COMORILE PERSONALITĂȚII NOASTRE

Emoțiile absolventului învăluie inimile celor care au pășit acum patru ani pragul colegiului, îndemnându-ne să scriem povestea adolescenței noastre.

Nu demult, speriați și timizi, așteptam cu nerăbdare să facem cunoștință cu viitorii noștri colegi, cu cei care aveau să ne conducă pașii și să ne îndrume în cadrul instrucției militare, pe parcursul unui semestru: primii elevi gradați – cei care ne-au deschis drumul în acest colegiu. Demni de a fi admirați, imaginea lor a rămas adânc întipărită în sufletul fiecărui elev al acestei companii, întrucât își dedicau o mare parte a timpului lor, nouă, celor din clasa a IX-a.

Uniformele prea mici, greutatea bocancilor nu au fost obstacole în calea celor care și-au propus să poarte gradele roșii de absolvent. Prin seriozitate și muncă, am reușit să facem față exigenței profesorilor, rigurozității instructorilor militari care ne-au condus pașii spre performanță și succes, întregind astfel cunoștințele și abilitățile necesare pentru cel mai important examen al vieții.

Dacă în primul an nu am fost conștienți de propriile noastre forțe, am făcut dovada faptului că avem potențial prin ceea ce am realizat la nenumăratele olimpiade școlare și concursuri cultural - artistice la care am participat. În acest mod, ne-am descoperit pe noi înșine, am descoperit ceea ce ne definește: talentul, ambiția și perseverența ce au evidențiat Compania II elevi prin clasări fruntașe, medalii și premii.

Cu timpul, am devenit o familie, chiar dacă pare destul de greu de închipuit acest lucru, găsind în acest loc comorile cele mai de preț pe care le putem trăi: prietenia adevărată, camaraderia, ajungând să construim legături puternice, trainice, în ciuda amenințării timpului care deja nu mai are răbdare...

Cadrele militare și didactice care ne-au primit în Colegiul Militar Liceal „Mihai Viteazul” și-au pus amprenta asupra personalității noastre în curs de formare, cultivându-ne sentimentul responsabilității, al muncii în echipă, implicarea în activitățile sportive și culturale, schimbul de idei, eficiența, toate acestea neputând fi realizate pe plan individual.

Din cadrul companiei am avut elevi participanți la proiectul multilateral Comenius „Mens sana in corpore sano. Let's fiind the balance”, proiect prin care am stabilit legături de prietenie în întreaga Europă, dezvoltându-ne abilitățile lingvistice și, totodată, având ocazia să vedem cum imagini din cărțile de istorie și geografie prind viață sub ochii noștri.

Această școală ne-a oferit mult mai mult decât puteam găsi în alte instituții de învățământ preuniversitar pentru a ne atinge visele.

Căutând împlinirea idealurilor noastre, am reușit să facem față greutăților, situațiilor dificile, în speranța faptului că, în toamna acestui an, vom îmbrăca uniforma de student al uneia dintre instituțiile militare de învățământ superior. ■

*Elev plutonier-adjutant
Paula COMȘA, XII A*

AMINTIRI, VISE, REFLECȚII

Cine suntem noi? Suntem o mână de oameni adunați de prin toate colțurile țării, pe care soarta ne-a adus împreună la Alba Iulia. Nu la fel de întâmplătoare este poziția care ne-a dat onorabilul titlu de „Clasă Schuman”, doi ani consecutiv. Spun onorabilul titlu deoarece toate clasele și-l doresc, puține îl obțin, dar și mai puține reușesc să-l păstreze. Însă, prin muncă și perseverență, totul e posibil și suntem mândri că ne aflăm acum în postura de viitori absolvenți ai clasei cu plachetă aurie.

Dincolo de meritele pe care, ca un tot unitar, ni le asumăm, individual, suntem 26 de suflete, de caractere diferite care, nu cu ușurință, ajungem la numitor comun. Toată lumea ar crede, prin prisma rezultatelor noastre, că suntem o clasă deosebit de unită, însă lucrurile nu stau chiar așa. Avem și noi divergențele noastre, contează însă că reușim să trecem peste ele și să zâmbim cu prietenie, atunci când ne amintim de ele.

Dacă ar fi să ne aducem aminte de noi, ne-am raporta, cu siguranță, la primele zile de școală în care am ieșit în oraș în ținuta militară: ne știam admirați din toate direcțiile, priviți cu respect de comunitate pentru curajul de a fi militar. Sentimentele de mândrie pe care le-am încercat atunci s-au păstrat adânc în suflete și ne însoțesc și astăzi: mergeam în linie și, for-

mând o imagine de supereroi, radiam nu doar de bucuria mersului în cadență, dar și pentru că eram împreună, că urma să descoperim noua noastră lume, noua noastră familie.

Nu vom putea uita niciodată primele noastre poze, primele glume și apelative, porecle, primele note, primul program de studiu împreună. Mai cu seamă, am stabilit legături care se vor eterniza în sufletul fiecăruia dintre noi. Au fost, cu siguranță, și alte momente memorabile, mai mult sau mai puțin fericite. Cu toții ne aducem aminte prima notă mică, primele dispute, primul suspin după cei dragi de acasă.

Avem momente de neprețuit pe care le vom împărtăși, cu siguranță, la întâlnirile noastre viitoare. Ne va fi dor mereu să ne regroupăm, astfel încât să formăm plutonul II, compania II și clasa XII B! ■

*Elev plutonier-major Andreea TIMIȘ
Elev plutonier Mădălina CAMBREA, XII B*

CRĂMPEIE DIN VIAȚA NOASTRĂ

XII C – 29 de suflete, 29 idealuri tangibile, 29 personalități și caractere puternice.

Dincolo de toate fațadele, mai profund decât de aparențe... ne aflăm noi. Fiecare dintre suflete poartă o poveste ce ne demonstrează unicitatea; fiecare are abisul lui de descumpănire, fiecare am avut momente când simțeam că ne fuge pământul de sub picioare și că nimic nu e așa cum trebuie să fie, însă întotdeauna am dat dovadă de ambiție și am reușit să rămânem uniți în fața tunetelor și fulgerelor ce ne loveau uneori neconținut.

Cu pași stângaci am început așa - numita „viață de LM”. Pentru unii a fost mai greu, pentru alții mai ușor, însă am ajuns acum la finalul celui de - al patrulea an, cu lecții de viață bine învățate. Am început boboci, firavi de fel, dar, treptat, caracterele noastre au început să prindă contur, am înflorit și iată că am ajuns la vârsta maturității cu personalitățile pecetluite.

Ne-am strâns din toate colțurile țării pentru a lupta împreună și pentru a ne atinge scopurile. În toată această clipă a timpului, am legat prietenii de neuitat și ne-am învăluit de clipe frumoase ce vor dăinui mereu în sufletele noastre.

Aici am învățat adevăratul sens al prieteniei și cu pași timizi ne-am construit propria noastră familie. Pentru noi, este ca

relația dintre mână și ochi... când mâna se rănește... ochii plâng și când ochii plâng, mâna șterge lacrimile.

Aici am descoperit împreună că prietenia aduce în inimile noastre o atingere caldă și plină de emoția binecuvântată a gândului că existăm, că suntem importanți pentru cineva, că poate cuiva îi lipsești și că fiecare are un rol important în construirea acestei familii.

Am reușit să ne facem că zâmbim când totul părea fără speranță, să aducem curcubeul după o ploaie rece, să ne fim aproape când nimeni nu ne era, să ne construim singuri scări când în fața noastră se zideau garduri peste care credeam că nu putem sări.

Am fost și vom fi mereu optimiști, încrezători în forțele proprii, conștienți totodată că de acum începem să ne croim drumul de lauri spre cariere militare prefigurate cu pașii certitudinii și sufletul furtună. ■

*Elev sergent Delia SFETCU
Elev sergent – major Dorian GLĂMAN, XII C*

PALMARESUL SPORTIV AL COMPANIEI A II-A

22 septembrie... 120 de boboci intră în marea familie a Colegiului Militar Liceal „Mihai Viteazul” 120 de suflete aiurite, dezorientate, curioase, pline de dorința de împlinire profesională și deschise la noile provocări ce bat la ușă. Așa a început povestea Companiei a II-a. A trecut perioada de acomodare și iată că au început și concursurile sportive unde, bineînțeles, au fost aleși cei mai buni, în cazul nostru și pe vremea aceea, cei mai buni boboci, dornici de obținerea performanțelor și de a ne afirma.

La început eram clasați tot pe ultimele locuri, însă lucrul acesta ne-a încurajat și ne-a ambiționat cel mai mult și, uite așa, am ajuns să avem vârfuri sportive de care suntem foarte mândri. Buricea Gabriel a ajuns cel mai bun vitezist, iar Brânzea Georgiana și-a atins performanța de a ajunge cea mai bună la proba de rezistență. Nici la capitolul handbal, baschet, volei, fotbal, tenis de masă nu ne-au lipsit performanțele. Printre acestea nu putem să nu le subliniem calitățile sportivilor Nechifor Antonio, Captiu Radu, Muste Daniel, Graure Mălina, Mihăilă Marius, Radu Mihai, Matei Bogdan, Bandean Ovidiu, Drăgan Ioana și mulți alții.

Principalele ingrediente pentru performanța noastră sunt forța psihică, ambiția, motivația și încurajările celorlalți, componente fără de care progresul este imposibil. Iată că vechiul slogan „*Mens sana in corpore sano*” are un revers la fel de interesant și pentru noi deoarece, fără o minte puternică și antrenament, nu ai putea să evoluezi și să te autodepășești pentru a-ți atinge scopul.

Un alt secret al evoluției este și faptul că, înainte de fiecare meci sau competiție, obișnuim să ne luăm energia din cuvinte ce ne definesc, astfel că după ce ne-am format unica noastră familie, ne-am stabilit un moto ce ne reprezintă „nu-ți dori să-ți fie mai ușor, ci să fii mai puternic deoarece campionii sunt oameni obișnuiți, înzestrați cu o determinare neobișnuită”.

Uite așa, Compania a II-a a pornit de la kilometrul 0 și a ajuns la kilometrul performanțelor. ■

*Elev sergent Tudor-Aurel
CIORBEA, XII C*

ANII DE LICEU

Liceul devine locul unde îți începi aventura numită adolescență, locul unde trăiești prima iubire, prima deziluzie, perioada prieteniiilor adevărate și a proiectelor importante, locul unde începi încet-încet, fără să observi, să-ți formezi personalitatea. Spunem asta pentru că, parcă ieri eram în clasa a IX-a, îmbrăcați în uniforma albastră cu vipușcă roșie. Deși totul era un mister, iar liceul părea un labirint; am început să fim ascultători, punctuali, ordonați nu doar pentru că ni se cerea acest lucru, ci pentru că eram dornici de a învăța tainele militariei.

De-a lungul anilor, am avut ocazia să participăm la mai multe excursii care ne-au unit, ne-au ajutat să ne cunoaștem, ne-am apropiat de diriginți și de comandanții noștri, ne-am îmbogățit cunoștințele generale. Ne amintim cu drag excursia din clasa a X-a, de la Sighișoara, ultima excursie în care am fost efectiv control complet 25 de elevi, iar uniforma ne-a făcut să fim mândri

că suntem lemiști. Auzim și astăzi cum răsunau pe platou colajele majoretelor și ne-a rămas în minte imaginea entuziasmului lor, care demonstrează că în școală ne-am putut pregăti atât pentru orele de curs, cât și pentru concursuri sportive și artistice, dovada vie fiind locul I la întrecerea majoretelor timp de 2 ani consecutiv, spiritul de echipă și ambiția de a atinge cele mai înalte rezultate.

Toate acestea și multe altele ne-au unit, am ajuns un pluton care se deosebește de celelalte prin rezultate, orgoliu și conduită. „Plutonul 4, drepti!” răsună adesea în inimile noastre, dar mai ales, „Plutonul 4, felicitări pentru rezultatele obținute!”

Iată-ne astăzi în postura elevilor absolvenți, preocupați de pregătirile pentru bacalaureat și admitere, pentru examenele vieții, dar și pentru ținutele de bal, ultimul apel, ultima înviore, „gradele” de absolvent...

Totul a fost ca un vis care a trecut așa de repede, încât nici nu ne-am dat seama... Când viața ne va coplesi, vom avea acest vis frumos. Pe cei care abia încep, îi sfătuim să-l trăiască din plin, iar pe cei care îl termină, să se bucure că au avut șansa să viseze! ■

*Elev sergent major Andreea CRĂCIUNICĂ
Elev sergent Mirela PANTEA, XII D*

COLEGIUL MILITAR LICE

Promoția 63 - „Constanța”

AL "MIHAI VITEAZUL"

ntin Brâncoveanu - 300"

AUTOPOURTRET PE O BERETĂ

AM ales Colegiul Militar Liceal „Mihai Viteazul” pentru că îmi doresc o carieră militară. Știu că este un colegiu de elită, unde exigența și disciplina sunt la ele acasă, asigurând reușita în viață și performanța profesională.

În fiecare an, am fost printre cei mai buni la învățatură din clasă. Astfel, am fost avansat la gradul de elev sergent-major. Nu m-am mulțumit cu atât, am considerat că un elev bun trebuie să participe și la activități extrașcolare, la olimpiade.

Astfel, prin muncă, an de an, trecând peste sarcinile specifice unui elev militar și, mai ales, unui elev gradat, am reușit să fac performanță în două arii diferite dar care îmi plac la fel de mult. Am participat în fiecare an la faza județeană a olimpiadei de geografie și limba franceză (mai puțin în acest an școlar când datele de desfășurare la cele două discipline au coincis) și am obținut fie premii, fie mențiuni. Prin urmare, nu pot spune că am avut în plan să fiu olimpic, mai întâi la franceză și, apoi, să mă reprofilez la geografie. Pur și simplu așa a fost să fie.

Rezultatele cu care mă mândresc cel mai mult sunt *mențiunea specială* obținută în clasa a IX-a la faza națională a olimpiadei de franceză și *mențiunea acordată de Societatea de Geografie din România* la faza națională a olimpiadei de geografie de anul trecut de la Târgu Jiu; ținând cont și de faptul că am avut locul IV pe țară în cadrul probei practice a olimpiadei, cu un punctaj de 94,5 despre care am aflat că este și cel mai bun punctaj obținut vreodată de județul Alba la Olimpiada Națională de Geografie.

În clasa a XII-a, am obținut mențiune de onoare acordată de Societatea de Geografie la naționala care s-a desfășurat la Bacău, dar mă gândesc de două ori mai mult la examenul de bacalaureat și admitere, obiectivul meu principal fiind să fiu admis la Academia Forțelor Aeriene din Brașov.

Cunoștințele acumulate la olimpiade îmi sunt utile și în viața cotidiană: limba franceză este o limbă de cir-

culație internațională; cu ajutorul înclinațiilor „lingvistice” să zic așa, și cu pregătirea pe care am făcut-o pentru olimpiadă, am reușit în anul 2013 să obțin *Certificatul Lingvistic Internațional DELF B2* care mă va ajuta pe plan profesional.

De asemenea, cu ajutorul geografiei, am înțeles anumite fenomene și modul cum se produc. Ca să dau un exemplu: o călătorie cu trenul printr-o zonă muntoasă pentru un pasager obișnuit ar părea frumoasă, rezumându-se doar la peisaj. Eu, în schimb, remarc anumite lucruri: ce vegetație are zona, direcția cursurilor apelor, tipul de sol, tipul de relief (vulcanic sau pe conglomerate etc.).

În cadrul olimpiadelor, pe lângă competiție am legat și prietenii (prietenii de durată) astfel că astăzi dacă merg în Cluj sau Iași ...cunosc pe cineva, am la cine să apelez.

Datorită distanței până acasă (peste 300 km) am mers în permisie doar în vacanțe, fapt cu care a trebuit să mă obișnuiesc, folosind timpul în scopul cunoașterii, al învățării.

Pe lângă geografie și franceză, am cunoscut și lumea dezbaterilor. Am participat la diverse concursuri de dezbateri pentru liceeni. Ca rezultate, m-am calificat de două ori împreună cu echipa la faza națională a Concursului „Tinerii dezbate”, obținând locul I la faza pe regiuni. Dezbaterile m-au ajutat prin faptul că am devenit un bun orator, am avut ocazia să vorbesc în fața a zeci de oameni, să susțin o cauză, să o argumentez și să o apăr.

În acest an școlar, am participat împreună cu alți colegi la proiectul internațional Comenius pe limba engleză, în Italia, pentru că îmi place mult să călătoresc, să cunosc culturi, colegi, abilitați lingvistice noi.

Trebuie să le mulțumesc domnilor profesori: Lupu Lucia (limba franceză), Macarie Valer (geografia), Fărcaș Paraschiva (istorie și dezbateri) și domnului maior Sârbu Sebastian, comandantul companiei din care fac parte, pentru sprijinul și susținerea din toți acești ani. ■

Elev sergent major Mirel – Aurel STANCU, XII D

ZBOR SPRE ÎMPLINIRE

Când ne referim la domeniul militar, ne referim la disciplină, seriozitate și responsabilitate, iar sensibilitatea își găsește destul de greu locul. Deși, până mai ieri, era un domeniu specific bărbaților, realizăm acum prezența tot mai implicată a femeilor care devin, la rândul lor, persoane capabile să apere și să protejeze această țară. Între aceste reprezentante o regăsim și pe eleva plutonier-adjutant Paula Comșa care, deși se află la începuturile carierei militare, se remarcă atât în domeniile de învățământ, prin rezultate remarcabile, precum și în activitățile extracurriculare.

În acest orizont, prezența Paulei emană sensibilitate, fiind acel strop de candoare de care armata are nevoie pentru a fi completă. Din primii ani de liceu, această elevă s-a remarcat prin acuratețea gândirii sale, a dat dovadă de altruism și conștiințiozitate, reușind astfel să se facă plăcută de colegi.

Rezultatele sale la învățătură nu au întârziat să apară. Participările la olimpiadele școlare s-au soldat cu succesul la psihologie, reușind să se califice la faza națională. În următorul an, deși psihologia nu intra între disciplinele studiate la clasă, pregătirea ei suplimentară a ajutat-o să se califice pentru faza națională, unde obține mențiuni pentru capacitatea de analiză și sinteză. Ajunsă în ultimul an al vieții de licean, pe lângă rezultatul la psihologie, unde la faza județeană se remarcă pentru a treia oară, obține și calificarea la faza națională a concursului „Lectura ca abilitate de viață”.

Deși viitor militar, este plină de feminitate și finețe, și aș putea spune că, uneori, este mult prea blândă pentru o lume atât de tumultuoasă, însă poate această blândețe stabilește echilibrul între rigiditate și sensibilitate. Am remarcat de-a lungul celor patru ani de liceu că pentru Paula cuvintele de ordine sunt „corectitudine și responsabilitate”, aceste trăsături dominante impunându-se atât prin spiritul de întraajutorare de care dă dovadă printre colegi, în pregătirea la învățătură, cât și în multiplele activități ale colegiului. Astfel, pe lângă concursurile pe discipline, o regăsim în cele

de dezbateri, în competițiile de șah sau în activitățile clubului de ecoturism „Beretele albastre”.

Cu alte cuvinte, Paula este elevul pe care orice profesor și-l dorește și de care orice părinte este mândru. Și cum să nu fie mândru când educația din mediul familial și-a făcut simțită prezența în atitudinea acestei eleve care a știut să îmbine frumusețea caracterului său, puternic de altfel, cu viața mediului cazon.

Acum, când se îndreaptă cu pași repezi pentru a primi girul maturității și pentru a se despărți de adolescență, când viața de ofițer o așteaptă, îi dorim să continue să ne facă mândri de realizările ei și orice încercare a vieții să o întâmpine cu ascuțita ei gândire critică, cu zâmbetu-i și privirea-i candidă care îndepartează orice obstacol.

FELICITĂRI ȘI MULTĂ BAFTĂ!!

Profesor Simina DURA

MAI MULT DECÂT O EXPERIENȚĂ JURNALISTICĂ

Timpul... trece ireversibil. Noi, cei care contribuim, mai mult sau mai puțin, la șlefuirea caracterelor tinerilor ce își lasă amprenta lor în sufletele noastre, în amintirile ce rămân ca semn al colaborării și implicării într-un fel sau altul, măsurăm timpul prin trecerea fiecărui an școlar.

Se apropie tot mai mult momentul de final al unei etape, al unor activități desfășurate cu pasiune și mult suflet, îmbrăcate mereu cu același zâmbet frumos și sincer. La festivitatea de închidere a acestui an școlar va fi nevoie să identificăm un nou speaker pentru că Delia Sfetcu nu va mai fi la microfon, ci în formație, alături de colegii ei, pentru a-și lua rămas bun de la tot ceea ce a însemnat colegiul militar în cei patru ani.

În calitate de coordonator al acestor minunați elevi care au și atribuții de speaker, mărturisesc că, în toți acești ani, Delia a crescut valoric din punct de vedere jurnalistic, a dobândit experiență, încredere în ea și pasiune pentru microfon atât în fața publicului prezent la spectacolele colegiului, a celui prezent la toate ceremonialurile desfășurate de instituția noastră acasă sau în alte locații (Piața Mihai Viteazul, Muzeul Național al Unirii etc.), cât și la cel de la pupitrul emisiunilor radio Inter CMLMV. Seriozitatea, atenția și sensibilitatea Deliei mi-au fost întotdeauna suficiente pentru a avea încredere că activitatea va avea un final reușit.

Apoi, Delia s-a dovedit un bun lider de echipă în proiectele sau activitățile desfășurate, descurcându-se exemplar la conferințele de presă, la interviuri și la redactarea articolelor necesare. Munca ei de elevă în uniformă a contribuit la reflectarea unei bune imagini a colegiului. Când spun acestea, am

în vedere primul ei contact cu jurnalismul, Olimpiada de vară a sportului militar liceal din 2012, apoi întreaga activitate de lider de proiect YouthBank – *Astăzi aleg să zâmbesc*. A făcut față emoțiilor ce apar nolens-volens când ești la microfon, a repetat fiecare speech, și-a încurajat și consiliat colegul de microfon, a știut să asculte și să ofere un sfat sau o încurajare colegelor mai mici, a avut inițiativă, curaj, încredere în forțele ei și a fost un model pentru ceilalți.

Pentru mine a fost o plăcere să colaborez cu Delia. Mereu m-a bucurat starea ei de spirit, optimismul ei, empatia și altruismul, caracterul ei frumos. Valorile care stau la baza caracterului ei pozitiv vor fi mereu apreciate și vor constitui atuul ei. Îi doresc să găsească mereu forța de a privi cu încredere viitorul ce o așteaptă. Pentru că, așa cum spuneam într-o întâlnire jurnalistică, „Fiecare zi este o lecție de curaj!” ■

Referent relații publice Daniela FILIMON

MODEL AL REUȘITEI SPORTIVE

Atunci când ne întrebăm care este secretul succesului avem tendința de a reacționa și a spune convingător: „talentul”. Dar, analizând parcursul sportivului, trebuie să fim sinceri și să recunoaștem că fără muncă, talentul nu poate fi pus în valoare. Este de apreciat efortul depus de sportivii care, prin pregătire riguroasă și perseverență, ajung la victorie mult mai ușor decât cei talentați care nu vor să se mobilizeze pentru a-și valorifica aptitudinile.

Eleva sergent major Brânzea Georgiana, din clasa a XII-a A, trebuie să fie pentru colegii mai mici un model al reușitei sportive în colegiul nostru. Georgiana a început să practice atletismul cu pași nesiguri, din primul an de liceu. I-a plăcut să facă mișcare de când se știe, așa că, pentru ea, alergarea nu reprezintă un chin, ci o plăcere. Orientarea spre probele de fond a fost făcută de domnul profesor Emil Stănilă, de când era în clasa a X-a. Atunci a reușit să debuteze la competiții importante precum: Crosul Loteriei Române, Crosul Internațional „15 Noiembrie”, unde a obținut locul III, și Campionatul Militar de Cros, obținând un rezultat foarte bun, locul II la individual.

Antrenată în ultimii doi ani de domnul profesor Sorin Secăreanu, a obținut și cele mai importante victorii. A fost conștientă că exigența și cerințele antrenorului nu sunt un moft, ci sunt principii care trebuie să facă parte din viața sportivului, pentru a avea succes. A respectat întocmai programul de antrenament, indiferent de condițiile nefavorabile ale vremii cu care se confruntă, în general, alergătorii. În atletism, lupta cu cronometrul îți atinge limitele voinței și îți măsoară ambiția. Georgiana a avut dorința de a învinge secunde ceasului pe care-l purta mereu la mână, pentru a putea spune la sfârșit: „Am reușit!”

În anii 2013 și 2014 a ocupat locul II la etapa județeană a Olimpiadei Naționale a Sportului Școlar la cros și a câștigat locul I la cea mai importantă competiție pentru atletele din colegiile militare, „Campionatul militar de cros”. Menținerea titlului de

campionă nu a fost ușoară. Conștiincioasă, a respectat cu strictețe indicațiile antrenorului și s-a antrenat, de multe ori singură, deoarece a participat și la pregătirile ce-i sunt necesare pentru admiterea în academie. Pentru Georgiana învățătura nu a rămas pe locul secund, fiind preocupată de școală, de a obține rezultate bune. Locul II la faza județeană a Olimpiadei de istorie și mediile anuale peste 9,00 confirmă seriozitatea și sârguința ei.

Este mulțumită că, prin sport, a reușit să iasă din monotonie, că și-a o format o condiție fizică de învidiat, că poate să conducă orice pluton de băieți în alergare și că este campioană. ■

Profesor Felicia Adriana VANCEA

LA FINAL DE DRUM

S fârșitul anului de învățământ și, totodată, „Ultimul clopoțel al promoției 2010 – 2014” reprezintă pentru mine un moment de cotitură al carierei mele militare.

Exact acum 3 ani, în data de 31 mai 2011, m-am prezentat în Colegiul Militar Liceal „Mihai Viteazul”, pentru a lua în primire noua funcție, aceea de comandant de companie elevi. Noua funcție nu îmi era străină, deoarece am mai ocupat această funcție și în primii ani ai carierei de ofițer și credeam că nu o să-mi fie greu, considerând că am o anumită experiență, ca să mă descurc. Însă, după primele zile mi-am dat

seama că este o diferență enormă între munca cu soldații pe care-i pregăteam și munca cu elevii, viitoarele cadre militare. A fost nevoie, în primul rând, de o schimbare de atitudine din partea mea, de formarea unui nou mod de comportament, într-un cuvânt, de o schimbare totală a felului în care priveam lucrurile.

Pot să spun că la început nu mi-a fost ușor, întrucât aveam de-a face cu 108 caractere și personalități (108 elevi erau la data luării în primire a funcției), îmi amintesc și acum cât de greu era să le rețin numele. Dar cu timpul, munca cu elevii a devenit foarte plăcută, chiar dacă au fost și multe momente de cotitură. Pentru a-i cunoaște și a-i ajuta să se cunoască, am planificat activități de cunoaștere și autocunoaștere și am creat diverse scenarii și situații în care am urmărit ca elevii să-și identifice aptitudinile, valorile, calitățile, defectele, interesele, să-și identifice punctele tari, punctele slabe, oportunitățile și amenințările. De asemenea, i-am ajutat să-și descopere trăsăturile de personalitate și să și le îmbunătățească. Mulți dintre ei au avut o imagine de sine negativă sau care nu era formată suficient, nu au avut încredere în forțele proprii. Cred că aici a intervenit rolul meu, al diriginților, al psihologului, al preo-

tului școlar, acela de a le insufla curaj și încredere prin aprecierile pe care le-am făcut față de activitatea și comportamentul lor, de a-i ajuta să-și formeze trăsături pozitive de personalitate.

În acești trei ani în care mi-am desfășurat activitatea în postura de comandant de companie alături de elevii mei, am descoperit în fiecare speranțe și vise, dorința de afirmare și de a atinge idealurile cele mai înalte.

Am încercat să fiu cât mai aproape de elevi, să fiu model pentru ei, să fiu atât un prieten la nevoie, cât și un părinte înțelegător, mereu acordând un sfat și asigurând sprijin de orice fel.

Permanent, în prim planul activității mele s-a situat, în primul rând, cunoașterea elevilor, a modului în care aceștia au reacționat în diferite situații, încercând prin aceasta să le imprim un spirit de luptător și să-i pregătesc pentru „viața militară”. În multe momente, am încercat să le împărtășesc din experiența mea profesională, să le insuflu dragostea pentru uniforma militară. În fapt a fi militar nu înseamnă numai a purta uniforma la locul de muncă, ci reprezintă un mod de viață, de formare de caractere și personalități. „Am crescut” alături de ei în acești trei ani, m-am regăsit în multe momente din viața lor de zi cu zi, m-am bucurat pentru reușitele lor și m-am supărat pentru „copilăriile” lor. Probabil că în multe momente i-am judecat prea aspru, probabil că pretențiile mele au fost uneori exagerate, dar pot să afirm cu toată responsabilitatea, că sunt foarte mân-

dru de elevii mei, de rezultatele și realizările lor, pentru că, prin reușita lor, s-a reflectat, în mod egal, și munca mea depusă.

Sper că elevii vor rămâne cu multe lucruri pozitive din experiența noastră comună, lucruri care să le fie de folos în viitoarea lor carieră. Reușita lor se alătură reușitei celorlalte promoții care au clădit o bună reputație acestui colegiu și au scris file de istorie în cartea de onoare a instituției noastre.

Doresc succes promoției din acest an, iar reușita lor la examenele de admitere în instituțiile militare de învățământ superior să fie o încununare a întregii lor activități în acest colegiu. ■

MULT SUCCES!

*Comandantul Companiei 2 elevi
Maior Sebastian SÎRBU*

STEAGUL ROMÂNIEI ÎN AFGANISTAN

„Omul se formează prin muncă, adevăratele lui succese trebuie să le câștige, trebuie să le merite, trebuie să dea înainte de a primi.”

Precum alți colegi, și eu, la rândul meu, am fost prins de „vraja uniformei militare”. Am învățat că „militar devii și ești o viață”, te confunzi cu uniforma, trăiești prin ea. În fapt, a fi militar este un mod de viață în care se împletesc spiritul riguros, temperamentul dinamic și sacrificiul. Lipsa de idei, de opinii și promovarea comodității nu vor conduce niciodată la succes în cadrul acestei cariere grele, dar frumoase.

Cariera de militar implică voință, dorință de muncă în echipă, determinare, dăruire, disciplină,

auto-disciplină și, nu de multe ori, curiozitate. Auzisem multe despre misiunile din teatrele de operații. Experiența colegilor care au ajuns deja acolo mă îndemna și pe mine să fac acest pas. În prezent sunt unul dintre ofițerii care au văzut cum este să lucrezi într-o zonă de conflict. Am petrecut șase luni printre militari din alte țări și nu aș spune NU unei noi experiențe de acest gen. Pentru mulți e greu de înțeles de ce se pleacă atâtea luni și uneori, chiar ani, în locuri pe care noi, românii, nu o să le putem numi niciodată „acasă”. Eu am vrut să încerc această experiență pentru că sunt ofițer de carieră și vreau să acumulez cât

mai multe cunoștințe în acest domeniu, întrucât altul nu mă mai interesează; nu mă imaginez altundeva în afară de armată. Nu am avut nicio clipă ideea renunțării la uniformă. Peste mulți ani, tot îmbrăcat în uniformă mă văd, tocmai de aceea singura mea preocupare a fost și este accederea pe o treaptă superioară pregătirii mele profesionale.

Am plecat departe de casă, de țara mea pentru a vedea o cultură nouă, pentru a afla ce înseamnă camaraderia și solidaritatea umană. Sunt lucruri bune de știut pentru suflet, în primul rând, pentru că vezi și realizezi ceva. Este frumos să vezi cum la mii de kilometri distanță, în mijlocul unei țări pustiite de război se înalță și steagul României. Gândul la țara din care provii înseamnă de multe ori speranță și alinarea dorului de casă. Puterea în acele locuri provine din dragostea necondiționată pentru patria ta și dorul de familia lăsată acasă, la care visezi să te întorci cât mai repede și sănătos. Nu o spun pentru că așa o cere uniforma, ci pentru că în acele luni am simțit cel mai bine că sunt român.

Afganistanul, acolo unde atacurile teroriste sunt la tot pasul, este ca o piatră de încercare. Totul este în mișcare și dificultatea unei misiuni în acest loc nu poate fi pusă sub niciun semn de întrebare. A fost greu din toate punctele de vedere, începând cu temperatura, ca să zic așa, care se ridică la 49 de grade Celsius, cu lipsa umidității vara, iar iarna cu – 18 grade Celsius. Cu cei de acasă vorbeam despre sănătate și le transmiteam că totul este bine. Nu puteam să îi conectez la tensiunea din Afganistan sau la alte probleme de sănătate – chiar fiind neînsemnate - pe care le-am avut pe parcursul misiunii. În general, totul era „bine și frumos”. Pregătirea fizică și psihică au fost determinante pe tot parcursul misiunii, astfel putându-se face diferența între caracterele puternice și cele slabe, în funcție de modul în care știi să îți dozezi energia și emoțiile. Spun emoții pentru că le avem cu toții, mai ales la mii de kilometri de casă. Ceea ce te face ofițer (militar desăvârșit) în schimb, este gradul de pregătire și rațiunea de care trebuie să dai dovadă în orice împre-

jurare, când cercul se închide și tot la cele două pregătiri esențiale se ajunge.

Nu am plecat din Afganistan fără o lecție bine învățată, aceea că trebuie să îți ajuți colegul, camaraderismul nefiind un act de bravură, mai ales pe câmpul de luptă, ci este, pur și simplu, alegerea militarului. Știam că în armată individul nu există, că doar colectivul este important sau primează în orice situație. Să îți ajuți camarazii, dar și să ceri ajutorul este o lecție esențială de viață și o lecție de supraviețuire în mediu ostil. Aici, orgoliile se lasă deoparte pentru că toți luptăm pentru aceeași cauză.

Acum, după aproape trei ani de la întoarcerea din misiune și, privind înapoi, cele șase luni petrecute în Afganistan reprezintă un succes din toate punctele de vedere. M-am întors cu „lecțiile bine învățate” și cu satisfacția că cei 4 ani de pregătire în Academia Forțelor Terestre, precum și pregătirea ce a urmat după, nu au fost în zadar. Am avut ocazia să aplic tot ceea ce am învățat, iar evaluarea am realizat-o, de această dată, singur. ■

*Comandantul companiei 1 elevi
Căpitan Raul TURIC*

ADOLESCENȚĂ ÎN UNIFORMĂ

Pășiserăm prin porțile larg deschise ale adolescenței și începuserăm să ne creionăm timid planuri de viitor. Noi colegi, noi profesori, noi succese pe plan școlar... „Mișcă, elev! Nu dormi în picioare!” Vocea elevului gradat a explodat undeva în apropiere, prefăcând în țândări visul cald de vară târzie. Am început să ne mișcăm buimaci, lovindu-ne unii de alții, prea neîndemânatici și incapabili să înțelegem că trebuia doar să pășim în cadență.

Veniserăm din toate colțurile țării pentru a ne pregăti în una dintre cele mai bune școli. Veniserăm cu inima îndoită de despărțirea de prieteni și de locurile natale, dar curioși și nerăbdători să absorbim noi cunoștințe, să trăim noi experiențe. Și, dintr-o dată, universul nostru se reducea la un platou mărginit de clădiri și o alee ce ducea spre baza sportivă. Iar ca tabloul să fie complet, mai descoperisem și o ierarhie foarte bine pusă la punct a relațiilor dintre elevi.

Și au trecut primele zile, săptămâni... Treptat, timpul alocat anumitor activități începea să se scurteze, astfel că reușeam să rupem un minut de visare cu ochii deschiși. Mișcările cu formația începeau să se sincronizeze, iar chinuitorul „stângu’ pe tobă” din primele zile devenise o amintire la care zâmbeam.

Ne priveam cu admirație profesorii și comandanții. Despre fiecare dintre aceștia se puteau scrie manuale de pedagogie și specialitate școlară. Din mâinile lor ieșeau, an de an olimpici, absolvenți, viitori studenți eminenți în institutele militare superioare. Exigența lor ne făcea să tragem de noi, să ne autodepășim. Invitat ca în urma unui răspuns să se autoaprecieze, un coleg mai hâtru de felul său a răspuns: „Dacă dădeam un astfel de răspuns la mine în sat, cred că deja aș fi avut soclu pentru statuie.”

Și parcă universul acela redus la un platou mărginit de clădiri și o alee ce ducea spre baza sportivă începea să se extindă. Eram alături; din colegi devenisem camarazi și ne plăcea să arătăm asta.

Adolescența noastră a trecut, învelită în uniformă. Iar noi am trecut odată cu ea, pe platoul liceului

militar. Acolo am învățat totul. Nu exagerez deloc. Este și o vorbă: liceul este baza viitorului. Iar liceul militar ne-a dat baza: disciplină, spirit de competitivitate, ideea de a nu renunța niciodată, de a te descurca cumva, indiferent de condiții, supraviețuirea în jungla profesională, LOIALITATE, simpla obsesie de a fi îmbrăcat corect și curat...lucruri mărunte..., dar atât de importante! ■

Profesor Lucian IRIMIE

DESCHIDERE SPRE NOI ORIZONTURI

ÎN cadrul proiectului „Armata – o școală altfel”, desfășurat în săptămâna 07-11 aprilie sub genericul „Să știi mai multe, să fii mai bun!”, în Colegiul Militar Liceal „Mihai Viteazul” a fost un *adevărat asalt al generațiilor* foarte tinere (de la clasa 0 până la clasa a VIII-a), dornice să descopere câteva din tainele uniformei albastre, împărtășite de cei care, cu mândrie, o poartă în fiecare zi a vieții lor de licean militar. Disciplina – cuvântul de ordine...

Cei zece elevi jurnaliști (membri ai cercului de jurnalism) au fost ghizi în cadrul vizitelor și au fost încântați să răspundă întrebărilor tinerilor oaspeți, unii, viitori candidați pentru admiterea în colegiu, să-și prezinte programul zilnic, rezultatele, reușitele, dar și responsabilitățile. Fiecare discuție aducea în prim plan disciplina, rolul ei hotărâtor în performanță și reușită. Ne-au vizitat aproape 400 de elevi de gimnaziu din Alba Iulia și Petrești, aceștia fiind deosebit de impresionați de ceea ce au descoperit aici. Din programul fiecărei zile a proiectului a făcut parte un exercițiu demonstrativ, cu elemente specifice, însușite în cadrul orelor de pregătire militară, susținut de către elevii clasei a X-a B. ■

Referent relații publice Daniela FILIMON

COLEGIUL MILITAR – PUNCT DE INTERES PENTRU ȘCOLILE GENERALE

ÎN primele zile ale săptămânii „Să știi mai multe, să fii mai bun!” s-a desfășurat în incinta colegiului o activitate care presupune vizitarea instituției militare de către elevii din școlile generale ale județului Alba și prezentarea acesteia de către echipa formată din membrii cercului de jurnalism, sub îndrumarea doamnei referent relații publice, Daniela Filimon. Am avut astfel ocazia să împărtășim din experiențele noastre traversate în cei doi ani de liceu și, totodată, plăcerea de a-i îndruma pe colegii noștri mai mici spre o viitoare carieră militară. Am citit în ochii lor curiozitatea și dorința de a ști mai multe, iar în finalul activității am rămas cu promisiunea multora dintre ei că ne vom întâlni cât de curând pe platoul colegiului, purtând aceleași berete albastre.

Membrii echipei de jurnaliști, Buțurcă Denisa, Căținean Alexandra, Scânteie Letisia, Tărtăreanu Claudia, Alexa Raul, Ispas Silviu, Persu Marian, Pop Raul și Glazov Eduard, s-au bucurat din plin de această ocazie de a fi puși în ipostaza de ghid și au fost mândri să poarte uniforma în fața celor care doresc să îi urmeze. ■

Elev fruntaș Eduard GLAZOV, X D

FILE DE JURNAL

Ora 6:00. „Compania a II-a și a IV-a, deșteptarea!” Pe holuri, în dormitoare, agitație. Toată lumea își ia cele mai călduroase haine și coboară la înviore. „Compania a IV-a, la dreapta! Înainte, pas alergător, marș!”

Ora 6:30. Platoul e pustiu, tinerii militari se pregătesc pentru o nouă zi.

Ora 8:00 clopoțelul anunță începerea orelor. Fizică... matematică... pregătire militară... T.I.C... engleză... franceză și, în sfârșit...

Ora 14:00. Raportul companiei... În flancul stâng al formației este plutonul 5 unde mă găsesc și eu, stând și ascultând ceea ce se prelucrează, când, deodată îmi este pronunțat numele: „În data de 17 octombrie, eleva fruntaș Tertereanu trebuie să se prezinte în orașul Reșița pentru a participa la proiectul „Armata României în școli”. Un momente de tăcere. În mintea mea erau tot felul de întrebări, dar, totodată, trăiam un sentiment de entuziasm pentru că aveam ocazia să fac ceea ce făcuseră alți colegi de-ai mei când eram în ultimul an de gimnaziu. Zilele trec și uite că a sosit și ziua cea mare. Sunt la mine acasă și mă pregătesc pentru o nouă experiență. Mă aranjez, mă uit atent în oglindă și zâmbesc mulțumită de mine că port haina militară și că am ajuns aici.

Ajung la primul liceu unde începe totul. Pe holuri, în clase, în curtea școlii și în amfiteatru elevi, care mai de care mai curioși de ceea ce se întâmplă într-un liceu militar. Uitându-mă la ei și spunându-le tot ce doresc să știe, îmi aduc aminte de clipele când și eu muream de nerăbdare să aflu cât mai multe și nu îmi imaginam că o să ajung în postura de purtător de uniformă și de imagine a colegiului militar albaiulian. Cu toate acestea, am ajuns, iar sentimentele de fericire, încântare, mulțumire și mândrie nu pot fi exprimate în cuvinte, ci pot fi doar trăite. Sinceră să fiu, am avut parte și de copii mai puțin interesați, dar nu m-au lăsat să-mi pierd încrederea și să continui să-i determin să aleagă colegiul militar, iar puterea mea de convingere a funcționat, având la bază entuziasmul molipsitor.

Activitatea s-a încheiat, iar eu mă îndrept cu pași mici spre casă. Gândurile îmi sunt întrerupte de un apel, era mama care mă ruga să-i cumpăr ceva. Am acceptat și am intrat în cel mai apropiat magazin. Lângă mine se afla o fetiță de aproximativ 5 ani care o trăgea de zor pe mama ei de mânecă și îi spunea că și ea vrea să fie ca mine când va fi mare. Am privit-o și i-am văzut ochii luminați și zâmbetul nevinovat care mi-au oferit un sfârșit de zi mai plăcut decât mi-aș fi putut imagina. ■

Elev fruntaș

Andreea Claudia TERTERANU, X E

PERSPECTIVA DE A FI ELEV MILITAR

Promovarea imaginii liceului reprezintă activitatea prin intermediul căreia elevii din ciclul gimnazial au oportunitatea de a se orienta în funcție de ofertele educaționale, în vederea continuării studiilor în cadrul instituției promovate.

Ca în fiecare an, în perioada 20-25 octombrie, Colegiul Militar Liceal „Mihai Viteazul” organizează activități de promovare a liceului. Această activitate se derulează mai devreme decât cea a liceelor civile, deoarece pentru a deveni elev de liceu militar este necesară susținerea unor examene suplimentare care încep încă din luna martie.

Datorită faptului că în instituțiile militare liceale sunt elevi din toate zonele țării, nu a fost deloc greu ca imaginea liceului să se răspândească rapid. Cu doar câteva zile înainte de perioada promovării, am fost contactată de un cadru militar de la Centrul zonal din orașul de proveniență, Satu Mare, întrebându-mă dacă sunt de acord să le prezint elevilor din clasele V-VIII instituția în care eu învăț. Fără a ezita, răspunsul meu a fost afirmativ, urmând toate formalitățile ce implică plecarea mea mai devreme.

Ajunsa acasă, a trebuit să mă prezint la Centrul zonal din județ pentru a lua legătura cu cadrele responsabile de această activitate, fiindu-mi, totodată, prezentate școlile gimnaziale la care urma să merg: Școala cu clasele I-VIII „Ion Creangă” și Școala generală „Lucian Blaga”.

Acolo ne așteptau într-o sală aproximativ 100 de elevi nerăbdători să vadă „oamenii în uniformă”. Când am intrat în sală, cu toții au rămas impresionați, în primul rând, de ținută, dar, mai ales, de prezența femeilor în armată. Inițial, cadrele militare le-au explicat elevilor atât motivul prezenței noastre în instituția în care ei învață, cât și un scurt istoric al armatei și importanța acesteia pentru statul național.

Am luat cuvântul cu mari emoții, întrucât mă aflam în fața unui auditoriu atât de numeros, dar mai

ales, în fața camerelor de filmat ale diferitelor posturi de televiziune, îmbrăcată în ținuta albastră cu vipușcă roșie de licean militar, gândindu-mă permanent că, în urmă cu puțin timp, eram și eu în rândul acestor elevi, uimită de tot ceea ce se petrecea în jurul meu.

Am început prin a mă prezenta, prin a le spune motivele care m-au determinat să susțin probele pentru acest liceu, urmând prin a le expune oferta educațională a colegiului, dotările de care dispune acesta, rezultatele deosebite obținute atât la examenele de bacalaureat și admitere în instituțiile militare de învățământ superior, cât și la olimpiadele școlare. Am insistat asupra unor aspecte specifice care definesc familia liceului militar: unitate, devotament, sprijin reciproc și, nu în ultimul rând, ambiție.

Pentru a-i convinge pe deplin, li s-a pus la dispoziție un scurt filmuleț cu ceea ce înseamnă liceul militar, programul unității, dar și activitățile extrașcolare, iar reacțiile din partea lor au fost pe măsură. La final, am rămas în sală alături de cei mici pentru a le răspunde întrebărilor pe care, probabil, erau emoționați să mi le adreseze în plen.

Am experimentat ceva inedit prin care mi-am demonstrat încă o dată că a fi elev de liceu militar înseamnă mândrie, responsabilitate, seriozitate, multă implicare, dar și mulțumire deplină. ■

Elev caporal Alexandra IACOB, XI D

OPȚIUNI PENTRU VIITOR

Activitatea de consiliere și orientare spre instituțiile militare de învățământ superior și postliceal este înscrisă, în fiecare an, în planul activităților Statului Major al Forțelor Terestre și are ca principal scop prezentarea ofertelor educaționale pentru anul școlar universitar viitor, respectiv numărul de locuri aprobat pentru admiterea din sesiunea de vară.

La Colegiul Militar Liceal „Mihai Viteazul” Alba Iulia, această activitate de informare privind viitorul elevilor în cariera armelor pentru care au optat sau vor opta a fost desfășurată pe parcursul a patru zile, respectiv din 11-14 februarie a.c. Dacă cei din clasa a XII-a au mai participat la o astfel de activitate, având ocazia de a vizita instituții militare de învățământ superior în excursia de orientare de anul trecut, cei din clasele a XI-a încep să își identifice specializarea și arma pentru a avea timpul necesar pregătirii examenelor ce îi așteaptă.

Ieri, acești tineri deschideau cu entuziasm porțile colegiului, astăzi bat la porțile afirmării. Drumul parcurs a fost unul complex, de acomodare, informare, acumulare și formare a deprinderilor și competențelor de care au nevoie pentru a păși spre următorul, cel al desăvârșirii lor ca oameni și militari de carieră. ■

Elev fruntaș Silviu ISPAS, X E

Aleg...

*Aleg să stau drept în fața sorzii,
Să nu pot fi străpuns de fiorii morții,
Când privesc ochii tăi în furtuna serii,
Să-mi găsesc chemarea din lacrimi.*

*Aleg să privesc din margine de cer,
Să fiu izgonit din purgatoriul sfânt.
Când caut îngerul în fântânile cu mir,
Să-mi spună taina vieții și a nemuririi.*

*Aleg să sufăr sub ochiul blând al lunii,
Să fiu excitat din calea sfântă.
Când neantul plânge-n constelații,
Să-mi calculez algoritmul devenirii.*

*Aleg să visez la buzele tale de foc,
Să fiu înecat de sărutările mării.
Când caut lumina într-un felinar bătrân,
Să-mi cos haina cârpită din amintiri.*

Elev fruntaș Bogdan CERNEȘTEAN, X C

ACTIVITATEA DE CONSILIERE ȘI ORIENTARE

Activitățile de consiliere și orientare a elevilor din liceele militare au un rol deosebit de important în alegerea unei viitoare cariere militare. Primul pas care trebuie urmat de fiecare „mic general” este acela de a alege o academie militară cu rol în modelarea unei adevărate personalități, cu o conduită fermă și riguroasă, un caracter de fier, care știe mereu să ia o decizie importantă, mai ales, dacă aceasta poate însemna viața subordonaților sau destinul întregii țări.

În vederea alegerii viitoarei cariere militare, elevilor de liceu militar le este oferit, în mod gratuit, suport specializat din partea categoriilor de forțe ale armatei.

Și în acest an, asemeni anilor precedenți, timp de o săptămână, după încheierea programului școlar, s-au organizat ședințe în sala de festivități a colegiului unde reprezentanți ai categoriilor de forțe au ținut discursuri și au prezentat materiale didactice care să-i ajute pe elevi să-și facă o idee despre academiile militare, despre școlile de maiștri și subofițeri.

De-a lungul săptămânii alese pentru desfășurarea activității, reprezentanții fiecărei categorii de forțe, au reușit să capteze cât mai mulți elevi din clasele a XII-a și a XI-a care își doresc să urmeze cariera militară și să servească cu onoare și devotament Patria și Armata României. Această activitate, pe lângă consultanțele asupra numărului de locuri disponibile și condițiilor de desfășurare a unei viitoare cariere militare, a beneficiat și de diverse prezentări video (ale unor adevărate modele militare), derulate cu scopul motivării viitorilor ofițeri. Școlile de maiștri și subofițeri sunt și ele prezentate și nu trebuie excluse ca fiind o a doua opțiune pentru elevi, în cazul în care nu vor reuși să fie admiși la una din cele 4 academii.

Ni s-au furnizat, de asemenea, date istorice care urmăresc evoluția în timp a acestor instituții militare. Considerăm că această activitate este foarte importantă pentru elevii de liceu militar care urmăresc acederea în academiile militare și școlile de maiștri și

subofițeri deoarece ne ajută să înțelegem mai bine specificul instituțiilor categoriilor de forțe.

În concluzie, activitatea de consiliere și orientare are un caracter benefic pentru fiecare elev deoarece acesta are rolul de a încuraja persoanele care doresc să rămână în cadrul armatei, precum și rolul de a aduce cât mai aproape visul tuturor elevilor, acela de a deține cât mai mult profesionalism și de a cuceri vârful piramidei, devenind adevărați conducători. ■

*Elev caporal Claudiu Marian PĂDURARU
Elev caporal Laurențiu DRAGOMIR, XI D*

PĂȘI SPRE DRUMUL CUNOĂȘTERII

A doua zi din săptămâna „Să știi mai multe, să fii mai bun!”, elevii claselor a IX-a, însoțiți de profesorii diriginți și plutonierul major Radu Adrian, au efectuat o excursie de orientare în carieră – la Turda, județul Cluj. Prima oprire a fost la Unitatea Militară a Forțelor Antiaeriene „Gepard”, unde am fost întâmpinați de doi foști absolvenți ai colegiului nostru: Călina Marius și Podar Raluca. Am fost cu toții fascinați de aparatura pe care o deține unitatea, de cadrele militare specializate pe diferite categorii de arme, care dezvoltă un interes aparte pentru iubitorii de științe exacte.

În jurul orei 11, ne aflam într-unul din cele mai bogate locuri ale României, Salina Turda, un spațiu în care am făcut fotografii, am gustat din puritatea sării și am vizitat galeriile care nu mai aveau sfârșit. Am aflat lucruri interesante de la domnul profesor de geografie, Macarie Valer, cum ar fi faptul că aici se găsește cea mai mare cantitate de sare din Europa și, anual, România exportă în jur de 10 000 de tone.

Excursia noastră s-a încheiat cu o serie de discuții devenite dezbateri, cu privire la locurile vizitate și la punctele esențiale de interes. ■

Elev Alexandra PAUL, IX E

TRĂIRE

*Dacă aș moșteni o secundă
aș transforma-o într-o clipă
în care tu și eu să ne unim
pentru un veac .. sau poate două.*

*O clipă din eternitate și un vis,
trăite-n taină între astre și asteroizi,
ne-ar fi de-ajuns:
Tu, magnific soare,
Eu - planeta care gravitează.*

*Cumplete cercuri!
Nu ne-a învățat nimeni
Cum să trăim frumos
Dar ne-a dat șansa
să mai gustăm o clipă
din Vespucie.*

Elev fruntaș

Bogdan CERNEȘTEAN, X C

O LECȚIE PRACTICĂ DE PREGĂTIRE MILITARĂ

📖 oi dimineața, în data de 10 aprilie 2014, în cadrul săptămânii „Să știi mai multe, să fii mai bun!”, elevii claselor a X-a și a XI-a ai Colegiului Militar Liceal „Mihai Viteazul” s-au deplasat într-o excursie, împreună cu căpitanul Butuza Gabriel, la Baza 71 Aeriană de la Câmpia Turzii și la Unitatea Militară din Someșeni.

Am fost primiți cu brațele deschise la Câmpia Turzii, am reușit să vedem decolarea a patru MIG-uri și să întâlnim câțiva dintre militarii americani aflați la Baza 71 Aeriană pentru exercițiul militar româno-american. Ne-a stârnit curiozitatea și interesul prezentarea îndeaproape un MIG-21 LanceR și a unui elicopter, participarea la un exercițiu demonstrativ într-o cameră de simulări. Mai departe, în Poligonul Cluj-Napoca, la Batalionul 317 Cercetare „Vlădeasa” ni s-a pregătit o demonstrație pentru traiul în condiții de izolare: cum să faci un foc sau cum să improvizezi un cort în condiții extreme. De asemenea, a avut loc o prezentare de armament specific militaresc, stații radio, echipamente de parașutare și cerce-

tare care au putut fi văzute și atinse de către fiecare dintre noi. A fost un adevărat „asalt” de întrebări și curiozități, iar la final am fost foarte plăcut impresionați de ceea ce am descoperit acolo.

Consider că vizita noastră și-a atins scopul de îndrumare și informare pentru viitoarea carieră militară, completând pregătirea temeinică pe care noi o desfășurăm în cadrul liceului la orele de pregătire militară, constituindu-se astfel într-o lecție practică și interesantă. ■

Elev caporal Alexandra CĂTINEAN, X D

PĂȘI SPRE VIITOR

Elevii claselor a XI-a din cadrul Colegiului Militar Liceal „Mihai Viteazul” în săptămâna „Să știi mai multe, să fii mai bun!” au fost implicați în excursia de studii, planificată anual, pentru orientare și consiliere socio-profesională.

Printre acești elevi am fost și eu și am rămas impresionat de ceea ce am văzut în cele cinci zile, de luni până vineri: am vizitat Școala Militară de Maiștri Militari și Subofițeri ai Forțelor Terestre „Basarab I” de la Pitești, Academia Forțelor Terestre „Nicolae Bălcescu” de la Sibiu, Școala de Aplicație pentru Artilerie Terestră de la Sibiu, Școala de aplicație pentru logistică din Chitila, Academia Tehnică Militară din București, Școala de Aplicații a Forțelor Aeriene „Aurel Vlaicu” și Școala Militară de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene „Traian Vuia”, Boboc, județul Buzău și, nu în ultimul rând, am vizitat Academia Forțelor Aeriene „Henri Coandă”, Brașov.

La finalul excursiei, mi-am luat un pix și o foaie de hârtie pentru a așterne avantajele și dezavantajele fiecărei categorii de arme prezentate pentru a putea face o alegere corectă în viitor. În școlile de aplicații, dar și în cadrul academiilor, am schimbat impresii cu absolvenții ai colegiului nostru, cu ofițeri și subofițeri, cu soldați gradați voluntar și am simțit bucuria în glasul lor, mulțumirea și satisfacția lucrului bine făcut. Acești oameni au avut răbdarea să răspundă fiecărui elev în parte, de câte ori a fost nevoie pentru a înțelege, la toate întrebările adresate de noi, novici ai armelor. Acest tip de excursii, pe lângă funcția lor

formativă, de consiliere și orientare profesională, au și o funcție educativă, moralizatoare: am învățat să discernem între bine și rău, să fim responsabili și, mai presus decât orice, un lucru esențial în armată: camaraderia. Am înțeles că, oricât de greu ne va fi, împreună vom putea trece peste orice obstacol.

Excursia de orientare socio-profesională a devenit o tradiție a Colegiului Militar Liceal „Mihai Viteazul”. Această excursie îi ajută pe elevi să se orienteze în cariera militară spre cele trei Forțe ale Armatei Române: Forțele Terestre, Forțele Aeriene și ►►

Forțele Navale. Pentru mine, excursia de orientare socio-profesională a fost benefică, reușind să-mi găsesc, astfel, viitorul „cuib”. Fiecare armă are farmecul ei, dar pe mine m-a atras cel mai mult secțiunea de naviganți a Forțelor Aeriene. Fiind pasionat de mic de avioane și de zbor, și înainte de excursie mă gândeam la Forțele Aeriene, iar acum m-am convins că fac alegerea cea mai bună. De asemenea, un alt beneficiu pe care mi l-a adus această excursie este faptul că am găsit o alternativă, în cazul unui eșec la Forțele Aeriene, și anume arma tancuri din cadrul

Forțelor Terestre, iar lucrul care m-a convins a fost pregătirea ofițerilor din cadrul acestei arme de la Școala de Aplicații Pentru Unități De Luptă „Mihai Viteazul”. De asemenea, și colegii s-au convins, în mare parte, de alegerea pe care o vor face în anul IV. Excursia de orientare socio-profesională este o activitate de tradiție și deosebit de important pentru fiecare generație de elevi militari de la Colegiul Militar Liceal „Mihai Viteazul”. ■

Elev fruntaș Marian MUȘAT, XI D

O îmbrățișare perfectă

*ai observat vreodată că
omul, pe cruce,
stă cu brațele larg deschise?
seamănă cu o îmbrățișare.
pe cruce, însă
omul nu îmbrățișează speranța,
și nu sfidează destinul*

*cu venele sale vinete ce stau să puște.
el nu încearcă nici să strângă cu ură:
ar trebui să strângă tâmplarul crucii,
fierarul ce a făurit ciele,
călăul și judecătorul,
până și oamenii care l-au ajutat să
care crucea tot drumul,*

*și e prea multă bătaie de cap,
pe cruce,
omul nu îmbrățișează nici moartea,
nici viața,
el încearcă doar să mai prindă cu bra-
țele-i
viața unei libelule.*

Elev caporal Cosmin CRETU, X B

PROMOVAREA IMAGINII PRIN INTERMEDIUL REȚELELOR DE SOCIALIZARE

Moto: „Dacă nu ne adaptăm vremurilor, vom rămâne sub vremuri.”

Este tot mai ușor și rapid să ai acces la informații, să afli ceea ce te interesează. Conturile de socializare sunt cele mai noi mijloace de comunicare și informare. Pentru a intra în trend și a urma *starea generației*, instituțiile/organizațiile au încercat să se adapteze acestei tendințe social media/ new - media.

Principalele platforme și mijloace (internetul, conturile de rețele sociale etc.) utilizate pentru derularea procesului de comunicare la nivelul Ministerului Apărării Naționale au fost incluse și prezentate în Planul anual al activităților de informare și relații publice. Astfel, în vara anului 2012, plecând de la modelul american (inițiatorul Facebook), s-a înființat contul oficial facebook al ministerului, care în scurt timp a primit identitate și s-a dezvoltat mult. S-a reușit readucerea și acapararea interesului publicului tânăr, un public - țintă foarte important. Astfel, numărul tinerilor interesați sau doar curioși de cariera armelor a crescut mult, lucru ce a determinat apariția, în decembrie 2012 a conturilor oficiale pentru instituțiile de învățământ militar și redirecționarea publicului spre acestea. Accesul la informațiile de interes este mult mai ușor și eficient. Exploatându-se oportunitățile new - media prin transmiterea mesajelor proprii, se ajunge la o imagine instituțională cu un grad mare de credibilitate și prestigiu.

Colegiul Militar Liceal „Mihai Viteazul” se înscrie în lista celor 41 de conturi - de la această dată - ale Ministerului Apărării Naționale și a reușit să adune aproape 3 000 de aprecieri într-un an și jumătate. Contul colegiului constituie sursă de informații nu numai pentru tineri, dar și pentru alte categorii de public mai conservatoare, la care ajung mesajele, prin intermediul mass-media tradiționale (ziare scrise sau on-line, reviste, posturi radio și tv).

Audiența căreia îi sunt adresate mesajele, informațiile despre activitățile, rezultatele și performanțele elevilor colegiului militar albaulian este formată din elevi de gimnaziu interesați să urmeze un colegiu militar, familiile acestora, absolvenți, colaboratori/ parteneri, personalul propriu, personalul militar în rezervă și retragere, veteranii, persoanele de suport din mediul academic, artistic, sportiv și societatea civilă. Atingerea impactului maxim asupra acestor grupuri de audiență presupune utilizarea optimă a instrumentelor de promovare și a resurselor existente. ■

Referent relații publice Daniela FILIMON

BIBLIOTECA – MODALITATE DE STIMULARE A INTERESULUI ELEVILOR PENTRU LECTURĂ

Biblioteca este un centru unde se realizează *educația permanentă* a membrilor unei comunități. Creșterea cantității de informații, în decursul timpului, a dus la inventarea bibliotecii, o invenție culturală ca și scrierea, poezia sau muzica. Studiul în bibliotecă duce nu numai la receptarea unor informații, ci și la descoperirea spiritului de ordine și disciplină în muncă, în creație. O inscripție aflată la sediul UNESCO de la Paris spune cam așa: *Dacă omenirea și-ar distruge toate fabricile, acestea s-ar putea reface în 200-300 de ani. Dacă omenirea și-ar distruge cărțile, ar fi aruncată în epoca de piatră.*

Biblioteca școlară constituie un bun câștigat, de multe decenii, în viața școlii românești, încât nimeni nu mai concepe absența ei dintr-o instituție de învățământ. Biblioteca școlară are o sarcină educativă de mare răspundere. Pe lângă rolul de sprijinire a elevului, în scopul adâncirii activității la învățătură, biblioteca școlară îi formează elevului deprinderi temeinice de lectură, îl învață cum să folosească informațiile primite, îl deprinde cu tehnica muncii intelectuale. De exemplu, tehnica extragerii datelor din lucrările citite reprezintă o componentă a muncii cu cartea.

Biblioteca are un rol deosebit în stimularea curiozității și interesului pentru lectură a elevilor. Existența unei biblioteci îl face pe elev conștient de valoarea cărților și poate să-l determine să citească, să caute, să descopere valori, astfel încât cititul unei cărți să devină o necesitate pentru a-și satisface curiozitatea și a-și lărgi orizontul cunoașterii. Chiar dacă nu-i place să citească, prezența bibliotecii o să-l facă, la început, curios să vadă ce cărți sunt, ce scrie despre imaginea pe care i-o oferă cartea sau ce carte are colegul lui în mână, ce citește. Interesul pentru citit nu vine de la sine, ci se formează printr-o muncă a factorilor educaționali (familia și școala), o muncă ce presupune răbdare, perseverență, voință. În limba latină *legere* înseamnă *a citi*, dar înseamnă și *a culege*. Iată de ce este foarte important ca din noianul de cărți care apar, să le alegem elevilor pe cele potrivite. Preocupările pentru stimularea elevilor pentru lectură, pentru controlul și aprecierea lecturii trebuie să constituie un obiectiv permanent în activitatea fiecărui bibliotecar. Elevii solicită cărți legate de anumite subiecte, literatură științifico-fantastică, cărți de aventuri, legende, biografii ale unor oameni iluștri. În astfel de situații, bibliotecarul trebuie să aibă mult tact în recomandarea lucrărilor

pentru a ajunge la scopul pe care și-l propune și anume trezirea interesului și dezvoltarea gustului pentru o lectură „bună”. Lectura sistematică și bine îndrumată ajută elevul să-și lărgescă orizontul cunoștințelor, contribuie la dezvoltarea gândirii și a limbajului. *Cartea este învățătorul care te conduce la bine*, te face să te bucuri, să râzi și să plângi. Cartea este atât de înțelegătoare, încât atunci când n-ai înțeles-o nu se supără, nu jignește, te așteaptă să revii. Acest prieten tăcut îți oferă ori de câte ori ai nevoie același răspuns fidel la fiecare întrebare și-l repetă cu nesfârșită răbdare până ce l-ai înțeles.

Apariția bibliotecii digitale s-a dovedit a fi una din căile de transmitere la distanță a informațiilor. Prin metode oferite de tehnica ultimilor ani, rafturi întregi cu cărți își găsesc locul în doar câteva CD-uri ce pot fi accesate și la distanță. Digitalizarea, modalitate de modernizare a bibliotecilor, nu trebuie să înlocuiască definitiv biblioteca tradițională, să o distrugă. Biblioteca virtuală are nevoie de câștigurile tradiționale ale lecturii publice.

Televizorul, jocurile video și calculatorul sunt cele care au „furat” interesul copiilor și chiar al adulților pentru a citi o carte. Concurența făcută cărții de către acestea este una de suprafață. În ciuda progresului rapid al științei, cartea rămâne nemuritoare în educarea și formarea personalității fiecărui om. ■

Bibliotecar Livia DOMȘA

MANAGEMENTUL DIVERSITĂȚII SUBUNITĂȚII DE ELEVI DIN COLEGIUL MILITAR LICEAL

Am ales această temă deoarece consider că diversitatea este o resursă a performanței, care conferă vieții frumusețe.

Diversitatea la locul meu de muncă se referă la statutul de a fi diferit și cuprinde toate aspectele în care elevii diferă unii de alții. Aceste aspecte includ caracteristici personale vizibile, precum genul, vârsta, dar și caracteristici personale mai puțin vizibile, precum competențele, nevoile și stilul de lucru.

L. Gardernswartz și A. Rowe au dezvoltat un model în care ilustrează multistratificat aspectele care ne fac diferiți, pornind de la personalitatea noastră ca punct central și de la aspecte interne precum genul, etnia, rasa, vârsta, orientarea sexuală, abilitățile fizice etc. și mergând până la componente externe și organizaționale, care contribuie la adâncirea acestor diferențe.

În mediul liceal, elevii aduc cu ei o multitudine de istorii personale, credințe și valori, stiluri de lucru și modalități de comunicare, preferințe și nevoi. Adesea, pentru organizația militară, este dificil să gestioneze realitatea unui context intern mult mai divers și, în acest sens, să adopte norme și practici adecvate, proactive, care să susțină integrarea și performanța tuturor elevilor, să transmită mesaje în favoarea importanței și a capitalizării diferențelor, să formalizeze poziția în acest domeniu prin intermediul unor prevederi clare și directe introduse în regulamente interne și în coduri de conduită.

Chiar dacă diversitatea este din ce în ce mai prezentă în realitatea organizațiilor noastre, multe dintre diferențele existente la nivel social continuă să fie asociate

cu inegalitatea și dezavantajul. În acest context, managementul diversității reprezintă o soluție pentru că:

- măsurile luate în implementarea acestui proces permit egalitate reală de tratament în domeniul muncii pentru toți elevii, aceasta semnificând atât lupta împotriva discriminării, cât și promovarea egalității de șanse;
- promovează și încurajează nevoile și abilitățile individuale ale elevilor și le transformă în valoare adăugată pentru organizație, la nivelul capitalului uman;
- arată cum pot fi sporite oportunitățile pe care fiecare elev le are pentru a crește potențialul propriu și contribuția sa la performanța organizației;
- furnizează soluții pentru gestionarea adecvată a diferențelor, aceasta conducând la un mediu organizațional pozitiv, în care fiecare elev se simte valoros și valorizat, simte că talentul său este utilizat la maximum în atingerea obiectivelor organizației.

Care sunt beneficiile managementului diversității la nivelul subunității de elevi?

- Subunitățile care au o bună reputație privind managementul diversității vor putea menține candidați foarte valoroși, nerestricționând posibilitățile de alegere, întărind atașamentul față de cultura organizațională și crescând nivelul de motivație și eficiență al elevilor;

- Elevii care au caracteristici diferite aduc perspective și informații diverse. În plus, elevii diferiți pot genera soluții mai bune la diversele probleme ale organizației;

- Eterogenitatea echipelor promovează creativitatea în toate procesele din subunitate; grupurile cu membri dintre cei mai diverși aduc idei și perspective noi asupra sarcinilor de muncă, fapt care conduce spre soluții creative și inovație;

- Subunitățile deschise către diversitate au o imagine și o reputație mai bună la nivelul organizației și reușesc să fidelizeze acei elevi pentru care angajamentul față de egalitatea șanselor și nediscriminare contează;

- Subunitatea care promovează și susține diversitatea elevilor creează o atmosferă de lucru în care discri-

minarea este combătută și diminuată, iar demnitatea fiecărui elev este respectată.

De ce este nevoie de un management al diversității?

Subunitatea are nevoie, pentru aceasta, să învețe să gestioneze adecvat diversitatea elevilor. Subunitățile care vor fi capabile să rețină elevi având valori, atitudini și comportamente diferite vor fi capabile să realizeze avantaj competitiv și performanță.

Managementul diversității arată cum pot fi sporite oportunitățile pe care fiecare elev le are pentru a crește potențialul propriu și contribuția sa la performanța organizației. Această sporire de potențial are la bază premisa identificării abilităților specifice pe care un elev le are, urmată de investiții realizate în maximizarea dezvoltării acestora. Diversitatea se referă la toate aspectele în care elevii diferă unii de alții. Aceste atitudini, valori, comportamente interferează cu sarcinile de muncă și cu relațiile pe care fiecare elev le dezvoltă la locul de muncă. Apare, astfel, o diversitate de opinii, comportamente, decizii pe care subunitatea trebuie să știe cum să le gestioneze în avantajul său. ■

**Comandantul companiei 4 elevi
Căpitan Gabriel BUTUZA**

ALGORITMICA ÎN SPRIJINUL DEZVOLTĂRII GÂNDIRII ȘI PERSONALITĂȚII ELEVILOR

Similar tuturor ramurilor științei, informatica dezvoltă gândirea și are un rol esențial în procesul de învățare, în formarea caracterului și a personalității. În timpul proiectării rezolvării, dar și a rezolvării propriu-zise se realizează o analiză progresivă a detaliilor. Algoritmica presupune analiza detaliată a datelor de intrare, în vederea identificării operațiilor și succesiunii acestora care pot să ducă la obținerea rezultatului. O astfel de abordare nu este strict specifică unei probleme de informatică, ci poate fi o metodă de analiză a unor situații de viață ce presupun luarea unor decizii continuate de aplicarea unor acțiuni concrete. Dacă persoana este obișnuită să analizeze ipoteza de lucru, să aibă în vedere toate cazurile posibile pentru care să definească acțiuni specifice, acest lucru poate ajuta la minimizarea riscului în luarea deciziilor și creșterea șanselor de reușită. În cadrul analizei cazurilor posibile este obligatorie previzionarea unor situații viitoare pentru care trebuie analizate bine toate detaliile. Astfel, gândirea algoritmică este un proces de achiziție de informație și corelarea acestor informații în vederea studierii modului în care sunt interdependente. Așadar, operațiile sunt strict determinate și înlănțuite unele de altele, parcurgerea corectă a unei operații declanșând automat operația următoare. Activitatea intelectuală pornește de la un punct care poate fi reprezentat de un grup de informații obținute din experiența anterioară și ajunge la un produs, reprezentat adesea prin achiziția de noi informații. Pe traseu intră în funcție operațiile mentale care întregesc, interpretează și selectează aceste informații.

Lumea și mediul înconjurător sunt înțelese pe baza unor modele. Dezvoltarea deprinderilor de modelare, obișnuirea elevilor cu gândirea logică se poate realiza eficient pe parcursul învățării celor mai variate domenii ale informaticii. Conform studiilor psihologice, perioada cea mai receptivă din viața unui individ este adolescența. În acești ani, se pot forma obișnuințe extrem de valoroase cum ar fi gândirea independentă, logică și algoritmică, respectiv capacitatea de a analiza și sintetiza.

Ținând cont de cele mai sus-menționate, se poate afirma că dezvoltarea gândirii algoritmice ajută ca persoana să fie riguroasă, să aibă o bună capacitate de analiză a situației prezente, a interdeterminărilor, să poată previziona evenimentele următoare ce se derulează ca urmare a acțiunilor curente, să fie un bun organizator al operațiilor exacte și un bun planificator al cronologiei acestora, să aibă o gândire critică bine dezvoltată ce reiese din căutarea contra exemplurilor pe care metoda aleasă nu funcționează. ■

Profesor Luminița – Maria MARIAN

EXAMENUL SUFLETULUI NOSTRU

Deși în epoca sumbră a comunismului religia a fost exclusă din sistemul educațional, odată cu instaurarea regimului democratic, religia și-a recuperat locul binemeritat în școala românească. Cu atât mai mult este salutară predarea religiei într-o instituție de învățământ militar, cu cât Biserica și Armata au fost cele care au avut o contribuție esențială în emanciparea națională a poporului român.

În Colegiul Militar Liceal „Mihai Viteazul” din Alba Iulia, religia își aduce și ea contribuția la formarea unor caractere puternice, capabile să apere țara și credința străbună ori de câte ori este nevoie. Ea nu are doar caracter de informare, ci prioritară este formarea. Cu alte cuvinte, în creștinism, cunoașterea este strâns legată de trăire: eu nu vreau să cunosc de dragul cunoașterii, pentru a avea cultură generală, ci vreau să cunosc pentru a trăi acel adevăr pe care îl descopăr.

Educația religioasă îi pregătește, într-o mare măsură, pe elevii colegiului bălgrădean pentru acceptarea și înțelegerea aproapelui. În măsura în care elevii își

împropiază valorile specifice propriei credințe prezentate la orele de religie, ei ajung la capacitatea empatică pentru a înțelege credința celuilalt și a-i respecta alteritatea confesională. În același timp, învățând la orele de religie lucruri și despre celelalte religii, elevii pot să treacă mult mai ușor peste diferitele stereotipuri și pot deveni mai generoși față de ceilalți și astfel mai deschiși spre dialog și cooperare. Acest lucru îi va ajuta mai apoi și în cariera militară, când vor trebui să conlucreze cu militari de naționalități și religii diferite.

Religia îi apropie pe elevi de Dumnezeu, noțiunile prezentate la religie nu sunt spuse doar pentru a umple un caiet, ci pentru a transmite un mesaj de pregătire pentru viața veșnică. De aceea, se cere în predarea religiei o atenție deosebită, pentru că dacă în cazul celorlalte discipline consecințele unei predări inadecvate constau în picarea unui examen pământesc, în cazul disciplinei noastre o predare inadecvată poate duce la picarea „examenului” pe care trebuie să-l dăm fiecare în fața Părintelui Ceresc. ■

Profesor Ioan NISTOR

LECTORUL ADOLESCENT

„Adolescenții doar cred că nu le place să citească”

Daniel Pennac

Fiecare individ e o ființă socială complexă, deschisă spre noi orizonturi ale cunoașterii, spre o permanentă socializare și relaționare. Suntem ceea ce suntem pentru că ne-am format în spiritul respectului față de aproapele nostru și față de noi înșine, în spiritul solidarității, al cinstei și al dragostei față de om și natură. Ne lăsăm pătrunși de zâmbetul inocent de pe fața unui copil, cădem în meditație la vorbele bătrânului înțelept, fremătăm în adierea suavă a vântului, sclipim în lumina soarelui, ne răcorim cu picăturile de ploaie pe care le varsă cerul plângând, empatizăm cu tot ceea ce ne înconjoară; ajungem să căutăm o lume, să căutăm prieteni, să ne căutăm pe noi înșine citind o carte, realizând că cea mai frumoasă carte de pe pământ este omul.

Societatea postmodernă este bine ancorată în realitatea vie, palpabilă, autentică, tehnologizată, computerizată, axată mai mult pe obiecte empirice și mai puțin pe un simț estetic anume, pentru a înțelege arta. S-a evidențiat tot mai mult latura pragmatică a existenței și caracterul mercantil al societății, am ajuns să ne îngrijim mai mult de aspectul exterior, decât de structura noastră interioară.

Cu toate acestea, menirea școlii, mai precis a orelor de limbă și literatură română, este de a permite tinerilor postmoderni să accedă spre noi orizonturi spirituale, să descopere noi lumi, dar și pe ei înșiși. Întrucât m-am confruntat destul de des cu reticența elevilor față de lecturarea operelor literare înscrise în programa școlară, precum și cu probleme serioase de exprimare, semn că vocabularul pe care îl posedă este destul de redus, cu lipsa empatiei și a sensibilității față de aproape, cu imposibilitatea de a argumenta rolul lecturii în formarea abilităților sociale ale individului sau în dezvoltarea personalității umane, mi-am propus să dezleg misterul raportării elevului la una dintre modalitățile prin care acesta are deschidere spre

societate și care este menită să formeze abilități sociale: LECTURA.

Cu toate că, în ultima perioadă, mulți dintre elevii care trec în nivelul liceal de învățământ mărturisesc că le place mult mai mult să-și petreacă timpul în fața televizorului sau a calculatorului, nu mi-am pierdut încrederea că acestor adolescenți le place să citească, în ciuda impresiei de superficialitate pe care adesea ne-o lasă, doar că încă nu au descoperit plăcerea lecturii. M-am convins de acest lucru an de an, în perioada în care îmi rezervam o oră pentru a le indica elevilor bibliografia necesară pentru un an de studiu. Era o oră unică ce ar putea fi definită printr-o înșiruire de interjecții, întrucât elevii se lamentau într-una în momentul în care vedeau că umplu o tablă, ba chiar două, cu nume de autori și titluri de opere literare (literatură română și universală). Atunci, mi-am propus să le ofer spre comentare opinia lui Pennac, extrasă din „Comme un roman”: *Adolescenții doar cred că nu le place să citească*. Răspunsurile primite au dovedit că elevii au un oarecare interes pentru lectură, însă nu au timp suficient la dispoziție, trebuind să se pregătească la mai

multe discipline. Am aflat că timpul liber al elevului este destul de redus și preferă să-l petreacă în fața calculatorului sau a televizorului, iar impunerea unor autori și titluri de opere literare pentru lectură obligatorie / suplimentară este resimțită ca o frustrare, apărând astfel o oarecare repulsie față de textul literar.

Analizând răspunsurile elevilor, meditănd asupra unor opinii ale părinților (exprimate în cadrul ședințelor ce se organizează) care au pretenția de la dascălul de limbă și literatură română din liceu să le dezvolte elevilor gustul pentru lectură, mi-am făcut riguros lecțiile, am căutat soluții pentru a facilita munca profesorului de română cu elevii, m-am documentat asupra didacticii și teoriei lecturii, pentru a-i determina pe aceștia să parcurgă textele literare care se studiază la clasă, pentru a le scoate la suprafață latura sensibilă și simțul estetic – valori ce zac în mod latent în ființa adolescentului.

Deosebit de importante sunt momentele în actul lecturii: prelectura, lectura propriu-zisă și postlectura, momente pe care cititorul nu le conștientizează în totalitate, dar care sunt deosebit de importante. Rolul primordial în deșteptarea poftii de a citi a elevilor este prelectura. Este momentul în care lectorul stabilește contactul inițial cu lumea textului, identificând elementele esențiale, pornind de la cunoștințele anterioare și de la experiențele sale, dar și de la indicii de suprafață a textului: gen, structură, conținut, limbaj. Este momentul care unește elevul cu textul, este momentul atracției dintre cititor-operă, al alunecării într-o altă lume...în Fantazia. Prima întâlnire cu cartea, prelectura, este momentul empatizării cu textul, concretizată prin metoda lecturii empatice- lectura de identificare, de abandonare în fața textului. E foarte important, însă ca elevul să-și aleagă singur o carte, s-o citească din plăcere.

Mi-am propus să experimentez metoda lecturii empatice la o clasă de a IX-a, tocmai înainte de a le da lista lecturilor obligatorii pentru clasa a X-a, în conformitate cu programa școlară. Am căutat cărți în biblioteca școlii, în cea personală și le-am expus la clasă, pe catedră, elevii stăteau în cerc în jurul catedrei, urmând ca elevii să se plimbe în cerc în jurul cărților și să-și aleagă, după titluri, câte o carte. Printre cărțile expuse s-au numărat și câteva dintre textele ce sunt menționate în programa școlară: „Pescărușul Jonathan Livingstone”- R. Bach, „Poveste fără sfârșit”- M. Ende, „Harry Potter”- J.K. Rowling, „Micul Prinț” – Saint- Exupery, „Lolita”de Nabokov, „Roșu și negru” –

Sthendhal, „Balzac și micuța croitoreasă chineză” – Dai Sijie Rating, „Anna Karenina” – L.Tolstoi, „Jocul Ielelor” – C. Petrescu, „Cântăreața cheală” – E.Ionescu, „Binecuvântați animalele și copiii” – Glendon Swarthout, „Ultimul Godot”- M. Vișniec, „Ion” – L. Rebreanu etc. Am fost surprinsă să constat că elevii se certau pe ce cărți să aleagă. Erau atrași de titluri și de imaginile de pe copertile cărților. E adevărat că „Ion”, „Baltagul”, „Enigma Otiliei” nu au avut prea mare succes. Odată alese cărțile, elevii au trebuit să noteze pe hârtie, înainte de a începe lectura propriu-zisă tot ceea ce le trece prin minte despre enunțul care alcătuiește titlul, iar mai apoi, doritorii și-au împărtășit ideile colegilor. Întrucât, deseori elevului îi vine greu să scrie, se exprimă mult mai ușor liber, am realizat și un brainstorming pornind de la titlul unui roman. Majoritatea elevilor și-au manifestat dorința de a-și exprima opinia. Așadar, setea de lectură s-a manifestat în rândul elevilor și le-am propus să-și realizeze jurnale de lectură, portofolii, să schimbe impresii despre cărțile citite cu colegii.

Sper ca în urma acestui experiment de lectură empatică, măcar câțiva dintre elevii mei să devină prieteni nedespărțiți ai cărții.

Deși canonul școlar s-a flexibilizat, lectura obligatorie se face destul de greu. Lectura școlară uniformizează, copiii nu se pot raporta la lectură ca la moda sau la muzica pe care o preferă. În lectură ne definim prin diferențe. Canonul oferă reprezentări literare și culturale comune, dar acest aspect îl află copiii mult mai târziu. Parafrazându-l pe Italo Calvino, Matei Călinescu afirmă: „...este sigur că cititorii juvenili se vor întâlni cu autorii clasici la școală, dar, cu rare excepții, ei nu vor izbuti să stabilească raportul personal esențial cu câțiva dintre ei decât mai târziu.”

Cu toate că există riscul de a rupe lectura de plăcere de lectura școlară, elevul trebuie încurajat să citească pentru că, în fond, marea literatură a lumii constituie o experiență fundamentală. O carte nu trebuie citită pentru o notă, pentru un test, pentru școală, doar pentru ACUM, o carte trebuie citită pentru sine, pentru TOTDEAUNA, pentru că ceea ce începe în lectură se termină în viață. Lectura poate dezvolta abilități sociale: lectura poate scimba modul în care elevii interpretează lumea, poate rafina gusturile, poate dezvolta ambiția în sensul bun al cuvântului sau le poate deschide drumul spre succes. ■

Profesor Simona-Simina MUREȘAN

IMPACTUL GRUPULUI DE PRIETENI ASUPRA ADOLESCENTULUI

Anii de liceu reprezintă prima etapă prin care copilul se maturizează și începe să cunoască responsabilitatea. Odată cu acest sentiment, apar noi provocări și probleme. De aceea, preferă să-și descopere singuri calitățile și defectele, să fie independenți și să-și desăvârșască personalitatea în cadrul grupurilor de prieteni.

Adolescența și copilăria sunt perioade de vârstă susceptibile la personalitatea grupului. Colegii joacă un rol important în dezvoltarea socială și emoțională a copilului și adolescentului. Prin impactul cu noul mediu educațional, adolescentul realizează că, de fapt, trăiește o viață nouă, cu mult diferită de cea pe care o trăia în mediul familial. Ruptura de familie, îl determină pe adolescent să se afilieze anumitor grupuri care pot avea o influență pozitivă sau negativă. În funcție de tipurile de temperament adolescentin, de valorile primite din mediul familial, tânărul este mai mult sau mai puțin influențat de grupurile negative.

Cum poate fi definit grupul de prieteni ?

- locul unde adolescenții își formează personalitatea;
- o supapă comunicațională, chiar dacă membrii grupului nu sunt considerați experți;
- locul în care comunică ceea ce nu este posibil în raport cu alte grupuri (familie, școală);
- locul în care pot fi comunicate frustrări, se pot proiecta primele experiențe ce nu pot avea loc prin contactul direct cu adulții;

- locul care le oferă „răspunsuri” la curiozitățile specifice vârstei (fumat, alcool, experiențe sexuale).

Colegii pot fi sursă pozitivă de susținere – ei se pot ajuta reciproc, își pot dezvolta numeroase abilități, își pot stimula interesul pentru artă, muzică, alte activități extracurriculare. Colegii pot fi sursă negativă – ei se pot încuraja reciproc pentru a chiuli, fura, fuma, bea. Afilierea la un anumit grup de prieteni (gașcă) se face în funcție de temperamentul adolescentului care se regăsește în comportamentul grupului.

Sangvinicul – „Strălucitorul” are următoarele *trăsături pozitive*: prietenos, comunicativ, generos, spontan, fermecător, iresponsabil, afectuos, distractiv, optimist și *trăsături negative*: voință slabă, dezordonat, superficial, dezorganizat, indisciplinat, uituc, zgomoștos, se repetă, te întrerupe des, vrea să fie în centru. **Colericul** – „Liderul” se caracterizează prin următoarele *trăsături pozitive*: voință puternică, competitiv, ingenios, sigur pe sine, motivator, hotărât, îndrăzneț, practic, muncitor și *trăsături negative*: rece, se opune mereu, insensibil, dominator, violent, arogant, irascibil, nechibzuit, răzbunător. **Melancolicul** – „Sensibilul” poate fi recunoscut după *trăsăturile pozitive*: sensibil, analitic, creativ, perfecționist, profund, grijuliu, respectuos, bine educat, ordonat, fidel, iubitor de muzică și *trăsăturile negative*: taciturn, pedant, egoist, pesimist, suspicios, marginalizat, deprimat, critic, introvertit. **Flegmaticul** – „Comodul” îl veți recunoaște după *trăsăturile pozitive*: flexibil, liniștit,

controlat, rezervat, împăciuitor, calm, adaptabil, echilibrat, diplomat și *trăsăturile negative*: lipsit de entuziasm, indiferent, arogant, leneș, disprețuitor, reticent, fricos, indecis, suspicios.

Oamenii au, în general, o combinație din cele patru tipuri de temperament. Toți avem și calități, dar și defecte, nicio persoană nu este perfectă. Diferențele dintre oameni nu sunt defecte, ci doar ... diferențe. Important este să lucrăm cu ele, să punem în valoare aspectele pozitive și să le diminuăm pe cele negative. Avem nevoie de fiecare temperament și, în același timp, nu putem fi toți la fel. Dacă eram toți ca popularii sangvinici, ne-am fi distrat, dar realizăm puțin; dacă eram toți ca perfectul melancolic, am fi fost persoane organizate, dar nu prea vesele; dacă eram toți ca puternicii colerici, am fi comandat cu toți, dar nu ne-ar fi urmat nimeni; dacă eram toți ca liniștiții flegmatici, am fi fost împăcați, dar fără entuziasm.

În cadrul grupului de prieteni, spre deosebire de mediul familial sau școlar, adolescentul are posibilitatea de a-și ascunde unele dintre temerile specifice vârstei: teama de a nu fi luat în seamă, de a nu fi suficient de apreciat; teama de a nu fi înțeles, de a fi ridiculizat, minimalizat, marginalizat, de a fi repezit; teama de a fi pedepsit pentru că nu a răspuns exigențelor adulților;

teama de a nu se cunoaște prea bine, de a nu ști încă cine este, teamă din care apar tendințele de supraapreciere sau subapreciere; teama de a fi banal, de obișnuit, de tradițional; sentimentul de inferioritate (frumusețea fizică, inteligența, banii). Dacă aceste temeri nu sunt bine gestionate de familie, pot duce la: eșec școlar, fapte antisociale, interiorizare, etc.

Recomandări pentru părinți: comunicați sincer și deschis cu adolescenții dumneavoastră; acordați importanță și nu minimalizați problemele lor; acordați-le atenție tot timpul, și nu doar atunci când greșesc; evitați ironia și sarcasmul atunci când greșesc; evitați comparațiile cu alți tineri de vârsta lor, chiar și cu frați sau surori; ascultați cu atenție, dar nu dați crezare întotdeauna scuzelor invocate de elevi pentru notele mici obținute; chiar dacă par maturi, nu uitați că au nevoie în permanență de sprijinul dumneavoastră; conștientizați că ați fost primii profesori ai copiilor dumneavoastră; stabiliți limite și principii care nu se negociază; ajutați-i să reziste presiunii grupului, dacă este apreciat, iubit și există o comunicare bună cu părinții nu vor simți nevoia să înlocuiască familia cu grupul de prieteni. ■

*Profesor Adela TUDOR
Profesor Simona MUREȘAN*

CHESTIONAR

1. Cu cine comunicați mai ușor despre problemele care vă frământă ?
a. cu familia; b. cu grupul de prieteni; c. cu dirigințele; d. cu psihologul; e. nu comunic; f. alții.
2. Grupul meu de prieteni mă determină:
a. să învăț; b. să nu învăț; c. să pierd timpul.
3. Ai fost vreodată suspus presiunii grupului să faci ceva împotriva convingerilor tale ?
a. Da; b. Nu.
Dacă ai răspuns DA relatează pe scurt situația.
4. Sunt fapte pe care le-ai făcut împreună cu grupul și de care ți-e rușine și nu le-ai mai face ?
a. Da; b. Nu.
5. Numește un prieten/coleg de clasă care te constrânge la lucruri bune.
6. Numește un prieten/coleg de clasă care te-a influențat în mod negativ.
7. S-a întâmplat vreodată să nu-ți mai dai silința la școală pentru a nu fi etichetat tocilar ?
a. Da; b. Nu.
8. Ești mulțumit de rezultatele tale școlare ?
a. Da; b. Nu.
9. Care este efectul rezultatelor slabe (note mici, corigențe) asupra imaginii de sine ?
a. nu mă afectează; b. sunt ironizat de colegi; c. sunt ironizat de profesori; d. încerc să schimb situația muncind mai mult; e. alte efecte.
10. Rezultatele necorespunzătoare se datorează următorilor factori :
a. nu muncesc constant; b. tratez cu superficialitate sarcinile didactice; c. învăț doar înainte de teste pentru că și alții fac la fel; d. copiez teme pentru că și alții o fac; e. nu înțeleg conținuturile/cerințele.
11. Crezi că alți colegi cu rezultate bune sunt :
a. mai inteligenți; b. muncesc mai mult; c. au imaginea de sine bună (sunt încrezători în forțele proprii); e. le place competiția cu ei înșiși și cu alții; f. doresc să-și depășească limitele.
12. Consideri că rezultatele tale sunt în conformitate cu efortul depus ?
a. Da; b. Nu.
13. Consideri că profesorul are o idee preconcepută despre tine ?
a. Da; b. Nu.
14. Ce te perturbă (te obosește), te stresează mai mult în munca de învățare ?
a. volumul sarcinilor; b. dificultatea conținuturilor; c. lipsa cunoștințelor anterioare;
d. organizarea defectuoasă a studiului/timpului alocat fiecărei discipline.
15. Muncești suplimentar în timpul liber pentru a recupera lacunele de la anumite discipline?
Precizează timpul.
a. Da; b. Nu.
16. Numește trei discipline pentru care trebuie să depui efort suplimentar și precizează de ce.
17. Din colectivul clasei îl/o admir pe ... Numește trei calități.
18. Din colectivul clasei nu îl/o admir pe ... Numește trei cauze.
19. Crezi că părinții te cunosc/te înțeleg cu adevărat ?
20. Care este reacția părinților față de poziția ta în clasă/companie/colegiu ?
a. sunt mulțumiți; b. sunt dezamăgiți; c. sunt surprinși; d. sunt indiferenți; e. altă reacție

BAREME MARI, PERFORMANȚE MAI MICI

NU demult, în articolul „Educația fizică la clasa a X-a”, am arătat că este o mare greșeală educativă în a preda această disciplină la clasa a X-a doar cu o oră/ săptămână în trunchiul comun. Tot aici, am arătat că liceele militare pregătesc candidați pentru academii militare și care vor deveni luptători ai Armatei Române, în diferite teatre de luptă, că performanțele elevilor care au o oră de educație fizică au scăzut față de cei care se bucură de trei ore/ săptămână, că nu poți deveni un bun luptător cu o oră de educație fizică/ săptămână la fel ca elevii de la Liceul de Arte, Liceul Ortodox sau Școala de Arte și Meserii.

Până în 1999, absolvenții de liceu militar susțineau examenul de admitere la pregătire fizică în academii, fiecare în funcție de profilul academiei. Din 1 iulie

1999, odată ce s-au înființat C.Z.S.O., aceste teste se desfășoară în trei centre, respectiv Alba Iulia, Breaza și Cîmpulung Moldovenesc.

Dacă memoria nu mă înșală, absolvenții liceelor militare la C.Z.S.O. aveau de trecut două probe, cursul aplicativ și proba de rezistență prin alergare pe distanța de 2 000 m. Ca să fie admiși la aceste teste, elevii trebuiau să parcurgă traseul aplicativ în 1' și 30" și să alerge distanța de 2 000 m în 8' și 15" băieții, iar fetele în 9' și 15". Pentru a trece aceste teste la educație fizică, elevii trebuiau să depună efort fizic destul de susținut în cadrul orelor de educație fizică, exista o oarecare presiune atât asupra elevului, cât și asupra profesorului de la clasă. Pe atunci toate clasele se bucurau de trei ore de educație fizică / săptămână. Toți elevii absolvenți ai liceului nostru reușeau să parcurgă fără probleme examenul de admitere la pregătire fizică.

În anul 2008, s-a constatat că baremele sunt prea tari și că elevii sunt prea bine pregătiți și au crescut baremele de admitere în liceu prin dispoziția I.M 2/5 privind testarea potențialului fizic al candidaților recruți pentru învățământul militar la 1' și 30" de la parcursul aplicativ și la 4', respectiv 4'15" pentru fete la proba de 1 000 m alergare, la admiterea în liceu, iar la admiterea la academie la 1'și 40" la parcurs și 8' și 30" la 2 000 m băieți și 9' 30" la fete. Asta a fost prima lovitură sau prima mutare interesantă dată pregătirii fizice în armată, dar nu a fost ultima. În 2012, se mai emite Dispoziția nr. 15 din 03.01.2012 care continuă aceeași idee de mărire a baremelor și de ușurare a intrării candidaților la academiile militare. Imediat în anul următor, adică în 2013, se vede că s-a cam exagerat și se reduce ceva din baremele de admitere. Rezultatele s-au văzut imediat, elevii nu au mai depus același efort la orele de pregătire fizică, iar pregătirea pentru admitere nu a mai fost la același nivel. Spre exemplificare, am făcut mediile la admiterea la academie din 2003 și 2004, am luat doi ani la întâmplare la cele două probe de concurs, parcurs aplicativ și alergare de rezistență. În 2003 și în 2004 la admiterea în academie erau doar băieți. Din rezultatele obținute la testări este clar că și fetele au contribuit la scăderea performanțelor, dar mai sunt și alți factori ca, de exemplu, dispozițiile care modificau baremele încât nu se mai știa după ce bareme se va da examenul anul viitor, lucru observat și de cineva de la C.Z.S.O. Alba, care-mi spunea, la ureche, că generațiile care dau examene la academie sunt parcă tot mai slabe sau, cel puțin, așa i se pare lui.

Să facem o comparație între rezultatele la testări din anul 2003 și cel din 2008 și observăm că diferențele mari de 13" la parcurs și peste 35" la alergare de rezistență se datorează faptului că în anul 2003 erau numai băieți în liceu la testări, iar în 2008 erau prea multe fete în liceu. Dar alături de acest motiv a mai fost unul, creșterea baremelor de admitere cu 15" atât la băieți, cât și la fete, la proba de alergare de rezistență și 10" la parcurs.

O altă comparație între anii 2008, când în liceu erau prea multe fete, și anul 2013, respectiv 2014, când numărul de fete s-a diminuat. Rezultatele arată o menținere a performanțelor la proba de traseu în jurul valorii de 1:20" respectiv 1:16" în 2014, dar la proba de alergare de rezistență, cu toate că numărul de fete s-a diminuat, performanțele au scăzut îngrijorător. Să ne uităm la Dispozițiile din 2012 și 2013 unde s-au dus baremele de admitere în sus față de 2008 cu 30", adică sunt mai slabe. Nici nu s-au așezat bine lucrurile și a apărut o nouă schimbare la baremele de examen și mă tot întreb de ce? Este posibil ca examenul de admitere în academiile militare să se dea într-un viitor apropiat ca la Facultatea de matematică sau informatică?

În conștiință, generațiile de azi și, probabil, cele viitoare sunt mai slabe la capitolul pregătire fizică din cauza baremelor de notare sau de punctaj la admiterea în Academiile Militare sau, probabil că războiul viitorului se va da pe calculator, iar pregătirea fizică nu mai contează. ■

Profesor Iancu SECĂREANU

CONSILIUL ELEVILOR

Consiliul elevilor reprezintă o formă de organizare a elevilor și un factor important al democratizării școlii. Prin intermediul acestui cadru de organizare, elevii își pot alege reprezentanții pe baza principiului reprezentativității, pot formula puncte de vedere specifice lor și pot elabora propuneri pentru îmbunătățirea calității vieții școlare.

În cadrul Colegiului Militar Liceal „Mihai Viteazul”, consiliul este alcătuit din toți șefii de clasă, care, împreună, dezbate anumite probleme de interes general, dar și probleme ce țin de micul colectiv pe care îl reprezintă. Ei au ocazia să-și exprime opiniile și să-și pună în aplicare ideile. Pe de altă parte, sunt siguri că propunerile și ideile lor vor fi ascultate și analizate de conducerea unității. Valorile care stau la baza activităților desfășurate aici sunt: integritatea, loialitatea, respectul, pasiunea, implicarea, ambiția, determinarea, și, nu în ultimul rând, unitatea.

Elevii au venit adesea cu idei originale pentru implementarea de proiecte care contribuie la îmbunătățirea societății: plantare de copaci, flori, activități de ecologizare și voluntariat, care au fost sponsorizate, în parte, de Fundația Comunitară Alba, în cadrul proiectelor Youthbank.

În altă ordine de idei, *Consiliul elevilor* este singura structură care apără interesele elevilor la nivel local și național, promotor al dezvoltării climatului școlar, dar și un cadru de educație civică autentică și de formare a unor cetățeni responsabili. În plus, construiește viziuni, dezvoltă persoane, proiecte și resurse, cultivă principii, mediază relații și schimbă realități.

În cadrul *Consiliului elevilor*, am învățat că este important să-mi păstrez visele vii, să înțeleg că pentru a realiza ceva trebuie să am încredere, viziune, muncă, determinare și dăruire și că toate aceste lucruri sunt posibile doar dacă *eu cred*; astfel, mi-am asumat responsabilitatea de a fi „vocea colegilor mei”. Rămân la ideea că acest for în care ești în permanentă motivat și mereu cu gândul la autodepășire este, de fapt, o fami-

lie în care succesul nu este cheia fericirii, ci fericirea este cheia succesului.

Nu în ultimul rând, această organizație ne învață să fim originali și să căutăm echilibrul în orice situație, deoarece nu conflictele și orgoliile ne vor face mari, ci faptele bune și lucrurile frumoase.

Așadar, *Consiliul elevilor* reprezintă un loc al formării, al responsabilizării și al curajului. ■

Elev caporal Aurora PAVEL, X C

POTI FI UMAN ÎNTR-O SOCIETATE PE CALE DE DEZUMANIZARE?

Societatea de azi este una în care fiecare om se află în relație cu alți oameni, adoptând atitudini și acte comportamentale în raport cu aceștia.

Numeric suntem mulți și societatea abundă de progrese în tehnologie, site-uri de socializare, tehnici de comunicare. Omul a ajuns să presteze diverse servicii printr-o simplă apăsare de buton. Însă, din păcate, toate acestea îndepărtează omul de om, prin apariția invizibilității, a dorinței de a avea din ce în ce mai mult, de a avea mereu ceea ce are celălalt, de a-i dori postul sau funcția. Omul de azi este mult mai egoist, mai egocentric și, chiar dacă intră în contact cu alții, se armonizează mai greu, intră mai repede în conflict, se ignoră și, de foarte multe ori, deformează realitatea.

Și atunci ne întrebăm dacă mai putem vorbi de comportamente de ajutorare sau cât de sincere și altruiste sunt aceste atitudini? Putem avea încredere într-o societate în care doar în comportamentele copiilor mai găsim manifestări prosociale sincere? Și ce se întâmplă oare cu aceștia pe parcursul dezvoltării lor, încât ajung să nu se mai desfășoare pozitiv?

Cercetătorii și-au adresat întrebări privind motivația care stă la baza comportamentului de întraajutorare. Astfel, găsim teoriile sociale conform cărora oamenii oferă ajutor pentru a fi, la rândul lor, ajutați. Însă norma reciprocității se aplică, în special, în grupurile și comunitățile mai mici. Este strâns legată de principiul echității, în sensul că, în relațiile interumane, fiecare așteaptă să primească beneficii proporționale cu

ceea ce a investit. Teoriile biologice explică atitudinile prosociale prin factorii genetici conform cărora ființele umane au predispoziție biologică în a-i ajuta pe alții aflați în situația de a avea nevoie de ajutor. Dar aceste teorii devin, se pare, din ce în ce mai perimate, în funcție de dezvoltarea tehnologică, de includerea calculatorului în viața omului.

Și atunci ajungem la o concluzie: chiar dacă includem în cadrul teoriilor și teoria învățării sociale și teoria psihologică, omul tinde spre robotizare, spre însingurare, spre izolare. Descoperă, mai repede sau mai târziu răutatea și realizează că, pentru a putea supraviețui, trebuie să devină, la rândul lui, rău. Descoperă că problemele cotidiene nu-l mai lasă să admire un peisaj, să simtă parfumul unei flori, să dăruiască un zâmbet, să asculte un prieten, să ajute un străin, să se bucure de viață.

Omenirea încotro? Am inventat roboți și încet oamenii le iau locul, devenind mașini automatizate, incapabile de trăiri afective, de zâmbete, de lacrimi. ■

Profesor Simina - Camelia DURA

MOȘTENIRE DE FAMILIE

AR fi putut fi orice dacă ar fi avut curajul, dacă ar fi avut determinarea de a-și urma visurile inocenței. Grea este singurătatea! Și-a atins fruntea plină de sudori cu palma pentru a îndepărta câteva fire de păr, apoi a privit spre poartă. Cât s-ar fi bucurat să vadă pe cineva intrând ca mai demult! Dar vremurile s-au schimbat. Vecina Dorina nu mai trecea pe la dânsa, nici ea pe la alții de când a rămas singură. Cu doi ani înainte îi murise soțul, iar acum ambii băieți erau departe și ei. Cel mare era avocat într-un orașel din apropiere, iar cel mic plecase la București și, de atunci, nu s-a mai auzit nimic de el. „L-au înghițit străzile, mașinile. I-au furat sufletul săracului, puiului meu!...”, povestea cu vocea tremurată, ștergându-și cu mâna uscată lacrimile de dor și durere. Nici vecinii de lângă fântână nu se mai vedeau de când se pregăteau pentru mutarea la oraș. „Ce să facem? Vindem și, apoi, plecăm la copii. Ne-au îmbătrânit oasele, muncind pământul. Să-i dea Dumnezeu sănătate cui s-o îndura să-l cumpere!”

Dar privea în zadar. Poarta nu avea să se deschidă și nimeni nu avea să vină. A continuat să sfârâme o bucată de pâine uscată unor boboci de rață. În dreapta, avea o bucată de pânză și niște ace, că poate va avea puțin timp și pentru asta. Cu un gest obosit, a îndepărtat o muscă. Dar în capul ei erau roiuri gălăgioase. În timpul zilei nu prea avea vreme pentru alte gânduri. Munca o ținea ocupată, iar bătătura era plină. De multe ori îi chema chiar și la masă, oricum ar fi fost singură. Nici măcar un câine sau o pisică nu avea alături. „Unde ești tu, Nadia?” își face loc printre alte gânduri vocea mamei îngrijorată pentru fiica sa. De un an plecase biata fată printre străini cu o bursă în America, dar nu se plânsese nici măcar o dată. Nu degeaba îi pusese numele Nadia, după gimnasta ce s-a ridicat după fiecare căzătură atunci când altele au rămas jos. Fata crescuse frumos, cu principii sănătoase și puternice. Nu uita pentru nicio clipă

de unde a plecat, iar răutățile oamenilor nu o atingeau niciodată. Cu toate că avea un suflet de o puritate greu de înțeles și o fire sensibilă, era greu ca ceva să i-l atingă. „Nu lăsa pe nimeni înăuntru pentru că pot sparge multe, pot fura. Ca o grădină cu ziduri înalte să-ți fie sufletul, iar de cineva va vrea să intre, pune-l să se descalțe înainte. Și nu uita că florile nu cresc nici cu invidie, nici cu răutate, ci doar cu iubire.” Asta îi repeta de fiecare dată Nadiei, iar fata a crescut cu gândul că i se cuvine totul. Dar nu din vanitate, ci pentru că mama sa avusese grijă să o convingă de fiecare dată că merită totul. Acum vorbeau rar. Se vedeau și mai rar, dar îi râdea sufletul când se gândea că fata sa studia în America.

Și ea avusese cândva gândul să plece, dar nu se cădea să facă asta. Provenea dintr-o familie care neam de neam a locuit în același sat. Tatăl său fusese veteran de război, luptase cu mâinile sale pentru pământul ce-l muncea cu atâta trudă. Imnul național, drapelul erau lucruri sfinte în casa lor. Și acum, Anișoara și mama erau numite coane: coana mică și coana mare. Bunica Anișoarei fusese femeie simplă, muncitoare, cu obrajii roșii ca trandafirii sălbatici și ochii negri ca mura codrului. Toată ziua cu mânecile suflecate, fie vară, fie iarnă, bătea curtea în lung și-n lat. Nu era ea o învățăță; nu știa nici carte și nici multe despre viață, dar i-a transmis fiicei sale cele mai importante lucruri pe care le cunoștea: a învățat-o să joace, să fie cea mai mândră printre mândrele satului, să-și țese singură iile, să tricoteze, să frământa pâinea și, mai ales, să muncească cu drag pământul. Fata însă avea alte vise: să meargă la oraș, să devină femeie învățăță, să poarte pantofi cu toc ca și doamna profesoară. Viața însă nu a ascultat-o, nici nu a întreat-o în ce stație vrea să ajungă, ci a lăsat-o așteptând pe un peron. Avea doar 18 ani și visul să meargă la facultate. Părinții nu o încurajau, dar era hotărâtă să fugă. Deși erau doar niște oameni simpli, se iubeau și aveau un respect deosebit unul pentru celălalt, astfel încât fata știa că se vor descurca și singuri.

Avea 18 ani atunci când soarele arzător al verii a reușit să-i mai încălzească sufletul rece la auzul veștii că tatăl său și-a încheiat călătoria pe acest pământ. De ce, numai Dumnezeu știe sau poate nici el nu se apleacă asupra unor vieți așa mărunte. Nu își putea lăsa mama singură, așa că a devenit ea stâlpul familiei. A învățat să iubească și ea la rândul ei munca și pământul. Ea știa ce culturi merg bine în fiecare an. Muncea cu drag pământul, cot la cot cu argații și, la fel ca în ziua de azi, nu l-ar fi dat nici în ruptul capului. „Poate vrea unchiul Nelu să-l muncească, mereu a spus cât își dorește bucata asta de pământ și pădurea. Haide, mamă, vinde și vino la mine! îi repeta destul de des Anișoara.”

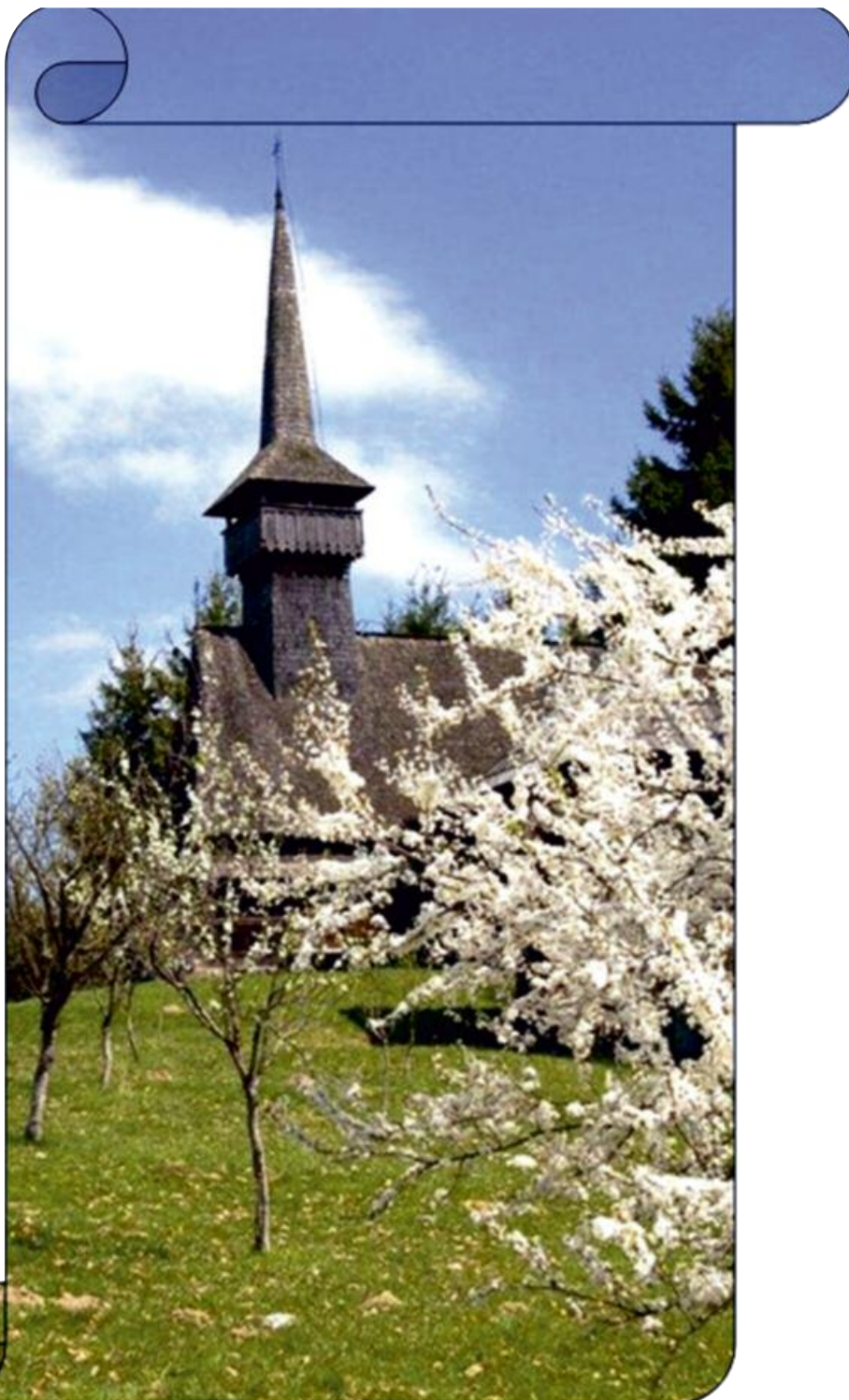
Însă de când i-a murit soțul, femeia a știut că va rămâne mereu legată de sat. „Lasă, Anișoară! Tu să trăiești bine. Vremea mea a trecut și mie mi-ar fi greu să învăț a trăi altfel.” Dar, of, că tare grea e bătrânețea!

Parcă nu mai era așa soare. A oftat. Nu știa dacă de oboseală, de cald sau de singurătate sau poate toate la un loc. A luat bucata de pânză și a continuat să coase. S-a gândit că Anișoara nu mai coase acolo, la oraș. Cine va duce această îndeletnicire mai departe? A oftat din nou. Acum e sigur din cauza singurătății. „Anișoara, unde ești tu, mamă?”

Iar acum, să ne întrebăm naivi unde este dragostea de țară. Astăzi, oameni învățați se plâng de dispariția patriotismului, căruia i-au construit numeroase definiții, dar nicio dată pe cea corectă. De cele mai multe ori, se pare că oamenii care

au un salariu, nu mai au o țară și tot ei nu înțeleg de ce țărani își apără cu asemenea determinare pământul, la fel ca eroina noastră. Oare e greu de văzut că dragostea de țară e în sufletul omului simplu, în inima țăranului? Iar omul, omul cu cât e mai învățat, cu atât renunță la lucrurile simple, dar esențiale. ■

Elev caporal Casiana FUSU, XI E

SUNT SUFLET DIN SUFLETUL NEAMULUI MEU

„Despre patrie se pot spune
Cuvinte scrise cu colțul inimii noastre”
(Nichita Stănescu)

Uneori avem posibilitatea de a alege: *a fi* sau *a nu fi*, însă la întrebarea Cine suntem? nu avem decât un răspuns: suntem români. „Cine mai suntem? Acesta este strigătul de alarmă pe care îl trăim.”, după cum ne spune patriotul om de cultură Dan Puric, în viziunea căruia poporul român este supus unui intens *antrenament de uitare* a identității naționale, a dimensiunii noastre autentice, a apartenenței la neam, a tot ceea ce ne definește statutul ființial național. Ce putem face? Multe, dar, în primul rând, apelul la memorie ca „reîndrăgostire de poporul român, ca eliberarea noastră din iadul uitării și ca reîntrupare a neamului întru Hristos” fără să mai fugim de ceea ce suntem, regăsindu-ne esența, rădăcinile, descoperind și redescoperind motive de mândrie națională. Să nu repetăm greșeala apostolului care s-a lepădat de Iisus, să nu ne prefacem că nu cunoaștem neamul acesta care s-a jertfit pe altarul istoriei noastre, pentru că numai „în sânul neamului, individul își regăsește eul său cel bun în care sălășluiește mila și dragostea pentru toată omenirea.” (L. Rebreanu)

Sunt suflet din sufletul neamului meu e denumirea unui concurs inițiat de catedra de limba și literatura română, pornit tocmai din dorința de a-i determina pe tinerii cetății istorice albaiulieni să facă - imaginativ și afectiv - scurte incursiuni în istoria străveche și recentă, plăcute drumeții prin natura noastră mioritică, din înaltul munților până în adâncul mării albastre, mici popasuri pe gurile de rai, la umbra teilor ori la fântâna Sfintei Duminici, la hora din sat ori la târgul de fete, blânde șezători cu fusul și roata vieții torcând firul limbii române ce murmură povestea unui neam, pelerinaje de suflet la Voroneț ori la Memorialul Durerii și

să renască în ei crâmpoie de ființă românească – flăcări vii ce poate vor arde de dor românesc.

Scopul proiectului îl reprezintă stimularea și valorificarea interesului elevilor față de valorile naționale, obiectivul general constă în afirmarea și promovarea specificului național și a identității naționale, iar ca obiective specifice s-au propus următoarele: creșterea interesului față de valorile naționale, dezvoltarea sentimentului de patriotism și mândrie națională, dezvoltarea orizontului cultural-artistic al elevilor, stimularea talentului prin realizarea de creații literar – artistice, descoperirea, promovarea și mediatizarea tinerelor talente.

Prima ediție a concursului s-a desfășurat pe secțiuni: poezie, proză, dramaturgie, eseu. Participarea nu a fost numeroasă, dar important este demersul pe care câțiva dintre liceenii albaiulieni l-au făcut în căutarea identității naționale și spre descoperirea unui sentiment înălțător, acela al dragostei de țară. ■

Profesor Teodora DĂNCILĂ

ÎNTÂLNIREA DINTRE LUMI

Moto : „Tradiția nu a murit”

I. Întâlnirea

Vesel, zâmbitor, cu ochii lui albaștri și jucăuși care priveau pădurea de brad care se înălța falnic în fața micii căbănuțe, stătea – moș Ioan – așa îl alintau nepoții atunci când veneau să-l viziteze, doi copii mici, cu părul bălai, roșii în obraji care se bucurau nespus la vederea bunicului lor. Le plăcea la el, la munte, un tărâm parcă rupt din basme, un tărâm de vis, plin de brazi mari și verzi care aveau picioarele acoperite de un covor multicolor de frunze. Moș Ioan era cioban autentic care trăia în creierii munților. Nu prea mergea el la oraș, el vroia să trăiască așa cum au trăit și strămoșii lui. Avea părul alb și barba lungă, era un om care ajuta cu plăcere pe oricine, nu suporta minciuna, un om care își iubea viața de cioban, care trăia fiecare zi la fel ca și strămoșii lui. Și-ar fi dorit ca și copiii lui să fi trăit ca el, dar lumea modernă i-a atras mai mult. Pentru asta îi părea foarte rău și suferea enorm când se gândea la ce viață puteau duce în tărâmul magic în care el trăia. Așa l-am cunoscut pe moș Ioan în excursia mea din Valea Ierii. Am pornit dimineața devreme pentru a ajunge pe zi la munte. Răsăritul se vedea superb prin geamul mașinii. Am plecat împreună cu un grup de prieteni pentru a vizita locuri și civilizații arhaice, oamenii care pot trăi fără televizor, calculator, internet, mașini etc. Am admirat peisaje superbe, am văzut munții care se ridicau ca niște paznici la granița dintre vis și realitate. Am pătruns în necunoscut. Am trecut printr-o perdeă deasă de ceață și ceea ce am găsit dincolo a fost feeric: brazi înalți, verzi, de diferite nuanțe, case mici și răsfirate cu grădini imense, construite parcă pentru a hrăni tot satul. Era un sat

mic, dar fericirea și, totodată, uimirea oamenilor li se citeau în privire. Se uitau nedumeriți la mașina care lor li se părea un car tras de niște fulgere împlânzite, părându-le ceva fantastic. Oamenii erau roșii în obraji, femeile mândre, bărbații munciți și viguroși. Ne-am dat jos lângă un grup de oameni care ne-au primit cu bucurie.

— Ziua bună ! zise unul dintre ei.

— Buna ziua, omule bun!

— Cu ce treabă pe la noi? mă întrebă el oarecum surâzând.

— În vizită, i-am răspuns, zâmbind.

După această scurtă conversație ne-a condus spre o căsuță, de o culoare portocalie, închisă cu geamuri mici din sticlă subțire, aproape fără rost având în vedere ierna grea care urma să vină. Ne-am lăsat lucrurile în odăița în care eram cazați. Ne-am pus hainele în lădița de lângă pat. Cămăruța era împodobită cu ștergere alb cu roșu, o odaie simplă, țărănească. Tanti Maria, gazda noastră, ne-a poftit la masă. Am mâncat mămăligă cu brânză. În timpul mesei, tanti Maria ne povestea despre viața grea pe care o duceau, cum munceau toată ziua. Era o femeie frumoasă, în ciuda faptului că era destul de înaintată în vârstă. În timp ce gazda noastră povestea, am auzit niște pași apăsați care coborau scările de lemn. Era soțul Mariei, Ioan, un bătrân serios, cu ochi albaștri, reci care te împietresc la prima privire. A venit cu un mers liniștit, s-a așezat la masă și s-a rugat pentru mâncarea pe care o aveau pe masă, de parcă noi nici nu eram acolo. Încă îmi amintesc ce bună a fost acea masă.

— Veniți de departe ? ne întrebă el scurt.

— Nu, venim din Cluj-Napoca.

— De la oraș ? întrebă el rece.

— Da, de ce ?

— Eram curios de unde veniți.

Noi nici măcar nu ne dădeam seama de ce ne-a adresat această întrebare, pentru noi, stupidă, pe un ton care parcă îți îngheța sângele în vene. După ce ne-am ospătat, am mulțumit femeii și am plecat spre stâna lui moș Ioan că doar ne era gazdă și nu-l puteam refuza.

Am urcat pe o potecă abruptă, pe lângă pădurea verde cu miros îmbietor. La fiecare colț te așteptai să vezi fie o zână, fie o muma pădurii, gata să te vrăjească. Peisajul era de vis. Ne-am apropiat de o cabană mică și curată, aranjată, cu un puternic miros de lemn, unde aveam să ne tragem sufletul.

— Vreți să vedeți oile ? ne întreabă moș Ioan.

— Da, desigur, moșule.

Am pornit spre stână și am văzut o sumedenie de bulgări albi, blana lor fiind înecată de razele portocalii ale soarelui care se pierdea ușor în zare. Se lasă seara. Am intrat în cabană și ne-am așezat la masă. Am vorbit cu moș Ioan care era mai prietenos cu noi și începea să-și deschidă sufletul în fața noastră.

— De ce nu v-ați mutat la oraș cu copiii dumneavoastră? îl întreb eu rușinat.

— De unde știi că pruncii mei sunt la oraș ?

— Mi-a spus tanti Maria și eram și eu curios să aflu de ce.

— Nu am putut să mă lepăd de datinile, obiceiurile și de tot ceea ce se moștenește din moși strămoși. Așa au trăit bunicul și bunica, străbunicul și străbunica și nu era corect să părăsesc aceste obiceiuri care ne reprezintă și viața asta sănătoasă, aproape de Dumnezeu.

În aceea seară a promis că ne duce la mănăstire și la horă. Nu am prea dormit noaptea aceea fiind că ne-am gândit la vorbele lui moș Ioan, la comoara sa, la moștenirea lăsată de strămoșii lui. El nu era singurul care făcea aceste lucruri. Ca el erau sute de alți oameni. Toate aceste gânduri mi-au fost confirmate următoarea zi când am văzut credința dusă la un rang extrem, o horă rituală aș putea spune, care te inițiază în tainele sacre ale vieții de muntean, o

viață sacră care nu poate fi trăită de oricine.

Ne aflam în cel mai bogat tărâm.

II. O horă, un Dumnezeu și rămas bun

Dimineața, moș Ioan ne-a trezit rapid, neavând răbdare cu noi. Ne-am așezat la masă, am mâncat o felie de pâine cu brânză și o cană cu ceai de molid, cald și foarte bun la gust. Ne-am echipat de plecare și am pornit la drum spre mănăstire. După un drum destul de lung, am ajuns în fața unei bisericuțe albe, liniștite de parcă nu ar vrea să știm ce este acolo. Am intrat și am văzut icoane foarte frumoase cu Maica Domnului, cu Isus Hristos la care moș Ioan se închina cu evlavie și smerenie. S-a pus în genunchi în fața altarului și a căzut într-o rugăciune aprinsă, o meditație asupra a tot ceea ce înseamnă Dumnezeu. Se ruga pentru tot: pentru noi, pentru mătușă, pentru orice om sau animal. Am admirat icoanele care parcă reacționau la rugăciunea lui moș Ioan și se bucurau să-l vadă. După această experiență plăcută, am pornit spre centrul satului, așteptând curioși hora. Mișcările erau moderate, bine stabilite, urmând un program strict. Era ca un ritual de inițiere. Mi se părea că timpul încetinea și pășeam într-o altă lume fără griji, greutate, probleme. După începerea horei eram încă buimăcit și amețit. Dar când mi-am amintit că o să plec, m-a cuprins o supărare nespūsă. Am intrat în odaie, mi-am luat hainele și le-am pus în portbagajul mașinii. Eram dezamăgit de faptul că trebuie să plec din această lume magică. Aici am descoperit românul adevărat, stilul de viață pur românesc, ocupațiile primordiale ale românului.

Am părăsit acea lume și eram dezamăgit. Îmi doream să nu mai plec și mă împotriveam dorului de casă, dar acesta a fost mai puternic. Am jurat să mă întorc pe acele plaiuri magice și aștept și acum acel moment. ■

Elev Alexandru JALGOCZY, IX B

PATRIOTISM

Istoria neamului nostru este, într-un fel, ceea ce ne definește pe noi. Chiar dacă strămoșii noștri au avut un trecut glorios și fapte demne de menționat sau unul chinuit și dezamăgitor, suntem mândri de ei că au reușit să răzbească în bătălia vieții, că, indiferent cine au fost ei și ce au făcut, se vorbește și astăzi despre ei, se discută despre ei și multă lume îi cunoaște. Nu efectiv, ci într-un fel istoric. Cunoscându-i, ei te cunosc și pe tine și te simți mândru de asta, cel mai mândru, fiindcă împarți frânturi din același cod genetic. Exiști în trecut. Este istoria ta.

Cum să nu-ți iubești țara și locul din care provii? Primele lucruri pe care ți le amintești sunt joaca cu prietenii, iarba verde, muntele și marea, Brâncuși și Eminescu, Ștefan și Mihai – Vodă, aspecte pe care nu le vei uita întreaga viață. Imaginează-ți această lume ca fiind într-o bătălie. Nu una militară, ci socială, politică, sportivă, chiar sentimentală. Nu te simți mândru când cineva al tău a biruit concurenții mondiali? Cea mai mare onoare este aceea de a-ți reprezenta țara, patria, în fața celorlalți, deoarece stă în puterea ta să le schimbi părerea despre țara ta și, implicit, despre tine însuși.

Acest sentiment de patriotism se vede foarte bine în momentul în care emigrăm și simțim lipsa valorilor patriei noastre. Aici, sentimentul se accentuează și observăm de multe ori că ne aliniem altora pentru a supraviețui gloatei de străini ce ne înconjoară și ne sufocă. Rezistăm până într-un moment în care chemarea și dorul nu mai pot fi ignorate, așa că ne întoarcem. Întotdeauna ne întoarcem. Toți ne iubim țara, fie că realizăm sau nu, în fiecare arde un foc care nu se stinge nici la moarte, fiind transmis mai departe generației următoare. Și așa, generație cu generație, focul devine tot mai mare și mai puternic. Și asta ne ține împreună: mândria de a fi român.

Cine sunt eu? Sunt un român din Câmpia de Vest, venit din Arad, aici, în Alba Iulia și sunt mândru că sunt acasă ! ■

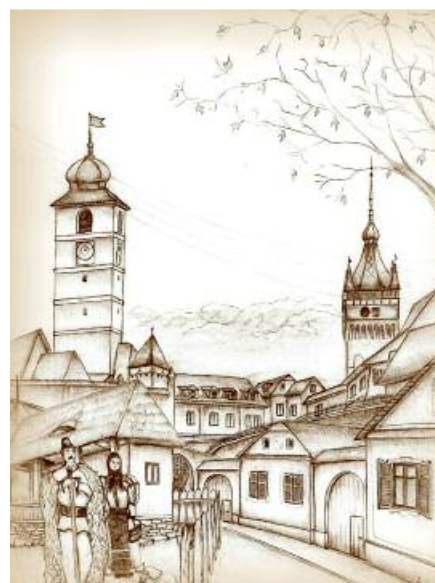
*Elev caporal Alexandru ENOIU, XI B
Colegiul Militar Liceal „Mihai Viteazul”, Alba Iulia*

*Nu ne-am dat la o parte,
Am luptat până la moarte.
Far sângele nostru vărsat
A fost pentru dreptate.*

*Sunt câmpiile noastre
Și munții tot ai noștri,
Limba noastră română,
Far noi, victorioși,*

*Avem strămoși în toate
În neam și în credință
Purtat-au ei pe brațe
Frumoasa biruință.*

*Elev Radu DĂRĂMUȘ,
Colegiul Tehnic „Apulum” Alba Iulia*

Omul poate fi smuls din țara lui, dar nu i se poate smulge țara din sufletul lui. Când va veni vremea să părăsesc această lume cu toate continentele și apele ei, cu munții și miracolele ei, metropole sau sihăstrie, oriunde aș fi, gândul meu se va întoarce spre un singur loc, spre acel pământ numit România.

*Elev Paula MAIER, clasa a IX-a D,
Colegiul Național „I.M. Clain” Blaj*

PUBLICAȚIILE COLEGIULUI

Astăzi, colegiul nostru se află printre școlile care s-au remarcat datorită performanțelor obținute, fiind o instituție cu un statut bine definit în sistemul național de învățământ și în cel european.

Tinerii ce au acces la această formă de învățământ au înțeles că o carieră militară necesită pregătire prealabilă pe băncile colegiului. Sunt cei ce au conștientizat că deprinderea cu specificul și rigoarea militară lasă loc și pentru trăirea intensă a vârstei adolescenței, ce pretutindeni este percepută și definită ca fiind cea mai frumoasă etapă în dezvoltarea personalității umane. Creativitatea, exuberanța elevilor care au studiat și studiază în această instituție de învățământ ne-au conectat și pe noi, angajații acestui colegiu, prin empatie, la tumultul specific acestei vârste.

Anii au trecut cu puterea timpului ce nu poate lăsa nimic în urma sa netransformat, iar eu, tehnoredactorul, sunt în fața unui monitor - martorul atâtor creații literare ale elevilor și articole ale cadrelor didactice și militare – și constat zilnic cât de mult mi-au îmbogățit sufletul și că în preajma lor nu poți rămâne decât tânăr. Poate părea o pledoarie „pro domo”, dar, de fapt, este momentul adevărului când, fără să fii prea subiectiv, ești mândru că ești membru al familiei CMLMV.

Conceperea unei publicații este o muncă de echipă, ce presupune dăruire, implicare. O primă etapă constă în realizarea materialelor, articolelor de către colaboratori și creațiilor artistice de către elevii talentați. Tehnoredactarea este o a doua etapă și include o serie de operațiuni ce necesită, pe lângă cunoașterea temeinică a domeniului și un bun simț estetic, și o atenție extremă la detalii. La sfârșitul acestei etape, intervine exportul pentru tipar. Softurile sunt unelte care ajută foarte mult, dar ochiul și, mai ales, mintea umană sunt esențiale pentru o lucrare deosebită.

O publicație trebuie gândită și nu sunt vorbe mari. Înainte de a crea versiunea tipărită a publicației, sunt necesare multe ore de muncă, tehnoredactorul trebuie să știe foarte clar câteva detalii tehnice indispensabile: sistemul de imprimare în va fi executată lucrarea, formatul finit al lucrării, dimensiunea paginilor - lățime și înălțime, numărul de pagini al lucrării, imprimarea filelor numai pe o față sau față-verso, în alb-negru sau color, dacă lucrarea este doar un afiș simplu, o broșură, o diplomă, cum se va face legătura paginilor, tipul de hârtie pe care se va imprima lucrarea: simplă, albă, velină, hârtie de ziar, hârtie cretată sau, poate, hârtie colorată. Tehnoredactarea, corectarea și machetarea sunt mai mult artă decât știință. Partea grafică de procesare a imaginilor, proiectele de copertă, posterele de interior fac parte integrantă din apariția editorială, practic sunt „sarea și piperul”. Esențial este ajutorul celor care realizează fotografiile – martori la toate evenimentele colegiului, fără de care publicațiile ar fi lipsite de viață.

Dacă greșelile de ortografie sunt lucruri pe care le poate observa aproape oricine, chiar și uneltele automate de veri-

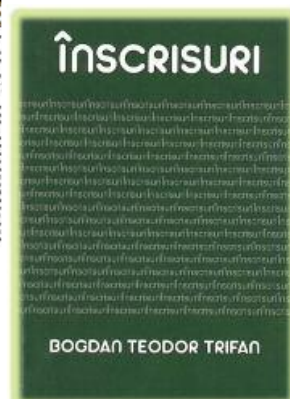
ficare, greșelile de gramatică, punctuație, stil, claritate, inconsecvență și toate celelalte au nevoie de un profesionist, iar aici este vorba despre colectivul de corectori. Publicațiile colegiului n-ar prinde viață, dacă nu ar avea cine să îndrume cu tact și răbdare pașii elevilor în lumea muzelor și, de ce nu, a jurnalismului.

Nu pot decât să-mi exprim admirația pentru profesionalismul, dăruirea, puterea de muncă a colectivului de redacție care, printre sute de lucrări și teme, își găsește timp să coordoneze apariția publicațiilor. Și nu sunt puține; lunar apare ziarul colegiului „Curier LM”, periodic, ziarul „Info sport”, anual apare câte un volum de poezie și proză, revista „Inimi sub drapel”, dublată uneori de numere aniversare sau ocazionale.

Seria publicațiilor interne a fost inițiată și coordonată de doamna profesor Adela Iacob, care s-a preocupat îndeaproape de crearea unui tipar personalizat al revistei, menit să ne individualizeze. Acest dat al formei și substanței a fost transmis mai departe generațiilor de cadre didactice care au preluat responsabilitatea de a spori numărul și valoarea publicațiilor elaborate în colegiu.

Pot afirma că școala aceasta există prin profesorii, comandanții și elevii săi, iar publicațiile colegiului sunt cele care reflectă munca și trăirile lor de zi cu zi. ■

Ajutor analist programator Aurora ITU

COLEGIUL MILITAR LICEAL
“MIHAI VITEAZUL”

Inimi sub drapel

Alba Iulia 2014

Nr. 24

Colectivul redacțional:

Colonel Marcel DOMȘA
Colonel Gheorghe URIAN
Profesor Dorina TRIFON
Profesor Teodora DĂNCILĂ
Profesor Cosmina MIRCEA
Profesor Simona MUREȘAN

Foto:

Referent relații publice Daniela FILIMON
Psiholog Darius DURIGA

Coperta și poster:

Psiholog Darius DURIGA

Procesare foto și concepția grafică:

Ajutor analist programator Aurora ITU

DTP:

Dragoș ANGHELACHE

ISSN 1844-4857

B: 00516 C: 00000

Imprimat la

Centrul Tehnic-Editorial al Armatei

Tel+fax: 021-224 26 34

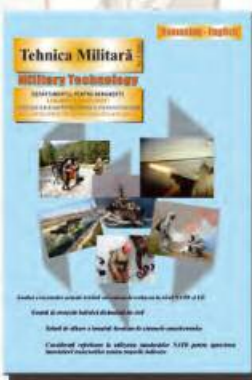
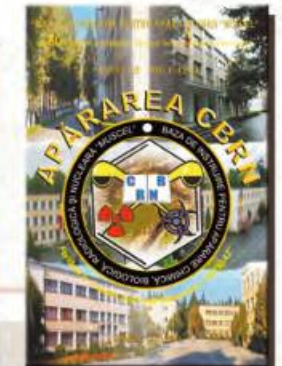
e-mail ctea_smg@yahoo.com

„Cartea este o pasiune, iar pasiunea se împarte”

STATUL MAJOR GENERAL
Editura Centrului Tehnic-Editorial al Armatei
ENCICLOPEDIA
ARMATEI
ROMÂNIEI
REVISTE PUBLICATE

EDITARE, PROCESARE DIGITALĂ, TEHNOREDACTARE, CORECTURĂ,
TIPĂRIRE ȘI FINISARE LA STANDARDE SUPERIOARE DE CALITATE

B-dul Ion Mihalache nr. 124-126 ○ Tel.: 021 224.26.34 ○ E-mail: ctea_smg@yahoo.com ○ www.defense.ro/edituractea

